

İstanbul

**Provokasyona karşı halkın öfkesini
1 Mayıs alanlarına taşıyan
onlarca ildeki HÖC kortejleriydi**

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi / Sayı: 157 / Tarih: 8 Mayıs 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000 / 75 Ykr
www.ekmekveadalet.net Mail: info@ekmekveadalet.net

**Gördüğünüz, Kızıl Bayraklıların
Devrime Yürüyüşüdür**

Ekmek Adalet

www.ekmekveadalet.net info@ekmekveadalet.net

Yürüyüş

Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm İçin

www.yuruyus.com

Haftalık Dergi / Sayı: 01
Mayıs 2005
Fiyatı:
(kdv dahil)

Yakında Çıkıyor...

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Yürüyüş

Haftalık dergi **Yürüyüş**,

- ✓ düzenin sesini boğmak ve sindirmek istediği **işçilerin, köylülerin, gençliğin, gecekondu-luların, esnafın, ev kadınlarının, aydınların,**
 - ✓ emperyalizme karşı bağımsızlık için dövüşen **vatandaşların,**
 - ✓ faşizme karşı demokrasi kavgası veren **demokratların,**
 - ✓ kapitalizme karşı insanlığın çaresiz ve alternatifsiz olmadığını savunan **sosyalistlerin,**
 - ✓ bu iğrenç ve aşağılık ve asalak düzene karşı, adil ve özgür bir düzen isteyen **tüm halkın**
- dergisi olarak yayın hayatına başlıyor.

Yakında bayilerde...

Yürüyüş, Türkiye halklarının onlarca yıldır süren devrime yürüyüşünün sesidir

**ÇAĞIRI
DUYURU**

KİTAP

**Kürt Sorunu
Nasıl Çözülür?**

Haziran Yayıncılık Eğitim Dizisi - 3

Kitapçılarda
Haziran Yayınevi'nde
Ekme ve Adalet Bürolarında

DAVA

1 Nisan Davası

16 Mayıs Pazartesi

saat: 9.30

Yer:

İstanbul 10. ACM

**Binlerin önünde onlar yürüyor.
yol gösteriyorlar milyonlara...**

**yolumuz Çayanların yolu,
yolumuz devrim yolu
devrime yürüyor kızıl
bayraklıların ordusu**

**iktidar iddiasını
taşıyorlar
sancaklarında
sosyalizm inancını
dalgalandırıyorlar
kızıl
kızıl**

bu yürüyüş zafere kadar!..

**Ekme
Adalet**

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekme ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Ebru BENEK
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X
Fiyat: 750 000 TL/75 Ykr Fransa:3 Euro İngiltere: £ 2.5
Avrupa: 3 Euro İsviçre:3 Euro Belçika: 3 Euro
Almanya:3 Euro Hollanda:3 Euro Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık Gutenbergstr. 40 - 50823 KÖLN
Tel: 0049 221 4538760 - 0049 221 4538761
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de

Adana: Ziya Paşa Bulvarı Tapanyığı İşmerkezi Kat:2 No:152

Tel-faks: 0 322 363 32 09

Ankara: Gök Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Köle

Tel-faks: 0 312 419 27 38

Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatlı Ap.

Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18

Bursa: Sakarya Mah. Kıbrıs Şehitleri Cad. Aydın İşhanı-2

No:24 Kat:2 Tel-faks: 0 224 224 93 97

İzmir: Milli Kütüphane Cad. No: 17104 Tepeköyü İş Merkezi

Konak Tel-faks: 0 232 482 29 54

Kocaeli: Hürriyet Caddesi Galko Kervan Saray İşhanı Kat:7

No:79 Tel-faks: 0 262 331 66 51

Maliye: Dabakhan Mah. Bakırcılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İşhanı

Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77

Mersin: Çankaya Mah. Türkkan İşhanı No: 106/9

Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı

No:24 Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80

Trabzon: Düzenli Ulusoy İş Merkezi Çömlekevi

Yokuşu No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

İşçi sınıfı nereye götürülmek isteniyor?

- 3... *İşçi sınıfı nereye
götürülmek isteniyor?*
- 5... *Kızıl bayraklıların
durdurulamayan...*
- 17... *TAYAD'lılar emperyalizmin
karşısındaydı*
- 18... *Bu düzeni seviyoruz*
- 20... *Safsata ve gerçek*
- 23... *Hep aynı nakarat!*
- 25... *Kavganın ortasında
çelikleşen bakışlarımızla
alanlardaydık*
- 26... *Amerika'ya yaranmaya
endekli İsrail gezisi*
- 29... *Trabzon'da provokatörler
faaliyetlerini sürdürüyor*
- 31... *Yapı Yol-Sen yöneticileri
serbest bırakıldı*
- 32... *'Polisimizin elini
soğutmalıyım'*
- 34... *Namuslu hangi işleri var
ki!*
- 36... *Ümraniye katliam davası*
- 38... *Dünyada 1 Mayıs
kutlamaları*
- 44... *Baskılar engelleyemedi*
- 46... *İTÜ Şenlikleri'ne
davetimizdir*
- 47... *İnkâr ve asimilasyona
devam!*
- 49... *Vietnam'ın kanıtladığı*
- 50... *Kahramanlar Ölmez*

1 Mayıs alanlarında bir kavga sürüyor. Bu kavga yalnız emperyalizme ve oligarşiye, onların 1 Mayıs yasaklarına, katliam ve provokasyonlarına karşı bir kavga değildir. Kavganın diğer yanı, 1 Mayıs'ın "birlik, mücadele, dayanışma" tarihsel anlamına uygun olarak devrimci bir 1 Mayıs mı, yoksa sisteme angaje edilmiş bir 1 Mayıs mı olacağı kavgasıdır. 2005 1 Mayıs'ı, kavganın bu yanının daha su üstüne çıktığı bir 1 Mayıs oldu.

Emperyalizme ve oligarşiye karşı 1 Mayıs kavgamızın tarihi, onurumuzdur. Bu ülkede 1 Mayıs alanlarını biz kazandık. Şehitler verdik, bedeller ödedik ve kazandık. Bugün 1 Mayıs alanlarını, 1 Mayıs kürsülerini tekellerine almaya çalışanlar ortada yokken yaptık bunu. Kanımızla kazandığımız alanları, düzen sendikacılığının, reformizmin dayatmalarıyla terketmeyeceğimiz açıktır. Ne oligarşinin yasakları, ne düzen içi güçlerin dayatmaları, 1 Mayıs'ı bizden çalamaz. 2005 1 Mayıs'ında yine alanlardaydık işte. Bu ülkenin devrimcileri, demokratları, ilericileri, vatanseverleri olarak alanlardaydık. Devrimcilerin önderliğinde Amerikan ve Avrupa emperyalizmine, işbirlikçilerine, provokasyonlara karşı güçlü bir ses yükseldi alanlardan. 1 Nisan komplosu ve benzeri saldırıların, F tiplerinde tutsaklıkların, tecrit politikasının uzanmadığı hiçbir yer kalmadı; tutsaklıklar, şehitlikler, işkenceler, baskınlar yaşıyoruz sürekli. Fakat tüm bunlara rağmen, Batı'dan Doğu'ya, Kuzey'den Güney'e ülkemizin her yanında alanlarda kızıl bayraklarımızı dalgalandırdık. Devrimin silinmek istendiği bu topraklarda devrimin sesi olduk.

F tipleri ve tecrit saldırısıyla devrimciliği yoketmek isteyenler, devrimi ve devrimciliği 1 Mayıs alanlarından da silmek istiyorlar. F tipleri sürecinde, devrimciliğin tasfiyesine doğrudan veya zımnen onay verenler, 1 Mayıs alanlarından devrimcileri silme operasyonunun da yürütücüleridir. 1 Mayıs öncesi gelişmeler biliniyor; DİSK ve ÖDP öncülüğündeki reformizmin dayatmalarıyla devrimciler dışlanmak istendi. Çok bilinçli ve elbette oligarşinin onay verdiği bir tavırdı bu. 2005 1 Mayıs'ı, 1 Mayıs'ın kalbinde, İstanbul'da işte bu dayatmacılıkla örgütlendi.

Kadıköy mitingi, esas olarak devrimcilerin dışında yapıldı. Çünkü devrimciler alana ulaştıklarında miting neredeyse sona ermek üzereydi. Alanda, konfederasyonların, reformizmin halkı mücadeleye sevkedecek, direnişe motive edecek, faşist teröre, provokasyonlara karşı militanca dövuşmeyi öneren hiçbir şey yoktu. Sonuç, devrimcilere söz verilmeyen bir 1 Mayıs; konfederasyonların kiminin Türk bayraklarıyla, kiminin "düzeni, patronlarımızı seviyoruz" pankartlarıyla katıldığı bir 1 Mayıs oldu. Kısacası, devrimci 1 Mayıs değil.

2005 1 Mayıs'ının en dikkat çekici gelişmelerinden biri ise, bu 1 Mayıs'ın burjuva medyadan olağanüstü bir övgü almasıydı. Katılımdan havasına kadar burjuvazi aleni bir abartı içinde yansıttı bu 1 Mayıs'ı. Burjuvazi neden bu kadar memnundu? Neyi övüyordu?

Alanın içiyle, dışıyla coşkulu olduğu, geçen yılı kısmen aşan bir katılım olduğu doğrudur. Yer yer "görmeli" de olmuştur. Ama herkesin "görmek"den ne anladığı farklıdır. Bize göre görmeli olan burjuvazi için korkutucu, ürkütücüdür. Bu 1 Mayıs'ın görmeli nerede? Katılımda mı? Abartısını bir yana bırakıp yüz bin olduğunu varsaysak bile, açın bakın dergilere, gazetelere, 2002 1 Mayıs'ında, yani henüz üç yıl önceki 1 Mayıs'da katılım yine yüzbindir. Çok ilde yapılması mı? Yine 2002 1 Mayıs'ında da 41 ilde miting yapılmıştır. Abide-i Hürriyet'in boğucu atmosferinden çıkmak bile bir coşku yaratmıştır. Fakat bu coşku geçen yıl Saraçhane'de de vardı. Evet, öyleyse bu abartılar, allayıp pullamalar başka bir şey için olmalıdır.

Bunun cevabı, 1 Mayıs'ın devrimcileri dışılayan bir biçimde organize edilmiş olmasında ve DİSK'in alanındaki sloganlarındadır. DİSK'in "*fabrikamı, işimi, üretim araçlarını seviyorum*" sloganlarıyla düzenin sömürücü niteliğine teslimiyetini ilan etmesidir alkışlanan. Bu teslimiyetle birlikte 1 Mayıslar'ın içinin boşaltılmasında "başrol"ü DİSK'e oynatmak isteyen burjuvazi, Kadıköy mitingini abartarak DİSK'e güç vermek istiyor. Süleyman Çelebi'yle bu sloganlar üzerine yapılan röportaja Akşam Gazetesi'nde atılan başlık şudur: "**En devrimci sendika sistemle barıştı**". Meselenin özü budur. 1 Mayıs 2005'e burjuvazinin alkışlarının ve abartılarının nedeni de budur.

Türk-İş zaten düzen için "çantada keklik"tir, şimdi DİSK de büyük ölçüde kotarılmıştır. Türk-İş aracılığıyla 1 Mayıslar'ın içini boşaltma operasyonu devrimciler tarafından etkisizleştirilmiştir. Şimdi "sol" görünümü DİSK aracılığıyla aynı amaca ulaşmaya çalışılacaktır. Geriye KESK kalıyor. Onu Türk-İşleştirme operasyonu da sürecek.

Her yıl olduğu gibi, dergimiz, binlerce kişilik kortejlerden 10-20 kişilik kortejlere kadar tüm kortejlerin sayımını yapmıştır. Bizim elimizdeki rakamların toplamı 35 bin yapmaktadır (İsteyen bu rakamların dökmünü dergimizden edinebilir). Alana doğrudan gelenleri, örgütsüz olarak kortejlerin dışında bulunanları da kattığımızda ortaya çıkan rakam, 45, hadi diyelim ki 50 bindir. Peki yüz bin rakamını kim neye göre çıkardı? 100 bin rakamı da işte yukarıda belirttiğimiz nedenle ortaya atılmıştır. Kaldı ki, yüz bin rakamı doğru olsa bile, bu da yine burjuva basındaki abartı ve övgüleri açıklamaz. Burjuvazi, devrimci hareketlerin onbinleri yürüttüğü, alandaki kitlenin yüzünü aştığı önceki 1 Mayıslarda aynı övgüleri yapmamış, tersine bunları hep gizlemeye, küçültmeye çalışmıştır.

Burjuvazi, anlaşılmışçasına 1 Mayıs'a DİSK'in damgasını vurduğunu, DİSK'in birliği sağladığını yazıp duruyor. Üç bini biraz aşan kortejiyle mi vurmuş damgasını? Veya alandaki yüzlerce pankart arasında "seviyorum" pankartlarıyla mı damgasını vurdu? Hayır, mesele şu ki, burjuvazi sadece görmek ve herkese de "sadece bu var" diye göstermek istediğini yazıyor. DİSK'in "*ilk kez birliği sağladığı*" diye bir şey de yoktur. Aynı bileşenlerin katılımıyla daha önce de pek çok 1 Mayıs kutlandı bu ülkede. Bu senekine gelince, TKP bir tarafta ayrı yapmıştır, devrimciler alana girmeden miting başlatılıp bitirilmiştir. Bu tablo "birlik" tablosu mu, yoksa, tasfiyeciliğin ve bölücülüğün tablosu mudur?

Oligarşi ve düzeni güçler, devrimcilere, 1 Mayıs alanlarında "**siz olmayın**" diyorlar. Kızıl bayrakları, sınıf kinini ve öfkelerini dile getiren sloganları, devrim iddiasına uygun bir ciddiyeti, Kürt halkının taleplerini, devrimci hareketler için atılan sloganları, onlar "*1 Mayıs'ın görkemine gölge düşüren!*" unsurlar olarak görüyorlar. Demek ki, onlar için "görmeli 1 Mayıs", sisteme angaje edilmiş, AB'leştirilmiş, ekonomist-

leştirilmiş, devrim, sosyalizm sloganlarından arındırılmış meydanlardır. Bunun için "siz ve sizin sloganlarınız, simgeleriniz olmayacak" diyorlar devrimciler. Çeşitli şehirlerde DİSK, KESK, Türk-İş'ten oluşan tertip komiteleri bunu açıkça da ifade ettiler bu yıl. Aslında yıllardır fiili olarak yapıyorlardı bunu. Devrimciler alana girmeden mitingi bitirmek, devrimcilere söz hakkı vermemek, yıllardır birlikte yapılan her 1 Mayıs'ın karakteristik özellikleridir. Bunu şimdi daha iradi ve düzenin açık desteği eşliğinde yapmaya çalışıyorlar.

Bu noktada emekten yana olan herkesin sorması gereken soru bellidir: **İşçi sınıfı nereye götürülmek isteniyor?** DİSK'in isminin başında yeralan "**devrimci**" sıfatıyla ilgisinin kalmadığı bilinen bir durumdu. Şimdi bu yeni sloganlarla tersinden bir devrim, daha başka bir deyişle **DİSK'te karşı-devrim** sözkonusudur. DİSK'in sloganları şu formülde özetleniyor: **İşçinin-patronun çıkarları birdir!** Düzeni savunan tüm güçler bu anlayışta birleşir. **Devrim**, unutulması gerektir. **Sınıf mücadelesi**, reddedilmesi gerektir. Hatta "sınıf" gerçeği de reddedilmelidir. Sisteme tam anlamıyla angaje olmuş bir sendikacılığın denetimindeki 1 Mayıslar'ın sisteme karşı mücadeleye hizmet etmeyeceği açıktır. Sisteme angaje olanlar, 1 Mayıslar'ı da sisteme angaje edeceklerdir. Avrupacı ve sivil toplumcu anlayış, 1 Mayıslarımızı teslim almak istiyor. Avrupacılığa, düzenle uzlaşmaya ödül olarak da bu adımı atanları alkışlıyor, yere göğe sığdıramıyor.

DİSK, Ören Toplantısı'yla bu düşünceleri yaygınlaştırmaya çalışıyor. "Seviyorum" sloganları, tamamen "küreselleşmeci", emperyalizme uyumlu sendikal anlayışın tezahürüdür. **Niye birlik olmuyorlar?** 1 Mayıs'ı neden devrimcileri dışlamaya çalışan bir dayatmacılıkla örgütüyorlar? Nedeni buradadır. "Sol sisteme uyduracaksın" diye teorisi yapılan anlayıştır. Bam teli burasıdır. Birlik olup olmama burada belirleniyor. Sisteme karşı mücadele edilecek mi, edilmeyecek mi? Devrimci 1 Mayıs meselesi de budur. Devrimci 1 Mayıs, işçilerin, tüm yoksul halkın sisteme karşı mücadelesinin 1 Mayıs'ıdır. Emekten yana olanlar, devrimci bir 1 Mayıs'tan yana olmak durumundadırlar. Emekten yana olanlar, sol, devrimci güçler, 1 Mayıs 2005'i burjuvazinin alkışlarının, abartılarının etkisi altında değil, kendi bakış açılarından değerlendirmelidirler. Burjuvazinin alkışları arasında kapılınacak bir "zafer, başarı" sarhoşluğu, 1 Mayıslar'ın düzene teslim edilmesinin yolunu açar. Sol, devrimci sendikacılar, siyasal güçler, önümüzdeki 1 Mayıslar'ı burjuvazinin ve DİSK'in yaratmaya çalıştığı şaşaanın içinden değil, devrim ve sosyalizm iddiasıyla şekillendirmek durumundadırlar. Devrimciler böyle yapacak. 1 Mayıslar'ın düzene teslim edilmesine izin vermeyeceğiz. Devrim bu ülkenin yokedilemeyen gerçeğidir ve devrim gerçeği önceki yıllar ve bu yıl olduğu gibi, gelecek yıllarda da 1 Mayıs alanlarında olacaktır.

Sayı 157

5

8 Mayıs
2005

1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü, tüm Türkiye’de alanlarda karşılandı. Gece-kondu yoksulları, memurlar, öğrenciler, kadınlar, aydınlar, çocuklar alanlarda işçilerle yan yana, kolkola; Türkiye halkının emperyalizme ve oligarşiye karşı öfkesini alanlara taşıdılar. Dört bir yanda yapılan kutlamalarda, alanlar devrimci kortejlerle kızıştı, anlamını buldu. Sınıflar gerçeğini, sınıf savaşımını unutturma politikasının sahipleri, alanlarda dalgalanan kızıl bayraklardan, öfkeli sloganlardan elbette hoşnut değillerdi.

Ama ne tarihin akışını değiştirebilecek güçleri vardı, ne de işçi sınıfının kurtuluşunun devrimde olduğunu haykıran devrimcileri bu topraklardan silebilirlerdi. **Haklar ve Özgürlükler Cephesi**, -elimize ulaşan bilgilere göre- 27 il ve ilçede katıldığı gösterilerde taşıdığı kızıl bayraklarla, sloganları ve pankartlarıyla; bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yürüyüşünün durdurulamayacağını gösterdiler.

Kavganın Başkentinde

1 Mayıs Kavgası

Onbinlerce işçi, işsiz, memur, gecekondu, öğrenci 1 Mayıs sabahında umutlarıyla, özlemleriyle doldurdular Kadıköy Alanı’nı. Günlerdir “aba altından sopa” gösterircesine yapılan 1996 1 Mayıs katliamını hatırlatan tehdit ve demagoji yayınları, onların 1 Mayıs’ta alana çıkmasını engelleyemedi.

İki rüzgar esiyordu Kadıköy Alanı’nda; bir yanda “fabrikamı seviyorum” sloganlarıyla uzlaşmacılığın, şovenizmi alanlara taşıyan işbirlikçiliğin estirdiği rüzgar; diğer yanda kızıl bayrakların estirdiği rüzgar. Komplolar, katliamlar, F tipleri, provokasyon saldırıları, kızıl bayrakların estirdiği o rüzgarın önünü kesmek, hatta yoketmek içindi. Ama oradaydılar işte. Oradaydılar tüm görkemleriyle. Oradaydılar tüm kararlılıklarıyla. Durdurulamayan yü-

rüyüşü 2005 1 Mayısı’nda da sürdüren genç yaşlı çocuk, kadın erkek binlerceydiler.

Oligarşi, halkın taleplerine, devrimci coşkusuna karşı, 6500 polis ve 450 jandarmasını ve sivil resmi özel timlerini görevlendirmiş, onlarca panzeri alana getirmiş, yüksek binaların tepelerine keskin nişancılar yerleştirmişti. Bu güvenliğin “halkın güvenliği” için alınmadığı belliydi; çünkü bugüne kadar bütün 1 Mayıslar’da halkın güvenliğini yokeden bizzat bunlardı. Onlar orada emekçilere, halka, devrimci hareketlere karşı tehdit ve gözdağı için bulunuyordu. Ama oraya gelen onbinler, bu tehdit ve gözdağına rağmen haykıracaklardı sloganlarını. Oligarşiye karşı devrimin, sosyalizmin sloganlarını haykırp, kızıl bayraklarını dalgalandıracaklardı.

Tertip Komitesi’nde DİSK, KESK, Türk-İş ve Hak-İş’in yer aldığı Kadıköy 1 Mayıs mitinginde onlarca siyasi örgüt ve demokratik kitle örgütü, sabah

09.00'dan itibaren önceden belirlenen Haydarpaşa Numune Hastanesi, Haydarpaşa Et-Balık Kurumu ve Tepe Nautilus Alışveriş Merkezi güzergahlarında toplanmaya başladılar. **Demokratik Haklar Platformu, Partizan, Proleter Devrimci Duruş, Kaldıraç, Özgürlük Dergisi, Çağrı, BDSP, Halk Kültür Merkezleri, Devrimci Mücadele ve Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin** içinde yer aldığı **Devrimci 1 Mayıs Platformu**, Tepe Natilius güzergahında toplandı.

HÖC korteji toplanmaya başladığı andan itibaren, organizasyonu ve kitlenin coşkusuyla devrimciliği yansıtıyordu. HÖC kortejinde en önde Haklar ve Özgürlükler Cephesi yazılı pankart ve hemen pankartın arkasında tek tip giyimli 165 kişilik Sancak Birliği yerliyordu. Ciddiyeti, disiplini, askeri yürüyüşleri ve görene coşku veren, umut tazeleyen kızıl bayraklarıyla tüm kitlenin ilgi odağı olan Sancak Birliği'nin arkasında ise, İstanbul'un gecekondu semtlerinden, öğrenci yurtlarından, fabrikalardan gelen binler sıralanmıştı. Önlerinde dalgalanan kızıl bayrakların coşkusuyla, umudun adını haykırıyorlardı sloganlarında.

Saldırıya da hazırdılar, halaya da

Bu alanda yaptıkları son 1 Mayıs mitinginde,

1996'da kurşunlarla üç emekçi katledilmişti. Katliamcılarının yine saldırmayacaklarının bir garantisi yoktu. Daha bir iki hafta önce, ülkenin dört bir yanında provokasyonlar, linç girişimleri, faşist saldırılar yaşanmıştı. Provokasyonlarını 1 Mayıs alanlarına da taşıyabiliyorlardı. İşte bu nedenle, saldırıya da hazırlıklıydılar, halaya durmaya da.

Bu koşullardan dolayı, işçisi, memuru, öğrencisi, gecekondu-lusu, ev kadınıyla dört bin kişinin yer aldığı HÖC korteji boyunca bir güvenlik zinciri oluşturuldu. Oluşukça sık aralıklı dizilen güvenlik zincirindeki HÖC'lüler de kızıl bayraklar taşıyarak korteji adeta kızıl bayraklarıyla kuşatmışlardı.

Halkın gündemi bu kortejde

Dört görüntü damgasını vuruyordu korteje;

Birincisi, yüzlerce insan boyu akıp giden şehitlerin resimleri... **ikincisi**, binlerce insan boyu akıp giden "provokatörler tutuklansın" dövizleri... **üçüncüsü**, binlerce kişilik kortejin her bölümünün başındaki "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine, Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartları... **ve nihayet**, binler boyunca akıp giden devrim ve sosyalizmin kızıl bayrakları. HÖC kortejinin tablosunu oluşturan bu dört görüntü, sınıflar mücadelesinin gündeminin ve hedeflerinin özetiydiler.

Kavga bunlar üzerinden sürüyordu. Bunları, veya bunların herhangi birini görmezden gelenler, yok sayanlar, provokasyonları gündem yapmayanlar, devrimin, sosyalizmin sözünü etmeyenler, kavganın içinde de eğreti duruyorlardı. Bu kortej, Türkiye'nin ağırlığını taşıyordu, bu kortej, devrim yolundaki bir kortejdi.

Tecritte 118 ölüm, 118 resim olup karışıyor akan devrim ırmağına

Sancak Birliği'nin ardından TAYAD'lı analar ve babalar yürüdü. 5 yıldır süren büyük direnişin ölümsüzleşen kahramanlarının resimlerini taşıyan TAYAD'lı Aileler, başlarındaki eşarp-ları, kızıl bantları ve karanfil işlemeli şapkalarıyla 118 kişilik –büyük direnişin şehitleri kadar– bir kortej oluşturmuşlardı. Bu anlamlı kortejin önünde ise, "Tecritte 118 Ölüm Var Tecriti Kaldırın TAYAD" yazılı pankart taşındı.

TAYAD'lı Aileler'in arkasında ise 9 adet "Amerika'ya, Avrupa'ya, Provokasyonlara, İşbirlikçilerine Karşı Birleşelim-HÖC" yazılı pankartlar ve her pankartın arkasında kortejler yer aldı.

HÖC kortejinin uzun bir bölümünde ise,

Trabzon'da ve diğer illerde yaşanan provokasyonları teşhir eden resimli ve "provokatörler tutuklansın" yazılı binlerce döviz taşındı.

"Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede!"

Büyük bir kavganın sürdürücüsüydü bu kortejde yeralanlar. Büyük bir iddianın sahibiydiler. Coşkusu, disiplini de bu misyona uygun olacaktı elbette.

Saat 13.00'e doğru yürüyüşe geçildiğinde 4 bin HÖC'lünün yürüdüğü kortejin görkemi tüm boyutlarıyla ortaya çıktı. Bu kortejin 2005 1 Mayıs'ının en görkemli korteji olduğunu herkes teslim edecekti. Yürüyüş sırasında Sancak Birliği'nin yanında adeta ayrı bir kortej daha yürüyordu. Sancaklıların her adımına alkışlar tutuldu, sloganlar atıldı ve öyle ki gözyaşlarını tutamayanlar bile oldu. Binlerin umudunun ve iddiasının yarattığı büyük coşkunun gözyaşlarıydı bunlar. Nice darbelerden, ihanetlerden, kuşatmalardan, katliamlardan geçip bu görkemi sürdürüyor olmanın gururuyla yürüyorduk. Dalga dalga yürüyen kortej uzaktan görüldüğünde bile herkese 1 Mayıs coşkusunu ve heyecanını yaşatan umudun kortejiydi. Düşmanın da dostların da merakla beklediği Cepheliler'di onlar.

Yürüyüş esnasında en sık atılan sloganlar "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez, Ölüm Orucu Şehitleri Ölümsüzdür, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Provokatörler Tutuklansın, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganla-

Bir saatlik yürüyüş boyunca marşlar söyleyen, sloganlar atan kitle, umudun adını haykırarak geldi alanın girişine. Arama noktaları açıldı HÖC kortejinin önünde. Sancaklılar, kızıl sancaklarının rüzgarını işkencecilerin üzerinden dalgalandırarak girdiler alana.

ıydı. Özellikle de sonuncusu... Gücün, kararlılığın gök gürlemesine dönüştüğü bir slogandı bu.

HÖC korteji alanda

Kitaplar dolusu yazılabilecek bir tarihten alınan güçle, devrime duyulan inançla yolları adımlayan kitle, yaklaşık bir saatlik yürüyüşün ardından arama noktasına ulaştı. Polisin arama tacizine karşı kararlılık gösteren HÖC kitlesi aramasız alana girdi. Sancaklarıyla, şehitlerinin resimleriyle, kızıl bayraklarıyla, provokasyonu teşhir eden dövizleriyle bir coşku seli aktı alana.

HÖC korteji alana miting programının sonlarına doğru, Edip Akbayram sahnedeyken girebilmişti ancak. Konfederasyon başkanları konuşmalarını

Alandaki en kitlesel iki kortej HÖC ve DEHAP kortejleriydi. EMEP, ÖDP, SDP, ESP, DHP, SODAP kortejleri de belli bir kitleselliğe sahipti. DİSK'e ve Türk-İş'e bağlı sendikalardan Genel-İş, Nakliyat-İş, Birleşik Metal-İş, Petrol-İş, Türk Haber-İş, Deri-İş, Belediye-İş kısmi bir kitlesellik taşıyan kortejlerdi. Alandaki kitlenin toplam sayısı ise 45-50 bin civarındaydı. 1 Mayıs öncesi "100 bin kişi toplayacağız" açıklamaları yapan DİSK'in kortejindeki sendikaların toplamı ise 3 bini ancak biraz geçiyordu. Anlaşılan DİSK "başkaları"nın kesesinden vaat etmişti 100 bin rakamını.

izlenimler

◆ Özellikle toplanmaya başlandığında, açık görülen şey, 1 Mayıs heyecanı ve coşkusunun dorukta oluşuydu. HÖC'lüler, her tür saldırıya hazır bir öfkeyi taşıyordu. Kararlıydı.

◆ Yürüyüşün gecikmesi kitlenin dağılmasına neden olsa da, yürüyüş başlar başlamaz herkes kortejdeki yerini almak için koşarak pankartla-

dele ediyoruz' diyordu bütün görkemiyle. İnsanların Sancak Ekibi'yle fotoğraf çekirmek istemesi, onları seyredip gurur gözyaşlarına engel olamayanlar, hep bu yüzdendi.

◆ Buna dair bir başka izlenim de, diğer siyasi yapıların kortejlerinin, HÖC korteji yanlarından geçerken slogan atmayı kesip onları izlemesi

oldu. Devrim yürüyüşünün onurunu yansıtıyordu onlar.

◆ Kortejin provokasyona ilişkin taşıdığı dövizler de bütün görkemiyle "provokasyonları boşa çıkartacağız, kimse hak ve özgürlükler mücadelemizi engelleyemeyecek" mesajı taşıyordu.

◆ HÖC korteji arama noktasına umudun sloganlarıyla geldi. Polislerin arama noktasından çekilmesiyle, kitle aranmadan alana girdi.

◆ HÖC, yürüyüş boyunca disiplinini, onlarca görevli ile sağlarken, 20 adet telsizle görevliler arasında bir haberleşme ağı kurdu.

◆ Tektipler giymiş olan ekibin, sadece HÖC korteji için değil, alandaki tüm kitle için, büyük bir coşku ve moral kaynağı olduğu, Sancak Ekibi'nin alana girişiyle görüldü.

◆ HÖC'ün ses aracı yürüyüş boyunca konuşmalar yaptı, devrimci marşlar çaldı.

yapmışlar, mitingi bitirmek üzereydiler. Oysa tertip komitesiyle 1 Mayıs öncesinde yapılan görüşmede, tüm kortejler alana girmeden mitingin başlatılmayacağı konusunda anlaşılmıştı. tertip komitesi, verdiği sözü yine tutmayarak devrimcilersiz 1 Mayıs özlemlerini ortaya koymuşlardı. HÖC korteji alana girerken kürsüden "hoşgeldiniz" denildi ve miting başlatılmış olduğu için özür dilendi.

TAYAD'ın kısa bir mesaj okuma talebinin reddedilmesi üzerine HÖC'lüler bu tutumu "Başkanlar Sussun Emekçiler Konuşsun" sloganlarıyla protesto ettiler. Miting saat 15.30 sıralarında sona erdi.

İçanadolu: 'Bozkırın' Sarısından Devrimin Kızılına

Ankara - Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'ndan

Tandoğan'a yürüyen 10 bin kişi, hep bir ağızdan "Genel Grev Genel Direniş" sloganını haykırdı. Devrimci gruplar, partiler, DİSK, KESK, TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalar, odalar, dernekler başkentten caddelerinde emekçilerin taleplerini haykırdı.

HÖC, kitleselliği, disiplini ve kızıl sancaklı birliği ile ilgi odağı olurken, EMEP, DİSK, Eğitim-Sen, Halkevleri, ESP de kortejlerin geneline oranla kitlesel katılım gösterdiler. CHP'nin ÖDP'den daha kalabalık bir kortejle mitinge katılması ise dikkat çeken bir başka noktaydı. HÖC'lüler, geçen yıllarda olduğu gibi, bu yıl da sosyalizmin

kızıl sancağını başkentte dalgalandırdılar. "Amerika'ya Avrupa'ya İşbirlikçilerine Provokasyonlara Karşı Birleşelim", "Tecritte 118 Ölüm Var Tecriti Kaldırın", "Provokatörler Tutuklansın" yazılı pankart ve dövizlerin yer aldığı kortej, yürüyüş boyunca umudun sloganlarını haykırdı. Kortejin önünde 30 kişilik Sancak Birliği yürüdü. Ardından ellerinde şehitlerin resimleriyle TAYAD'lılar yerlerini aldılar. Kızıl bayraklar ve dövizler taşıyan kitle, Sancak Birliği'nin yönlendiriciliğinde; emperyalizme, oligarşiye karşı öfkesini dile getiren, geleceğin sosyalizmde olduğunu vurgulayan sloganlarla yürüdüler. Alana umudun adını haykıran slogan ve Gündoğdu marşı ile giren 400 kişi, omuz omuza halaylar çekti. Kürsüden tertip komitesi adına yapılan konuşmada; 1 Mayıs'ın bu yıl daha anlamlı olduğu vurgulanırken, hükümetin yıkım yasaları eleştirildi. Ahu Sağlam ve Grup Kibele de kısa bir müzik programıyla mi-

Ankara

tingde yer aldı.

Eskişehir - Polisin provokatif tacizlerinin yaşandığı kutlamalar, sendika, meslek odası, dernek ve partilerin Anadolu Üniversitesi Tramvay Durağı önünde toplanmasıyla başladı.

Eskişehir Gençlik Derneği korteji; kızıl bayrakları ile halkın ilgisini çekerken, en önde iki kızıl sancak, arkasından federasyon logolu bayraklar taşındı. "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartı arkasında yürüyen 60 kişi, yürüyüş boyunca hiç susmadan coşkuyla sloganlarını haykırdı. Miting alanına sloganlar ve kavgaya marşılarıyla giren gençlik, alanda halaya durdu. Kürsüden yapılan "barış" konuşmalarına karşı ölümün hatırlatıldığı kutlamaların sonunda, 2 ÖTP üyesi gözaltına alındı. Bunun üzerine Gençlik Derneği, ESP, DEHAP, Halkevleri ve SDP üyeleri alanı birlikte terettiler.

Kayseri - 1000 kişinin Fuar Alanı'na yürüdüğü Kayseri'de, Gençlik Federasyonu üyeleri 20 kişi ile yerlerini alarak, "F Tipi Üniversite İstemiyoruz, Ne AB Ne ABD Bağımsız Türkiye", YÖK'e, İşgale, Tecrite Hayır" dövizleri taşıdılar, "Kurtuluş Kavga Zafer Cephede" sloganları attılar.

Afyon - KESK ve Türk-İş'e bağlı sendikalar ile Gençlik Federasyonu ve EMEP'in katıldığı kutlamada, Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan 350 kişi, "Yaşasın 1 Mayıs" sloganlarını haykırdı. "Parasız Bilimsel Demokratik Eğitim" pankartı ve dövizler ile Mahir'in resimlerini taşıyan gençlik, alanda da pro-

vokasyonlara, emperyalizme karşı sloganlar attı.

Ege'de Kızıl Bayraklar Geçidi

İzmir - 20 binden fazla kişi "Yaşasın 1 Mayıs" sloganlarıyla yürüdü. Devrimci gruplar, sendikalar, yasal partiler kendi kortejlerinde taleplerini dile getiren sloganların yer aldığı pankartlar taşıdılar. Siyasi gruplar içerisinde DEHAP'tan sonra en kitlesel korteji HÖC oluştururken, EMEP, ESP ve ÖDP de kitlesel olarak katıldılar. İşçi Partisi ile CHP'nin Türk bayrakları taşıdığı kutlamalarda, arama noktasında DEHAP gençliğinin taşıdığı resim ve pankartlara müdahale etmek isteyen polis, gençler arasında kısa süreli çatışma yaşandı.

Konak Gümrük Telekom binası önünde toplanarak alana yürüyen HÖC kortejinin en önünde, görkemli kızıl sancakları ile tek tip elbise giymiş grup yer aldı. HÖC pankartının yanısıra, "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim", "Tecritte 118 Ölüm Var Tecriti Kaldırın - TAYAD" pankartları ile birlikte "Provokatörler Tutuklansın" dövizleri yüzlerce taşındı.

TAYAD'lı Aileler ölüm orucu şehitlerinin resimleri ile tecritteki tutsakların sesini alana taşıırken, yürüyüş boyunca atılan umudun, direnişin sloganları HÖC kortejindeki coşkuyu en üst noktaya çıkarıyordu. Arama noktasından geçtiğinde

İzmir

İzmir

650 kişi olan HÖC korteji, alandaki kitle tarafından alkışlarla selamlandı. HÖC'lüler ise marşlar ve sloganlarla alanı selamladı. Konuşmalarda, sermayenin saldırıları, Amerikan işgali, AKP'nin işbirlikçiliği ön plana çıkan konular oldu. Miting halaylarla son buldu.

Uşak - KESK ve Türk-İş'in tertip komitesini oluşturduğu miting, Tiritöğlu Parkı'nda toplanarak başladı. Haklar ve Özgürlükler Cephesi, en önünde

Adana

Hatay

kızıl sancak taşıyanlar, arkasından "HÖC" ve "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim!" pankartları, "Provoka-

törler Tutuklansın" dövizleri ile yerini aldı. "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede!" sloganları ile alana giren HÖC adına da kürsüden kitleye seslenildi.

Akdeniz: Tecritte 118 Ölüm Var! Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun

Adana - Sabah saatlerinde Mimar Sinan Açık Hava Tiyatrosu önünde toplanmaya başlayan gruplar, sloganlarla Uğur Mumcu Meydanı'na yürüdüler. 3000 kişinin yer aldığı yürüyüşe, 210 kişilik kortejle katılan HÖC'lüler, alanda en kitlesel gruplardan birini oluşturuyordu.

Kortejin önünde, HÖC'lülerle bütünleşen 30 kişilik kızıl sancaklı grup yürürken, ardından "Tecritte 118 Ölüm Var, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" ve "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" yazılı pankartlar taşındı. Kitlenin elinde "Provokatorler Tutuklansın" yazılı dövizler bulunurken, şehitlerin resimleri de alandaki yerlerini aldılar. Miting yoğun yağmur nedeniyle erken bitirilirken,

yapılan konuşmalarda, AKP'nin emekçi düşmanlığına vurgu yapıldı.

Hatay - Partiler, sendikalar ve DKÖ'lerden oluşan 3 bin kişinin katıldığı Hatay'daki kutlamalarda, HÖC'lüler 250 kişilik korteji, disiplini, coşkuları ile devrim sloganları haykırdılar. Yıldızlı bereleri, tek tip giysileri ve kızıl sancakları ile en önde Sancak Ekibi yeralırken, ardından, "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" yazılı önlükler giyen TA-YAD'lılar geliyordu. 118 şehidin resimleri TA-YAD'lılarca taşınırken, taşınan bir başka resimde, Trabzon'daki faşist saldırının resmiydi. Provokatörler tutuklansın yazılı resimler, hal-

kın faşist teröre karşı sesi oldu.

"1 Mayıs'ta Amerika'ya Avrupa'ya İşbirlikçilerine, Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartı taşıyan HÖC'lüler, miting alanına "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" ve umudunu adını haykırarak girdi. Yapılan konuşmalarda halkların kardeşliği dile getirildi ve Güneşin Güneşi'nin (Şems-ul Cenubi) türküleri ve marşlarla kutlama sona erdi.

Antalya - Sendikaların organize ettiği kutlamalara 5 bin kişi katıldı. Güllük Caddesi'nde toplanan kitle, Pazartesi Pazarı'na yürüdü. Dernekler, sendikalar, siyasi gruplar iktidarı eleştiren, emperyalizmi lanetleyen sloganlarını haykırdılar. DİSK'ten Recep Koç ile KESK'ten Kadir Zeybek, yaptıkları konuşmalarda, geleceğe daha umutla baktıklarını belirterek, birlik vurgusu yaptılar.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin, kızıl bayrakları, pankartları ve "Provokatorler Tutuklansın" diyen dövizleri ile kortej oluşturduğu kutlamaların sonunda, HÖC'ün kararlılığı ve coşkusu hazmedemeyen polis, dağılan HÖC'lülere saldırdı. Gözaltına alınan 5 kişi, ertesi günü serbest bırakıldılar.

Antalya

Mersin - Sendikaların düşük bir katılım gösterdiği Mersin’de, miting öncesi yaşanan yasaklamalar, engellemelere rağmen HÖC’lüler "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" ve "Tecritte 118 İnsan Öldü Tecriti Kaldırın" pankartları ile alandaydılar. Provokatörler tutuklansın diyen HÖC kortejinde yer alan TAYAD’lıların pankartlarının alana sokulmak istenmemesine karşı, HÖC ve Partizan oturma eylemi yaptı. TAYAD’a yönelik gerek tertip komitesi gerekse polisten gelen baskılar karşısında HÖC ve Partizan, TAYAD’ı birlikte sahiplendiler.

Kararlılık karşısında polisin geri çekilmesiyle HÖC’lüler alana; yasaklanmış pankartları, resimleri, Sancak Birliği, bayrakları ile girdiler. 4 bin kişinin katıldığı mitingte, düzeniçi sendikacılığın engelleri dikkat çekiciydi. (Gelişmeler için Bkz. ‘1 Mayıslar’dan notlar’ yazımıza) Umudun sloganlarını haykıran HÖC’lüler, 60 kişiyle yer aldı.

Doğu ve Güneydoğu’da Devrim Sloganları Yankılandı

Malatya - Emeksiz alt kavşağında toplanan devrimci gruplar, sendikalar ve partiler; coşkulu sloganlar eşliğinde alana yürüdüler. 2000 kişinin katıldığı mitingte, HÖC’lüler 110 kişilik kortej oluşturdu ve tüm kentlerde olduğu gibi, kortejin önünde kızıl Sancak Birliği yürüdü. HÖC pankartının dışında, TAYAD imzalı "Tecritte 118 Ölüm Var Tecriti Kaldırın" pankartı ve şehitlerin resimlerini taşıyan kortej, sık sık "Halkız Haklıyız Kazanacağız, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Provokatörler Tutuklansın, Irak Halkı Yalnız Değildir, Filistin Halkı Yalnız Değildir" gibi sloganlar attı. "Amerika'ya, Avrupa'ya İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim!" yazılı pankart da taşıyan HÖC’lüler, arama noktasına coşkulu sloganlarla geldiğinde, TAYAD’lı Aileler’in taşıdığı fotoğraflar için, Malatya Güvenlik Şube Müdürü’nün, "bunlar teröristlerin resimleri, içeriye sokturmayacağım" demesi üzerine, TAYAD’lılar fotoğrafları bırakmayarak kararlılık

gösterdiler ve alana resimlerle girdiler. Alanda sürekli umudun adını haykıran HÖC kitlesi, marşlar söyleyip halaylar çekti.

Diyarbakır - 1 Mayıs’a ilişkin yaptıkları bütün faaliyetleri engellenmek istenen, 1 Mayıs sabahı basılan, binaları öğle saatlerine kadar kuşatılmış halde tutulan Dicle Gençlik Derneği üyeleri, Diyarbakır surlarında umudun sloganlarını yankılandırırlar. Valiliğin kentin 15 km dışında yer göstermesi üzerine, alınan ortak kararla, Eski Hal’den Dağkapı Meydanı’na yürümek isteyen 3 bin kişinin önü panzerlerle kesildi. Bir saat boyunca burada oturma eylemi yapan kitle, daha sonra yapılan açıklamanın ardından eyleme son verdi. Kızıl bayraklar taşıyan Dicle Gençlik Derneği korteji, eylem boyunca, "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları attı.

Dersim - Katılımın beklenenden düşük olduğu Dersim’de, kortejler, Kışla Meydanı’na yürüdü. Kurumlar adına yapılan konuşmalarda Dersim’deki baskılar ve birlikte mücadele vurguları yapıldı. Kitleye seslenen Dersim Temel Haklar Başkanı Murat Kaymaz, 1 Mayıs’ın Dalcılar’la kazanıldığını belirterek, "özelleştirme, tecrit ve işgal politikalarıyla halkların açlığa ve adaletsizliğe mahkum edildiğini; devrimci mücadelenin provokasyonlarla yok edilmeye çalışıldığını" söyledi. Kaymaz, Dersim’de yozlaştırma politikalarına da konuşmasında yer verdi. Uğur Karataş’ın türküleriyle sona eren mitinge 700 kişi katıldı. Devrimci grupların coşkusu alanın havasını değiştirirken, 50 kişilik HÖC kortejinde; Sancak Ekibi, şehit resimleri, "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" ve "Tecritte 118 Ölüm Var, Tecriti Kaldırın" pankartları yer aldı.

1 Mayıs, coşkulu bir şekilde Dersim’in **Hozat** ilçesinde de kutlandı. Hozat HÖC, Eğitim-Sen, Genel-İş ve DHP’nin katıldığı kutlamalarda 300 kişi yürüdü. Sloganlar eşliğinde Hozat Meydanı’nda toplanan gruplar adına Hasan Asma bir konuşma yaptı. Asma’nın konuşması sık sık "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan, Baskılar Bizi Yıldıramaz, Kahrolsun IMF Yaşasın Bağım-

Erzincan

sız Türkiye, İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla kesildi. Halayların çekildiği kutlamalar, Umuda Türkü'nün türküleriyle son buldu.

Erzincan - Polisin kırmızı bayrak korkusu yaşadığı yerlerden biri de Erzincan'dı. Uzun süre yaşanan tartışmalar ve kitlenin kararlılığı karşısında polis geri adım attı. Sancak Birliği de kortejdeki yerini aldı. 180 kişilik HÖC kitlesinin, "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla miting alanına girmesiyle, coşku doruğa ulaştı. Saygı duruşundan sonra devrimci yapılar birlikte "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganını atıp Gündoğdu marşını söyledi. Konuşmaların ve halayların ardından miting sona erdi.

Adıyaman - Koşu Parkı'ndan Newroz Meydanı'na kadar süren yürüyüş boyunca "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi, Biji Yek Gulan, Provokatörler Tutuklansın" sloganları hep bir ağızdan haykırıldı. Parti, sendika ve DKÖ'lerin yer aldığı kutlamalarda HÖC de, bütün kentlerde taşıdığı pankartlar, bayraklarla yürüdü.

Polis, Adıyaman'da devrimci bir faaliyetin olmasından duyduğu rahatsızlığı günler öncesinden göstermiş, çalışmalarını engelleme girişimleriyle kalmayarak, DKÖ'leri HÖC'lülere karşı kışkırtmaya çalış-

Adıyaman

ÖDP, ESP, BAGEH'in kortejlerini oluşturduğu yürüyüşte, Gençlik Derneği; "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartı taşıdı. 60 kişinin yer aldığı kortejin önünde ise iki adet sancak ile DEV-GENÇ flamları ve kırmızı bayraklar taşındı. Alana girişte polisin bazı dernek üyelerinin kimliklerine keyfi olarak bakmak istemesi üzerine bir süre tartışma yaşandı. Alana "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganıyla giren Gençlik Derneği korteji kürsüden selamlandı. Sloganların hiç susmadığı mitingde, tertip komitesinin konuşmasının ardından Gençlik Federasyonu'nun mücadele vurgusu içeren mesajı okundu.

Kars - Sendikaların yer almadığı kutlamalar; HÖC, YDG, Halkevleri Girişimi ve Mücadele Birliği tarafından gerçekleştirildi. Ziraat Bankası önünden Büyükşehir Belediyesi önüne yürüyen gruplar, "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan, Faşizme Karşı Omuz Omuza, İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız, Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganları atıldılar. Saygı duruşunun ardından platform adına Selahattin Özşahin'in bir konuşma yaptığı 1 Mayıs'ta, HÖC'lüler; kırmızı bayraklarıyla, dövizleriyle ve "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartıyla yerini aldı.

Elazığ - KESK'e bağlı sendikalar, DKÖ'ler ve gençlik gruplarının oluşturduğu 1200 kişi, engellemelere rağmen, İstasyon Meydanı'na sloganlarla yürüdüler. HÖC'lüler, DHP ile birlikte, kendi pankartlarını açarak yürüdü. Ala-

'Kürt Sorununa Çözüm İstiyoruz'

Doğu ve Güneydoğu kentlerinde, gösterilere katılımın düşük olmasına karşın, birçok yerde alanlara çıkıldı. Öne çıkan sloganlar ise, 'Barışın elçisi İmralı'dadır, Biji Serok Apo, Kürt sorununa çözüm istiyoruz' oldu. Batman'da, Şırnak, Silopi'de, Mardin'de, Bingöl'de, Van'da Muş, Iğdır, Ağrı ve Hakkari'de binlerce kişi Kürt sorununa çözüm istedi.

na girişte DÖB'lülerin dövizini engellemek isteyen polis amacına ulaşamazken, HÖC'lüler alana sokulmak istemeyen pankartları, dövizleri, resimleri ile "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganları eşliğinde alana girdiler. Alandaki kitlenin önünden ölüm orucu şehitlerinin resimleriyle yürüyen HÖC'lüler, devrimci gruplarca alkışlarla karşılandı.

Urfa - HÖC'lülerin alanlara çıktığı yerlerden biri de Şanlıurfa oldu. 1000 kişinin katıldığı yürüyüşte, HÖC'lüler, "Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye, Faşizme Karşı Omuz Omuza, Provokatörler Tutuklansın, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşu Kadar Savaş" sloganlarını büyük bir coşkuyla attılar. HÖC'lülerin "Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun" yazılı pankartlarının alana alınmak istenmemesine karşı, Eğitim-Sen ve DEHAP'lılar da destek verdi ve alana girildi. Alanda alkışlarla karşılanan HÖC, Gündoğdu marşını söylediler.

Karadeniz'in 'Hırçınlığı' Öfkeli Sloganlarımızla Buluştu

Samsun - Faşistlerin provokasyon yaratmaya çalıştıkları yerlerden biri olan Samsun'da, bin kişi meydanlara çıktı. HÖC, DİSK, KESK, Türk-İş'e bağlı sendikalar, EMEP, ÖDP, Halkevleri, SDP ve DKÖ'lerin yer aldığı yürüyüşte, HÖC korteji, sendikaların arkasında pankartı ve kızıl sancaklı ekibiyle yerini aldı. "Tecritte 118 Ölüm Var Tecriti Kaldırın", "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartları taşıyan kortejde, Çarşamba Halkevi de, "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartıyla yerini aldı. Dövizlerde provokatörlerin tutuklanması talebi dile getirilirken, ölüm orucu şehitlerinin resimlerini beyaz başörtülü TAYAD'lılar taşıdı. Sloganlar ve marşlarla geline alanda yapılan konuşmalarda, baskılara, emekçi haklarına yönelik saldırılara yer verildi.

Amasya - 1000 kişinin katıldığı kutlamalarda, Künc Köprü'de toplanan devrimci gruplar, sendikalar ve DKÖ'ler, sloganlarla Yavuz Selim Meydanı'na yürüdü. Çevre ilçelerden köylülerin de katıldığı mitingde, "İşçi Köylü El Ele" sloganları atıldı. 30 kişilik kortej oluşturan HÖC'lüler; "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartı, "Provokatörler Tutuklansın" dö-

Trabzon: Provokasyona Alanda Cevap

Faşist saldırı ve linç girişiminin yaşandığı Trabzon'da, miting öncesi MHP'lilerin provokasyon yaratma çabaları boşa çıktı. 2000'i aşkın kişi TEDAŞ binası önünde toplanarak miting alanına sloganlarla yürüdü. HÖC, EMEP, SDP, ESP, Halkevleri, CHP, ÖDP, İHD, gençlik örgütlenmelerinin yer aldığı yürüyüşte, HÖC 70 kişilik kortej oluşturdu. Sloganlar daha çok provokasyonlara yönelirken,

HÖC üyeleri, "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez", "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartları ve "Provokatörler Tutuklansın" dövizleriyle yürüdü.

HÖC'lüler 6 Nisan provokasyonunun ardından alanlara çıkarak haklılık ve meşruluğunu vurgularken, özel timcilerin özellikle HÖC'lülere yönelik tehdit ve tacizleri dikkat çekti. HÖC kortejinde "Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi, Hepimiz TAYAD'lıyız, Kahrolsun Avrupa Emperyalizmi, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Provokatörler Tutuklansın" sloganlarını haykırırken, "Selami Kurnaz Ölümsüzdür" sloganı, alandaki diğer kortejlerle birlikte atıldı.

Özel timcilerin tertip komitesi aracılığıyla HÖC'lülere "Türk bayrağı taşıyınlar" haberi göndermesi, provokasyonun sahiplerinin, yaratıkları provokasyonun sonucunu görmek istediklerinin bir göstergesiydi. Elbette ne bu dayatmaya, ne de polisin diğer dayatmalarına boyun eğilmedi. HÖC'lüler sloganları, pankartları, bayrakları ile alandaki yerini alarak cevap verdiler provokatörlere.

Miting, Türk-İş Temsilcisi ile Halkevleri Genel Başkanı'nın konuşmalarının ardından, müzik grubunun söylediği, "Bağcılarda 3 Karanfil, Dağlara Gel, Çav Bella" marşları ve horon tepilmesiyle son buldu.

vizleri ve kızıl bayraklar taşıdı.

Siyasi şube polislerinin sözlü tacizleri ve günler öncesinden kendini gösteren reformist sendikacılığın engellemeleri arasında geçen mitingte, HÖC'lüler, attıkları sloganlarla alanları kazanının devrimciler olduğunu gösterdiler.

Zonguldak - Emekçi kenti Zonguldak'ta, sendika madencileri mitinge katmazken, DKÖ ve partiler ile KESK tarafından 1000 kişinin katıldığı bir kutlama gerçekleştirildi. Tren garından Madenci Anıtı'na yürüyen kitle, burada yapılan konuşmaların ardından halaylar çekti. HÖC, kızıl sancaklıların önde yürüdüğü 40 kişilik kortejle yürüyüş ve mi-

Zonguldak

tingdeki yerini aldı. Diğer kentlerde olduğu gibi, tecriti ve 1 Mayıs'ın temel sloganını ifade eden pankartları taşıyan, provokatörlerin tutuklanmasını isteyen HÖC'lüler, polisin tek tip elbise giyenleri engelleme girişimini de kararlılıkla boşa çıkardılar.

Marmara: Faşizme Karşı Omuz Omuza

Bursa - 3000'den fazla kişinin katıldığı kutlamalarda, Haklar ve Özgürlükler Cephesi de 120 kişi ile, coşkulu kortejiyle yerini aldı. Zafer Parkı'nda toplanarak Gökdere Bulvarı Meydanı'na yürüyen devrimci gruplar, partiler, sendikalar ve DKÖ'ler,

taşıdıkları pankartlar, attıkları sloganlarla oligarşinin baskı ve sömürü politikaları karşısında alternatiflerini dile getirdiler. "Tecritte 118 İnsan Öldü Tecriti Kaldırın" ve "Amerika'ya, Avrupa'ya, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim" pankartları açan HÖC'lüler, kızıl flamalar ve sancaklarla, polisin engelleme girişimlerine rağmen, sosyalizm idealini alana taşıdılar.

Balıkesir - Bahçelievler Çarşamba pazarında toplanan 600 kişi, mitingin yapılacağı Mehmetçik Caddesi Stadyum Alanı'na doğru, "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "IMF'ye Değil Eğitime Bütçe" sloganlarıyla yürüyüşe geçti. 40 kişi ile yürüyüşte yerini alan Gençlik Federasyonu üyeleri, kızıl bayraklar, dövizler ve federasyon flamaları taşıdılar ve "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Provokatörler Tutuklansın, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganları atıldılar. Miting, alanda yapılan konuşmalar ve halaylarla son buldu.

İstanbul - Kadıköy dışında; TKP'liler Altıyol'da toplanarak kendi 1 Mayısları'nı yaparken, Emekçi Hareket Partisi ve Mücadele Birliği Platformu üyeleri, Taksim'de basın açıklamaları yapmak istediler. Her iki grubu da polis yerlerde sürükleyerek gözaltına aldı.

Sayı 157

14

8 Mayıs
2005

1 Mayıslar'dan notlar

Kadıköy: Kürsü Tekelini Sendikalara Kim Verdi?

Mitingin sonuna doğru alana girebilen TAYAD'lılar Trabzon'daki provokasyon gerçeğine ve birlik çağrısına ilişkin kısa bir mesaj iletmek için kürsüden söz hakkı istediler. Tertip komitesi bu talebi ısrarla reddetti. Gerekçeler basit ve geçiştirmeci idi; "böyle bir programımız yok" diyor veya "size söz verirse başkaları da ister" bahanesine sığınıyorlardı. TAYAD'lılar "o zaman mesajımızı siz okuyun" dediler. Bu talep de reddedildi. Kürsünün merdivenlerinde yaşanan bu tartışma esnasında, HÖC'lülerin tanımadığı bir kişi hızla mikrofonun olduğu yere doğru yönelmeye başladı. Görevlilerin bu şahsı engellemeye çalıştığı sırada TAYAD'lı Mehmet Güvel'in söz hakkı istediği için tartaklandığını zanneden HÖC görevlileri hızla kürsünün kenarına çıktılar. Kürsüde bulunan HÖC'lü Devrimci 1 Mayıs

Kadıköy

Platformu Temsilcisi, "HÖC'lüler bu adamı aşağı çekin. Tanımıyoruz, provokatör olabilir. HÖC'lüler kürsüyü koruyun" çağrısıyla kargaşalığa son verdi ve provokasyon önleni.

Bu sırada Türk-İş Temsilcisi ortamı geren tartışmalar yapmayı sürdürüyordu.

Platform sözcüsü, "sürecin başından itibaren her şeyi kendi

niz belirler, herkesi yok sayarsanız, taleplere kulak tıcarsanız böyle sonuçların doğması doğaldır. Biz 12 kurum olarak bir araya getirip tek söz hakkı istedik. O da bir paragraftı. Yine

reddettiniz" eleştirisini yaptı. KESK Temsilcisi M. Avcı ciddiye almayan bir şekilde "buradan konuşulacak da devrim mi olacak. Çok konuştuk biz" diyerek cevap verdi.

Bursa: Devrimciler Kolkola

Polisin, alana girişte, Sancak Birliği'ni engelleme girişimi kararlık sayesinde geri püskürtüldü.

HÖC'lülere ESP, Partizan, Alinteri, Kızılbayrak kortejleri de destek verdiler ve 2 saat süren tartışma sonunda engelleme, devrimci dayanışmayla boşa çıkarıldı. HÖC'lüler en önde Kızıl Sancaklılar olmak üzere alana girdi.

Mersin: Düzen Sendikacılığının Amacı Ne?

Mersin'de, 1 Mayıs öncesi tüm kurumların katıldığı 1 Mayıs toplantısında; işçi sendikaları ve KESK'lilerden oluşan tertip komitesinin keyfi tutumu ile karşı karşıya kalındı. Tek tip kıyafet, kalın sopa ve şehit resimlerine yasak koyan tertip komitesine, toplantıya katılan HÖC Temsilcisi'nin itiraz edip "1 Mayıs mücadeledir, kendimizi ifade eden pankart ve fotoğraflarla katılacağız" demesi üzerine tertip komitesi ve özellikle Yol-İş Başkanı; "DHKP-C'liler ve Partizanlar ortamı geriyor" ifadelerini kullandı. Yol-İş Başkanı'nın, amacı ne olduğu "meçhul" bu konuşmasını kesen HÖC temsilcisi, HÖC'ün yasal bir kurum olduğunu belirterek, bu konuşmalarla ne denilmek istendiğini daha sonra konuşacaklarını ifade etti. Yine tertip komitesinde bulunan Genel-İş Başkanı'nın sözleri ise, Yol-İş'in çıkışının fevri değil, sendikaların kendi arasında "pışirdikleri" bir fesat olduğunu ortaya koyuyordu. Genel-İş Başkanı, devrimci grupları kastederek; "bunlardan adam olmaz" dedi ve toplantıyı terk etti.

Tertip komitesi her ne kadar valiliğin yasaklama genelgelerine gerek bırakmamış olsa da, valilik de TAYAD'ın "Tecritte 118 Ölüm Var Tecriti Kaldırın" sloganı başta olmak üzere, bildirilen

Mersin

kişinin öldüğü gerçeğini koysansüre karşındile getirmek için bu kadar büyük bedel ödeyen-

tecritle ilgili tüm sloganları yasakladı. Kürtçe ve İngilizce sloganlar da yine yasak kapsamındaydı.

HÖC Temsilcisi, bu dayatmalara taviz vermeyeceklerini belirterek, alana programına uygun gireceğini açıkladı. ESP ve DHP ise, düzeniçi sendikacılığın, dayatmacılığı ve düzen 1 Mayıs'ı özlemlerini tahlil edemeyerek, çizilen sınırlara uyacağını belirtti. Partizan ise sonuna kadar gerek TAYAD'ın pankartı, gerekse de resimler konusunda HÖC ile ortak duruş sergiledi.

Bu devrimci dayanışma 1 Mayıs günü kendini gösterdi. HÖC ve Partizan kitlesi en önde TAYAD pankartı ile toplanma yerinde yan yana durdu.

Giriş noktasında TAYAD'lı Aileler ile polis ve tertip komitesi arasında yarım saat süren tartışma yaşandı. Emekçilerin hakları söz konusu olduğunda diremeyen düzen sendikacılığı, yasakçı tavrını sürdürdü. Yol-İş Başkanı, HÖC temsilcisine, "bundan sonra sadece sendikalarla 1 Mayıs'ı kutlayacağız, ne haliniz varsa görün, sizi bir daha almayacağız" dedi. HÖC Temsilcisi'nin, bu provokatif tavırlara karşı soğukkanlı tavrı karşısında daha da hırçınlaşan sendikacı, bu kez de ailelere dönerek, "tüm basın sizi çekti, istediğiniz reklamı yaptınız yeter artık" diye bağırdı... Bıraktık emeğin hakkını savunmayı, ilericiyi, solculuğu; bir insanın, 118

lere karşı söylemekten utanacağı sözlerdi sarfedilen. TAYAD'lı Aileler, sabırla anlattılar. Bu kez de "biz de tecrite karşıyız" diyen tertip komitesi, kitleye teşhir edildi.

Bu tartışmalar yaşanırken, HÖC ve Partizan kitlesi alana girişte oturma eylemi yaparak sloganları ile TAYAD'lı Aileler'i desteklediler. TAYAD'lıların kararlılığı karşısında polis ve tertip komitesi geri adım atmak zorunda kaldı. Kortejler oluşturularak, düzen güçlerinin yasak ilan ettiği resimler, bayraklarla yürüyüşe geçilerek alana girildi. Alandaki ruh halinin, tertip komitesinden çok farklı olduğu, kitlenin yoğun alkışlarıyla da tescillendi.

Uşak: Keyfilikte Sınır Yok!

Uşak'ta, polis pervasızlığı, daha toplanma anından itibaren yaşanmaya başlandı. Her yerde kutlanan 1 Mayıs için, "yürüyüş esnasında slogan atmadan, pankart açmadan gidin" dayatmasında bulunuldu. Kitle bu dayatmayı kabul etmezken sloganlar ve pankartlarla İstasyon Meydanı'na yürüdü. Arama noktasında yeniden keyfilikler yaşandı ve pankart sopalarını sökme dayatıldı. HÖC, DHP ve EMEP ortak tavır sergileyerek, polisin tutumunu "Direne Direne Kazanacağız, Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganlarıyla cevapladılar. Polisin yine geri adım atmasının ardından alana girildi.

Amasya: Tertip Komitesi 1 Mayıs'ların Nasıl Kazanıldığını Bilir Mi?

Amasya'da, 1 Mayıs tertip

Uşak

komitesi tarafından HÖC tecrit edilmeye çalışıldı. 1 Mayıs Tertip Komitesi'nin HÖC'lüleri yönelik dayatmaları, 2 hafta öncesinden başladı. Tertip komitesine bildirilen döviz ve sloganlar, "yazmaya gerek yok, sorun çıkmaz" denilerek alınmadı. KESK ve DİSK, sorun çıktığı takdirde, HÖC'lüleri sahiplenecekleri belirtmelerine rağmen; polisin, "Tecritte Öldüler" yazılı ölüm orucu şehitlerinin bulunduğu dövizlere el koymasına sessiz kaldılar.

Bahaneleri de hazır. "Gerginlik çıkarsa Türk-İş bir daha gelmezdi." Kendi uzlaşmacılıklarını, kitlelerine güven duymamalarını böyle perdelemeye çalışan KESK ve DİSK, aynı gerekçeyle, HÖC'lülerin diğer kentlerde Sancak Ekibi'nin giydiği kıyafetlerle alana çıkmasını engelledi. Ve miting boyunca HÖC'ün attığı sloganları engellemeye çalıştı. Bununla yetinmeyen KESK Amasya Şubesi, HÖC'lüleri tehdit ederek, "bir daha alana bile çağırmayacaklarını" söylediler. HÖC üyeleri miting sonrasında KESK'in anti-demokratik tavrını eleştirerek, teşhir edeceklerini söylediler.

Amasya'daki sendikacılar tek bir tavsiye; 1 Mayıs'ın nasıl kazanıldığının, bu alanlara nasıl çıkabildiklerinin tarihini öğrensinler!!!

Afyon: Polis Faşistleri Sokağa Saldı

Devrimci demokratlar 1 Mayıs'ı kutlarken, polis aynı saatlerde 50-60 kişilik faşist güruhu harekete

HÖC'lüler, 1 Mayıs kutlamalarına katıldıkları her kentte, "işte onlar" dedirtecek bir kararlılığın, coşkunun yanısıra, "görselliğe" de sahip oldular. Kızıl Sancak Birliği, HÖC'le bütünleşen bir görüntü oldu. Siyah pantolan, yıldızlı bere, beyaz gömlek ve fular takmış olan Kızıl Sancak Ekibi'ndekiler, 'rap rap' yürüyüşleriyle, tempolu slogan ve marşlarıyla kitleyi coşturdu.

Ülkenin birçok kentinde HÖC'lüler benzer sloganları haykırdılar. Devrimci coşkuyu, kararlılığı taşıdılar, devrimin sesini Anadolu'nun dört bir yanında yankılandırıdılar. HÖC kortejlerinde atılan sloganların bazıları şöyleydi: "Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede, Hal-kız Haklıyız Kazanacağız, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek, Kahrolsun ABD Emperyalizmi, Bu Vatan Bu Halk Bizim Kahrolsun Emperyalizm, Katil ABD Ortadoğudan Defol, Direnen Irak Halkına Bin Selam, Yaşasın Filistin Halkının İntifadası, Zaferi Şehitlerimizle Kazanacağız, Bize Ölüm Yok, Ne İstiyoruz Adalet Kim İçin Halk İçin Yaşasın Halkın Adaleti, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, Faşizme Karşı Omuz Omuz, Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz, Umudun Adı DHKP-C..."

geçirdi. Faşistler Afyon sokaklarında terör estirdiler. 1 Mayıs'tan dönen öğrencilerden 6'sı faşistlerin saldırısına maruz kaldı. Saldırı esnasında polis her zaman olduğu gibi izledi.

Erzincan: Dayanışma Engelleri Aşar

HÖC'lüler önce "pankart sopası" bahanesiyle alana alınmak istenmedi. Polis kitlenin kararlılığıyla geri çekildi. Bu kez de arama noktasından geçilirken, Sancak Birliği'nin kıyafeti bahane edilerek, 5 HÖC'lü alana alınmadı.

HÖC'ün ardından gelen kortej de, taşıdıkları "PARTİZAN" pankartı nedeniyle alana alınmadı. Alanda kitlenin, "Faşizme Karşı Omuz Omuz, Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla yarım saatlik oturma eylemi yapması üzerine, PARTİZAN kitlesi pankartıyla içeri girdi. Keyfilikte sınır tanımayan Erzincan polisi, HÖC'lülere, "sizin durumunuz farklı, bunun için ayrı bir talimat bekliyoruz" demesi üzerine tartışmalar büyüdü. Tertip komitesinin, "burada suç unsuru yok" diye sahiplenmesi üzerine, bu kez de "uyanık" polis, "siz bunları bilmezsiniz, bunlar alanda üzerlerini çıkarıp, asker gibi yürüyüp slogan atarlar" cevabı verdi. Polisin keyfiliği sürdükçe, tartışmalar da itiş kakışa dönmüştü.

Polisin 5 HÖC'lüyü çembere alarak bekletmesine karşı, HÖC'lülerin öncülüğünde 500 kişi yolu kapatarak oturma eylemine başladı. Kararlılık ve sahiplenme karşısında 5 HÖC'lü, alana Sancak Birliği kıyafetleriyle sloganlar arasında girdiler.

TAYAD'lılar emperyalizmin karşısındaydı TAYAD'lılara saldıranlar nerede?

“Asya’nın IMF’si, Dünya Bankası” olarak nitelendirilen ve 42 Asya ülkesi dışında, ABD’nin, 13 Avrupa emperyalist ülkesinin de üyesi olduğu Asya Kalkınma Bankası, 5 Mayıs’ta Harbiye’de Lütfü Kırdar Kongre Sarayı’nda toplantı halindeydi.

Toplantı konuları malumdu; halkları nasıl daha fazla sömürür, ülkeleri nasıl talan ederiz!

TAYAD’lı Aileler 5 Mayıs’ta Lütfü Kırdar Kongre Sarayı girişinin yakınında bulunan İstanbul Radyosu yanında yaptıkları eylemle, emperyalistlerin zulüm politikalarını protesto ettiler.

Emperyalistlerin güvenliği için yığınak yapan polisin kuşatması altında TAYAD’lılar “**Tecriti Kaldırın Ölümle Durdurun!**, **There are 118 Deaths Because of Isolation Stop Isolation - TAYAD’lı Aileler**” yazılı bir pankart açtılar.

Protesto gösterisinde yapılan açıklamada TA-

YAD’lılar şöyle dediler:

“Yine emperyalistler ülkemizde. Bir taraftan halkları nasıl sömüreceklerinin planlarını yaparken, bir taraftan da ülkemize ithal ettikleri F tipi hücrelerde evlatlarımızı öldürmeye devam ediyorlar... Kanımızı istiyorlar. Alın size kan !!!”

Eylemin bu aşamasında bir TAYAD’lı, elindeki bir şişe kanı, toplantının yapıldığı yöne doğru fırlattıktan sonra, TAYAD’lı konuşmacı, bir süre önce kendilerine saldıranlara seslenerek şunları belirtti:

“Bizim provokasyon yaptığımızı iddia edenler(!) neredesiniz? Provokatörler Trabzon’da serbestçe dolaşüyor, hiçbiri tutuklanmadı şimdiye kadar. Sahte vatanseverliktir yapılan tüm bu yaygalar. Vatanseverlik vatana sahip çıkabilmektir... Ülkemizde emperyalizme adım attırmamaktır. Bugün burada olmaktır. Biz buradayız!”

Avukatlara Yeni Yasaklar ‘Savunma Hakkına Ne Gerek Var’

AKP İktidarı “demokratikleşme” dedikçe, yeni baskılar, yasaklar gündeme getiriyor. Çünkü, bu kokuşmuş düzeni başka türlü ayakta tutamayacaklarını düşünüyorlar ve halkı ne kadar baskı altında tutarsak, susturursak düzenimizi sürdürürüz diyorlar.

Yürürlüğe giriş tarihi 1 Haziran’a ertelenen TCK, CMK ve CİK güya “daha demokratikleştirmek” için yeniden gündeme alınmıştı. Avukatlara, yani burjuva hukukunda dahi “kutsal savunma hakkı” olarak tanımlanan kuruma yönelik kısıtlama ve yasaklar; amacın “demokratikleştirme” değil, fırsat bu fırsat diyerek daha da sıkılaştırma olduğu gösterdi.

CİK’te yapılan düzenlemeler avukatlara yönelik keyfi uygulamaların önünü açarken, müvekkili ile görüşmesi noktasında kısıtlamalar getiriyor. Basına yansıyan bilgilere göre, yeni düzenleme ile birlikte; siyasi davalara giren avukatlar müvekkilleri ile görüşürken yanlarında hapishane görevlileri bulunacak ve konuşmaları bu görevliler tarafından dinlenecek. Müvekkilleri ile görüşmeleri yasaklanabilecek.

Bir başka uygulama da; ölüm orucuna destek verme... gibi konulardan dolayı “hakkında soruşturma veya kovuşturma açılan avukat, sanık veya hükümlü olan kişinin müdafiliğinden yasaklanacak. Soruşturmanın sonuçlanması dahi beklenmeden, soruşturma açılması yeterli sayılarak getiriliyor bu yasaklama. Avukatın, müvekkiline verdiği belgelere, infaz hakimliği el koyarak inceleme ve isterse tutsağı verilmemesini sağlama yetkisi var.

Konuya ilişkin bir açıklama yapan Halkın Hukuk Bürosu, bu keyfi yasakların siyasi davalara giren avukatları baskı altına alma, yıldırma amaçlı olduğuna dikkat çekti.

Bayrak Provokasyonu Davası

21 Mart Newroz kutlamaları sırasında Mersin’de yaşanan bayrak provokasyonunun ardından tutuklanan 5 çocuğun mahkemesi 2 Mayıs günü Mersin 2. Asliye Ceza Mahkemesi’nde görüldü. Mahkeme, 5 çocuğun tutuksuz yargılanmaları yönünde karar aldı.

Bu davanın gerçek “sankıları”, çocuklarımız değildir. Sonraki gelişmeler bunu açıkça göstermiştir. Kendi bayrağını iktidar çıkarları için kullanan, provokasyon yaratan, kitleleri sokağa döken, muhalif tüm kesimleri “sözde vatanş” diye niteleyerek bölücülük yapan Genelkurmay’dır. Sanık sandalyesinde oligarşik düzenin yöneticileri oturmalıdır.

Sayı 157

17

8 Mayıs
2005

“Bu düzeni seviyoruz”

yeni bir alış
dalgasına
mazhar olaca-
ğı açıktır. Ki

DİSK yöneticileri, çok düşünmüş, çok emek harcamış ve şu sloganları tespit etmişler:

- “Evime ekmek götürmeyi seviyorum...”
- “İşimi seviyorum...”
- “Çevremi seviyorum...”
- “Fabrikamı seviyorum...”
- “Kitap okumayı seviyorum...”
- “Üretim araçlarını seviyorum...”
- “Demokrasiyi seviyorum...”
- “Sendikalarımı seviyorum...”
- “Dağları, taşları seviyorum...”
- “Düşüncemi ifade etmeyi seviyorum...”
- “Laikliği seviyorum...”
- “1 Mayıs'ı seviyorum...”

...

Ne güzel, ne güzel. Zaten *her şeyin temeli sevgi* değil mi! *Her sorun sevgiyle çözülmez mi!*

Ve zaten hep demiyorlar mı; *herkes herkesi, her şeyi sevsen sorun kalmaz...*

Burjuva yazarlardan, politikacılardan bu sözleri çok sık duyduk. Ve her duyduğumuzda biliyorduk ki, bu sözler, sırf halkın sömürücüye, zalime öfkesini törpülemek içindir.

Emekçilerin örgütü DİSK, burjuvazinin ağzıyla konuşmaya karar vermiş. Hem de emekçilerin günü 1 Mayıs'ta. Faşizmin, sosyal demokrasinin “*işçiyle işverenin çıkarları birdir*” politikası, oligarşinin “*aynı gemideyiz*” demagojisi, 1 Mayıs'ta DİSK'in sloganı oldu... Provokasyona, faşizme, katliamcılara karşı sesini yükseltmesi gereken DİSK, “*sevgi*” sözlerine sarıldı...

İşyerini seven sadece DİSK değil; Türk-İş de seviyor “işyerini”. 1 Mayıs açıklamasını yaparken Türk-İş Genel Başkanı Salih Kılıç'ın tam başının üstündeki dövizde “İşyerimi seviyorum” yazıyordu. Türk-İş mi DİSK'ten **çaldı** bu sloganı, yoksa DİSK mi Türk-İş'ten? Hangisi diğerinden çalmış olursa olsun, bu da gösteriyor ki, aynı kafa yapısına sahipler. “**DİSK'in Türk-İş'leştirilmesi**” oldukça uzun süredir süren bir operasyondur, artık bu operasyonda sonlara gelinmektedir. Bazı farklar elbette muhafaza edilecektir, çünkü düzen açısından böylesi daha yararlıdır.

DİSK'in amacı ne?

DİSK, önce “sınıf ve kitle sendikacılığı” anlayışını reddedip “çağdaş sendikacılık” anlayışını kabul ederek burjuvazinin övgüsünü almıştır. Şimdi bu “seviyorum” sloganlarıyla burjuvazinin

burjuvazinin 1 Mayıs “değerlendirmelerinde” ilk alkışlar da duyuldu.

Peki sonra? Nereye gidecek DİSK?

Cuntalar dahil her iktidarın “gözbebeği” olan Türk-İş'in yerine mi göz dikti?

1 Mayıs'ın bir gün öncesinde, Akşam Gazetesi'nden Ahmet Tulgar, Süleyman Çelebi'yle yaptığı röportajı yayınladı. Herkesin okumasını salık veririz. (1 Mayıs 2005, Akşam)

Bu röportajda, şöyle diyor Çelebi: “*Sermaye ne istiyor burada? Daha büyümek istiyor, daha çok para kazanmak istiyor. Ama o büyüyünce, bizim de istediğimiz oluyor işte: İşsizliğe karşı yeni istihdam oluşmuş oluyor.*”

Başında “devrimci” sıfatını taşıyan bir konfederasyon başkanı neler diyor! Ama hayır, biz devrimcilik, Marksizm açısından eleştirmeyeceğiz Çelebi'yi. Üretim araçlarını, fabrikayı sevmenin Marksizm'le ilgisi olmadığını anlatmayacağız. Çelebi'nin onlarla ilgisi olmadığı açık. Ama demokrat bir sendikacı olarak bile **yanlış, yaksız ve işbirlikçi** sözler bunlar. “*Patronumuza kazandıralım ki, biz de kazanalım!*” Sabancı da, Koç da imzasını atar bu sözlerin altına.

Sömürüyü sev, sömürü düzenini sev, seni sömüren patronunu sev diyor DİSK yönetimi. Hem de kapitalist düzen, milyonları işsiz bırakırken, emperyalist tekeller ve işbirlikçileri, kölelik ücretlerini, kölelik yasalarını dayatırken...

DİSK'in önceki genel başkanlarından Rıdvan Budak da söylüyordu aynısını: “*Önce pastayı büyüteceğiz, işverenler daha çok kazanacaklar, ondan sonra büyüyen pastadan işçi için pay isteyeceğiz.*”

Çelebi, Budak'tan öğrenmiş anlaşılan yukarıdaki sözleri. Budak kimden öğrenmişti dersiniz? Bu kafa, **Amerikancı TÜRK-İş'in** kafasıydı. Yıllardır söylüyordu bunları. Ve şimdi, “**Türk-İş'e alternatif**” olarak kurulan DİSK söylüyor.

DİSK yöneticileri statükolarını korumak, meclise milletvekili olarak kapağı atmak, emperyalizmle her geçen gün daha fazla bütünleşen düzen tarafından “makbul” kabul edilmek için, kendilerini düzene sevdirecek adımlar atıyorlar habire. “Düzene” ilanı aşk ediyorlar. **Düzeni sevmenin karşılığı, devrimcileri sevmektir, faşizme, emperyalizme karşı mücadeleyi sevmemektir.** 1 Mayıs organizasyonunu da buna göre yapmıştır DİSK. Düzeni sevdiğini ve devrimcileri sevmediğini tek bir eylemde gös-

termek istemiştir. Fakat, Budaklar, Çelebiler he-
saplarında yanılıyorlar yine de. Burjuvaziyi, fa-
şizmi, emperyalizmi tanımıyorlar. Aslı varken,
yani Türk-İş varken, niye tercih etsinler DİSK'i?

DİSK'in mirasının altında kalırlar

Çelebi, aynı röportajda, "DİSK ne kadar de-
ğışti?" sorusuna şu cevabı veriyor:

*"Kurulduğumuz gün kuruluş bildirgemizde-
ki bütün talepler bugünü öngörmüş taleplerdi...
Biz kuruluş bildirgemizdeki söylemlerimizle bu-
gün de çakişiyoruz."*

Zerre kadar alakası yok.

Çelebi, DİSK'in mirasını istismar ederek,
Türk-İş'leştiklerini gizleyemez. DİSK'in mirası
mücadeleci bir mirastır ve emekçilerin, devrim-
cilerin hafızasında öyle yer etmiştir ki, o miras
DİSK'e rağmen yaşar ve mirası reddedenleri
ezip geçer.

Süleyman Çelebi, 1997'de henüz Tekstil
Sendikası'nın Genel Sekreteri iken, Nakliyat-İş
Sendikası Başkanı'nın "DİSK Türk-İş'leşmiştir"
sözüne ilişkin "bunu bir hakaret olarak değer-
lendiriyoruz" demişti. Bugün artık bunu bir öv-
gü olarak mı görecek?

12-14 Eylül 1997'deki DİSK 10. Genel Ku-
rulu'nda Rıdvan Budak, Devrimci İşçi Hareke-
ti'nin eleştirileri karşısında "DİSK'in amaç ve il-
kelerinin takipçisiyiz" diye bağırıyordu. Ece-
vit'in DSP'sine de o ilke ve amaçların takipçisi
olarak mı gitti acaba?

DİSK başkanları, her sıkıştıklarında geçmişe,
DİSK'i vareden ilkelere, amaçlara sahip çıkma
demagojisini yaparlar. Çelebi de aynı limana sı-
gınıyor. Ama DİSK'in geçmişi bile onları kurtar-
maz. Geçmişi çiğnemekte o kadar ileri git-
mişlerdir ki, bizim zamanında eleştirdiğimiz Ab-
dullah Baştürk, Kemal Türkler gibi DİSK baş-
kanlarının bile kemiklerini sızlatıyorlar.

Abdullah Baştürk de sosyal-demokrattı, CHP
milletvekiliydi, ama yine de böylesine burjuva-
ziye "seviyorum" diye ilanı aşk etmediler. 16
Mart 1978 katliamına karşı 20 Mart faşizme ih-
tar eylemini, tehditlere rağmen örgütleyen o
Baştürk'ün yönetimi idi. Bugünkü Çelebi yöneti-
mi ise, faşist provokasyon ve terörü, alanlara
taşımak bir yana, unutturmak istiyor.

DİSK'in bugünkü çizgisi, DİSK'in geçmiş mü-
cadelesine ve ilkelerine ihanettir.

DİSK'in mücadeleci ilkeleri, işçilerin devrimci mücadelesinde yaşar!

Bugünkü DİSK politikalarının, pratiğinin

"kuruluş bildirgesinde" ifade edilen ilkelerle il-
gisi yoktur. Nasıl olsun ki? Patronlara daha faz-
la kazandırmayı, fabrikayı, üretim araçlarını
sevdirmeyi amaçlayan bir sendikanın isminin
başına "devrimci" kelimesi konulabilir mi?

1970'lerde işçileri eğitmek için dağıtılan
DİSK broşürlerinden birinde şöyle yazıyordu:

**"Çalışmak işçilerin ekmek kavgasıdır. Pat-
ronlar işçileri sömürerek yaşarlar. İşçi sınıfı ile
kapitalist sınıf arasında sınıf çatışması vardır.
Bu durumda ne yapmalı? İşçiler kapitalizme
karşı sınıf halinde örgütlenerek savaşırlar."**
(bkz. Sosyalizm ve Toplumsal Mücadeleler An-
siklopedisi, C.7, Ek: s.539)

DİSK yöneticileri, boş zamanlarında DİSK'in
eğitim broşürlerine göz gezdirmeliler.

1968'de yayınlanan DİSK Kuruluş Bildirisi
ve Ana Tüzüğü'ndeki, Temel İlkeler bölümünün
1. maddesi şöyle başlar: **"İşçi sınıfının sorunları
tam bağımsızlığa kavuşmuş toplumcu bir
düzende çözülür."**

Bugün bu cümleyi söyleyebilecek kaç DİSK
yöneticisi var?

DİSK'in 6. Genel Kurul Çalışma Raporu'nda
şöyle denilmiştir: *"Ülkemiz emperyalizme
bağımlı, geri ve çarpık kapitalist bir ülkedir.
Tüm ekonomik ve toplumsal sorunlar, buhran,
eşitsizlik ve adaletsizlikler bu yapıdan kaynak-
lanmaktadır. Kapitalist düzende kalındıkça
emekçi halkın yaşam düzeyini ve çalışma
koşullarını geliştirmeye yönelik köklü
dönüşümler yapma olanağı yoktur."*

Brüksel'de, oligarşinin AB'ye üyeliği için
kulis yapan, AB emperyalizmiyle bütünleşmeyi
amaçlayan kurumların başkanlığını tekeli bur-
juvalardan devralmakta hiçbir mahzur gör-
meyen DİSK'in bu ilkelerle ne alakası var?

Her gün biraz daha geriye... DİSK yönetici-
leri, DİSK'li sendikacılar, DİSK üyesi işçiler, bu
gidiş nereye kadar sorusunu sormak zorun-
dadırlar kendilerine. Atılan her adım, işçinin
değil, burjuvazinin alkışını alıyorsa, orada bir
"emek örgütü" olmaya aykırı bir gidişat vardır.
Bir konfederasyon, sendikal mücadelede yıl-
lardır hiçbir başarı kazanamıyorsa, oligarşinin
ekonomik, siyasi saldırıları karşısında bir bari-
kat oluşturamıyorsa, bu sendika ne için var,
kim için var diye sormanın vakti geçiyor
demektir.

Devrimci, demokrat, bütün bu sıfatlar bir
yana EMEKTEN YANA her sendikacı, DİSK'in
1 Mayıs 2005 pratiğine ve sloganlarına bakıp,
muhasabesini yapmalı ve DİSK'i DİSK yapan
ilkelerin, anlayışın mirasını sahiplenmelidir.

Safsata ve Gerçek

“Cevabımızı 1 Mayıs’ta vereceğiz” safsatasıyla avunanlar, neden “Devrimci 1 Mayıs” dediğimizi şimdi anlayacaklar mı?

Trabzon’daki linç saldırısından sonra, saldırıyı bir basın açıklaması yapıp protesto etmekle geçiştirenler, **“Asıl cevabımızı 1 Mayıs’ta vereceğiz!”** demişlerdi.

Verildi mi peki? 1 Mayıs alanlarından bu konuda topyekün bir tepki, altı çizilmiş bir talep yükseldi mi?

1 Mayıs alanlarındaki tabloya, bu tablonun basına, geniş kitlelere yansımasına –Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin tavrı bir yana bırakılarak– bakıldığında görülür ki, bu açıdan **SIRA-DAN** bir 1 Mayıs olmuştur.

Sanki bir kaç hafta önce olanlar bu ülkede yaşanmamıştı. Veya meydanlara çıkan sendikalar, reformist partiler, bu olayların olduğu ülkede yaşamıyorlardı.

Okurlarımız hatırlayacaktır, iki sayı önceki Ekmek ve Adalet’in Aynı Safta köşesi, **“Trabzon provokasyonu karşısında solda görülmeyen ve yapılmayanlar”** başlığını taşıyordu.

1 Mayıs alanlarında bu tablonun değişmediğini gördük. Provokasyonlar, faşist saldırılar, konfederasyonların, reformizmin, hatta bir çok devrimci grubun da öncelikli gündemlerinden biri değildi. Kadıköy alanında EMEP, Proleter Devrimci Duruş, Kaldıraç ve HKM, provokasyonlar ve faşist saldırılara ilişkin birkaç pankart taşıdılar. O kadar. Kimilerinde tek bir pankart bile yoktu.

OYSA, Mart ayının son günlerinde şovenist, gerici kesimler, genelkurmay talimatıyla sokaklara dökülmüş, demokratik güçlere tehditler yağdırılmıştı. 6 Nisan’da Trabzon’da TAYAD’lılara karşı linç saldırısı gerçekleştirilmiş, saldırı bir kaç gün sonra tekrarlanmıştı. Sakarya’dan Eskişehir’e, Samsun’a kadar çeşitli illerde benzer saldırılar yaşanmıştı. Evet, bütün bunlar, 1 Mayıs’tan sadece iki-üç hafta önce olmuştu ve 1 Mayıs alanında bunların Türkiye’de yaşandığına dair ne görsel, ne politik tavra ilişkin fazla bir emare yoktu.

Kimse, yapılan konuşmalarda, ne olduğu belirsiz bir şekilde, geçerken provokasyonlara değinilmesini, 1 Mayıs’ta bu konuda tavır alındığı şeklinde yorumlamasın veya böyle göstermeye kalkışmasın.

Tüm gözlerin üzerinde olduğu İstanbul’daki 1

Mayıs kutlamasından bu konuda bir tavır ve mesaj çıkmamıştır. Başka şehirlerde de çok farklı değildir. “Provokatörler tutuklansın” talebi, sadece Haklar ve Özgürlükler Cephesi kortejleri aracılığıyla dile getirilmiştir ve tüm 1 Mayıs haberleri içinde provokasyonlara ilişkin kısmen yer bulabilen tek tavır da budur.

Elbette faşist saldırı ve provokasyonlar, demokrat, ilerici kesimde anti-faşist duyarlılığı canlandırmış, bu da 1 Mayıs mitinglerinin kısmen daha yaygın ve katılımlı olmasını sağlamıştır. Ancak bu, halkın anti-faşist tavrının alanlara kendiliğinden yansımasıdır. Bizim tartıştığımız ise, çeşitli siyasal güçlerin bu konudaki iradi tavrı ve politikasıdır. Bu tavır ve politikada ise, açık ve net bir biçimde faşist saldırı ve provokasyonların karşısına çıkmak, kitleleri böyle bir tavra kanallandırmak yoktur.

Mesele, elbette sadece bu konunun dile getirilip getirilmemesi değildir. Mesele, 1 Mayıs’ın nasıl ele alındığına gelip dayanmaktadır.

Provokasyona, faşist teröre tavır yerine, “sevgi” masalı

Devrimci 1 Mayıs Platformu, 1 Mayıs Tertip Komitesi’ne, alanda faşist saldırı ve provokasyonlara karşı 5 dakikalık oturma eylemi yapma, ortak bir slogan atmayı önerdi. Kabul edilmedi.

Sadece bunu değil, devrimcilerin önerdiği hiç bir şeyi kabul etmedi Tertip Komitesi. Bu “komite”, Türk-İş anlayışıyla, reformist KESK-DİSK-ÖDP anlayışını buluşturan bir politikayı temsil ediyor. Uzlaşmalarını sağlayan nokta ise “düzenle uzlaşma”dır. Geçen sayımızdaki Aynı Safta köşemizde şöyle demiştik: **“1 Mayıs’ın gündemi, işgale, baskılara, faşist provokasyonlara karşı dikilmekse, bunun TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ’le olmayacağı ortadadır. Onları tercih etmek, baştan 1 Mayıs’ın içini boşaltmayı kabul etmektir.”**

Faşist saldırı ve provokasyonlara karşı açık tavır almamaları bu anlayışın doğal sonucudur.

Türk-İş’le, Hak-İş’le ayrı düşülmemesi, **“işçi sınıfının birliğinin sağlanması”** olarak kutsanıyor. Peki bu “birlik” mücadeleye hangi yararı sağladı? Bu politikayla, Türk-İş ve benzerlerinin şovenizmi, genelkurmayın “bayrak provokasyonunu” 1 Mayıs alanlarına taşımasına prim veril-

di. Başka ne elde edildi? İşçi sınıfının **birlik, mücadele, dayanışma** gününe uygun bir tablo muydu bu?

“Türk-İş’i de bu zeminde tutarak Türk-İş içindeki işçi sınıfına seslenme olanağı buluyoruz” safsatısıyla da kimse açıklayamaz bu taktiği. Türk-İş’in kitlesel katılım boyutuyla bile, İstanbul Kadıköy dahil, hiç bir yerde ciddi bir katılımı yoktur. Ortada seslenilecek bir Türk-İş kitlesi de yoktur yani. Dahası, olanlar da artık her 1 Mayıs’ta gelenekselleştiği üzere, kendi konfederasyon başkanları konuşmasını yapınca, alanı terk etmektedirler.

Türk-İş, Hak-İş’le birlikte olmayı “**işçi sınıfının birliği**” diye değerlendirmek, 1 Mayıs’ta işçi sınıfına söylenilecek bir kaç cümleye büyük misyonlar yüklemek, sınıfla birlikte olmayı, bu konfederasyonlarla birlikte olmak şeklinde anlamak gibi “**safsatalar**”dan kurtulunmalıdır.

Provokasyonlara, faşist teröre tavır alınması, **TEKİL** bir olay değildir. Bir bütün olarak 1 Mayıs’ı, düzene karşı mücadele günü olarak görmeme anlayışının sonucudur.

Düzenle hiç bir noktada çatışmak istemiyorlar, sorun bu. Hayır, düzene karşı topyekün savaştan söz etmiyoruz. Düzenin köklü değişimi için savaştan da söz etmiyoruz. Demokrat, ilerici, anti-faşist bir tavırı arıyoruz ve bulamıyoruz.

Provokasyona, faşist terörün karşısına çıkmak yerine, “**sevgi**” masalı anlatıyor.

Bu tabloya rağmen, 1 Mayıs’ta işçi sınıfının provokasyonlara, faşist saldırılara karşı birlikte tavır aldığını, sesini yükselttiğini söylemek de bir başka yanıltır. Örneğin işçici EMEP çevresi, 1 Mayıs “**emeğin birleştiriciliğini**” göstermiştir diyor. Sendikalara indirgenmiş bir “**emeğin birleştiriciliği**” söylemiyle 2005 1 Mayısı açıklanamaz. Alanlarda **emeğin** değil, **devrimin birleştiriciliği** vardır. Şovenizme karşı tek vücut olmaktan söz ediliyorsa, onu ancak devrimci kortejlerde görebilirsiniz. Sendika kortejlerinde böyle bir şey yoktu. TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, DİSK, KESK, alanlarda belki YANYANA idi, ama BİRLİKTE değildi. Bunu görmek için özel bir tahlile gerek yoktur. TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, genelkurmayın, AKP’nin, polisin manevralarının alandaki temsilcisiydiler. KESK ve DİSK’in de “sınıfsal” bir anlayışı alanlara taşıdığı söylenemez.

Kitle coşkulu olabilir, öfkeli olabilir, birlik ve dayanışma ruhunu taşıyabilir, ama 1 Mayısları tekeline alıp devrimci olan her şeyi dışlayan, mücadeleden, sınıflardan sözedilmesini bile adeta yasaklayan anlayış etkisizleştirilmedikçe, alanlara bu anlayış damgasını vurdukça, o coşku ve öfkenin, birlik ve dayanışma ruhunun

adım adım eritileceğinden kimsenin kuşkusu olmasın.

1 Mayıs ancak sınıf mücadelesi bakışıyla, devrimci bir anlayışla ‘mücadele günü’ne dönüştürülebilir

Herkes, yıllardır 1 Mayıs sonralarında yaptığı tahlilleri bir hatırlasın. 1 Mayıslardaki kitlesellik, yaygınlık üzerine “**bunun işçi sınıfının mücadelesinin gelişmesinde bir başlangıç olabileceği**” tahlilleri yapılmıştır sık sık. Ama hiç bir 1 Mayıs, sendikalar nezdinde böyle bir işlev üstlenmemiştir. Çünkü böyle bir niyetleri de, politikaları da yoktur. Alanlarda açığa çıkan öfkeyi, coşkuyu direnişlere kanalizetme diye bir derterli yoktur. Tersine, alanlarda eğer fazla bir öfke ve coşku görmüşlerse, emin olunmalı ki, 1 Mayıs’tan sonraki ilk işleri, oturup bu potansiyeli nasıl eritebileceklerinin hesaplarını yapmak olmuştur.

1 Mayısları mücadele ve örgütlenmede bir basamağa dönüştürmek, yalnızca devrimcilerin yapmak isteyeceği ve yapabileceği bir şeydir. Bunun mümkün olabilmesinin koşullarından biri de, 1 Mayısların mümkün olabildiğince düzen sendikacılığının denetiminden çıkarılmasıdır.

1 Mayıs alanlarını, halkın, emekçilerin emperyalizme, faşizme karşı cevap vereceği bir alan haline getirmek, 1 Mayısları devrimcileştirmekle mümkündür. Düzen sendikacılığının denetimindeki 1 Mayıslar bu işlevi yüklenemez.

Reformizmin, düzen sendikacılığının dayatmalarını ilk kez yaşamıyoruz elbette. Buradan yola çıkarak geçmiş 1 Mayısları mahkum ettiğimiz sonucu çıkarılmasın. Hayır, her 1 Mayıs kendi koşulları içinde değerlendirilir. **Bir dönem için**

Sayı 157

21

8 Mayıs
2005

“Bayrak provokasyonu”nun başlatıldığı Mersin’de, linç saldırısının gerçekleştiği Trabzon’da, Eskişehir’de, ve İstanbul’dan Diyarbakır’a onlarca ilde HÖC’lüler bu dövizleri taşıdılar.

Provokasyonları, faşist saldırıları unutanlara hatırlattılar, unutturmamak isteyenlere meydanı boş bırakmadılar...

kazanım sayılanın bir süre sonra statükoya dönüşeceği, statükoya boyun eğmenin ise gerileme anlamına geleceği unutulmamalıdır. Sorun budur. Ve gelineen noktada, devrimcilerin 1 Mayıs'tan tasfiye edilmesi, etkisizleştirilmesi, dıştalanması, daha açık ve "kararlı" bir biçim kazanmıştır. Görülmesi gereken budur. Devrimci 1 Mayıs politikası da buna vurgu yapmaktadır.

Devrimciler, elbette bugüne kadar 1 Mayıs'ta çok önemli sonuçlar elde etmişler, tüm dünyaya devrimcilerin yokedilemeyeceğini, devrim yürüyüşünün sürdürüleceğini göstermişler, kitleleri örgütlemenin, propaganda ve ajitasyonun bir zemini olarak değerlendirmişlerdir. 1 Mayıs'ta, koşullara bağlı olarak hangi biçimi alırsa alsın, devrimciler bunları yine sürdüreceklerdir.

Devrimci 1 Mayıs Platformu, önemli bir çıkış yapmıştır. Polis, reformizm, 1 Mayıs politikalarını bu çıkışı etkisizleştirmek çerçevesinde şekillendirmiştir. Taksim yetersiz de olsa, gündeme sokulmuştur. Ancak sonuç olarak şunu da görmek durumundayız ki, Devrimci 1 Mayıs Platformu, reformizmin dayatmacılığını parçalayamamıştır. Kadıköy'e ilişkin platformdan bir konuşmacının olması, işçilerin konuşması, Altı Yol'un

yürüyüş güzergahı olarak açılması, bütün kortejler alana girmeden mitingin başlatılmaması gibi taleplerinin hiçbirini kabul ettirememiştir. Çünkü, temelde reformizmin devrimcileri dışlayan, 1 Mayıs'ı devrimcilerin dışında organize eden anlayışı kırılamamıştır. Mevcut durum, tüm devrimci grupların gelecek yıl nasıl bir 1 Mayıs politikası oluşturması gerektiğini de şimdiden gösteriyor sanırım. Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun içinde yer almayan EMEP, ESP, SDP ve diğer örgütlülükler, ya bu reformist dayatmaya kan taşımaya devam edecekler, ya da devrimci 1 Mayıs hedefiyle bir mücadeleye dahil olacaklardır.

"1 Mayıs bayram değil, mücadele günüdür, kavga günüdür"; Türkiye solu bu deyiimi yıllarca kullandı. Emperyalizme bağımlı, faşizmin yönetimi altındaki bir ülkenin 1 Mayıs gerçeği de budur. Ama b.urjuvazinin "barışçı 1 Mayıs" söylemine o kadar teslim olunmuştur ki, "1 Mayıs kavga günüdür" sözünü telaffuz etmeye bile cesaret edemiyor kimileri. Burjuvazinin onaylayacağı bir 1 Mayıs'ın, işçi sınıfının, halkın mücadelesini geliştiren bir 1 Mayıs olmadığı, olmayacağı açıktır. 1 Mayıs'ta saflar buna göre ayrışacaktır.

Bu kepezelik tartışılacak mı?

Önceki sayımızda, solun, demokratların, ne kadar "demokrat" davrandığının iki olumsuz örneği olarak Trabzon Halkevi ve KESK'ten iki belge yayınlamıştık. **"Tekil", "yerel"** diye düşünme yanılışına düşmeden, bu anlayışın üzerine gidilmesi gerektiğini, 1 Mayıs'ta Trabzon'da yaşananlar bir kez daha gösterdi.

Trabzon'da 1 Mayıs'a geçmiş yıllara göre daha büyük bir katılım vardı. Devrimci, demokrat, ilerici kesimler, bizzat şehirlerinde gerçekleşen linç saldırısına, faşist teröre karşı cüretle çıktılar alana. Trabzon'u faşistlere, provokatörlere bırakmayacaklarını gösterdiler. Ama Trabzon'daki DKÖ'lerin bu cüretten pek nasiplerini almadıkları görülüyor.

Buyrun, gelişmeleri okuyun ve kendiniz değerlendirin.

Alanda **"Hepimiz TAYAD'lıyız"** diye slogan atması gereken devrimci, demokrat kesimler, tersi-

ne 1 Mayıs'ta HÖC'ü, TAYAD'ı tecrit etmeye çalıştılar.

30 Nisan akşamı, ÖDP ve EMEP dışında (toplantıda yer almayorlardı, çağrılmamışlardı) tüm örgütlülükler bir araya gelerek 1 Mayıs için görüşmelerde bulundular. Trabzon valiliği, **TAYAD pankartının, şehitlerin resimlerinin yer alması** ve pek çok sloganın **atılmaması** doğrultusunda yasaklar getirmişti toplantı öncesinde. Valinin getirdiği yasakların ardından, toplantıda KESK, Türk-İş ve Halkevlerinin yönlendiriciliğindeki 1 Mayıs Tertip Komitesi'nin **"ayrı pankartlarla mitinge katılmama"** önerisiyle yasakçı anlayış devam ettirildi. Valiliğin yasakları bu öneriyle kabul edilmiş oluyordu. Gerekçe malumdu: **"provokasyon ortamı olmaması"** için! Toplantıda söz alan HÖC temsilcisi, yasakların meşru olmadığını belirtip, haklılık ve meşruluk bilinciyle davranılması gerektiğini belirtti.

HÖC'ün bu tavrı karşısında toplantıda yer alan tüm gruplar, **"yaşanabilecek olaylar karşısında sahiplenmeyeceklerini"** belirttiler. Toplantıda yer alan ESP, DÜK ve Ekim Gençliği çevresinden insanlar da tertip komitesinden yana tavrı aldı.

HÖC temsilcisi bu durum karşısında, solun uğradığı değer kaybına vurgu yaparak, statükoların tartışmasız kabul edilmesinin Trabzon'a kaybettireceğini belirtti.

Şimdi gelin bu tabloyu "demokratlık" ölçülerine vurun!

"Hepimiz TAYAD'lıyız" demek bir yana, o ismin yokolmasını, ortarlarda görünmemesini isteyen, birşey olursa **"sahiplenmeyeceğini"** belirten bu demokratlık tartışılmalıdır.

Bunu görmezden gelenler, bu tavrı meşrulaştırırlar. Devrimciliğin, demokratlığın içinin biraz daha boşaltılmasına hizmet ederler. Toplantıda yer alan ve almayan tüm sol kesimleri, ifade edilen **"sahiplenme"** tavrını tartışmaya çağırıyoruz.

hep aynı nakarat!

2 Mayıs günkü gazetelerdeki şu başlıklara bakın;

“Bu kez kavga değil 'BAHAR' kazandı” (Akşam), “1 Mayıs güle oynaya kutlandı” (Radikal), “1 Mayıs karnaval havasında geçti” (Sabah), “1 Mayıs'a gölge düşüremediler!” (Vatan)... Ve aynı muhtevada birçok köşe yazısı.

Peki bundan önceki sene, daha önceki sene, ondan da önceki sene, 2004'te, 2003'te, 2002'de, 2001'de “olay” mı çıkmıştı 1 Mayıs'lar'da? Göstericiler “gölge” mi düşürmüştü 1 Mayıs'a?.. Farklı ne olmuştu, 5-6 yıldır yapılan 1 Mayıs'lar'da?

Farklı bir şey olmadığını, bu başlıkları atan burjuva medyanın kalemşörleri de biliyor elbette. Ama zaten onların amacı, 1 Mayıs'ın haberini yapmak değil. 1 Mayıs'a ilişkin bir durum saptaması da yapmış olmuyorlar.

Onlar, en “sorunsuz, olaysız” 1 Mayıs'ın haberini yaparken bile, oligarşinin “*olaylı 1 Mayıs, anarşi, terör*” demagojisini sürdürüp 1 Mayıs'a saldırıyorlar. 1 Mayıs'ları aşama aşama marjinalleştirme politikasını başlıklarıyla hayata geçiriyorlar.

Açın bakın gazetelere, 2003'te, 2002'de de “bu defa olay olmadı” benzeri başlıkları göreceksiniz. Her sene, sanki “ilk defa” “olaysız” olmuş gibi başlıklar atarak, “olaylı 1 Mayıs” imajını canlı tutuyorlar. Aynı zamanda, bu 1 Mayıs'ları bir “*istisna*” olarak göstererek, “*bunlar aslında kırıp dökerler, esnafa, çiçeklere zarar verirler, böyle yapmadıkları bir istisnadır*” havasını veriyorlar.

Burjuvazi cenahında amaç değişmez!

Bu başlıkları atanların ya kendileri aptal, ya da tüm okurlarını aptal yerine koyuyorlar. Başka bir deyişle, kendileri dahil, herkesi hafızasız sanıyor olmalılar.

Bu başlıklar esasında ciddiye alınacak başlıklar değil. Burjuva basın, her sene arşivden çıkarıp tekrar tekrar kullanıyor. Fakat belirttiğimiz gibi, bu tembellikten değil, anarşi-terör demagojisinin bir biçimi olarak karşımıza çıkıyor.

Çok bilmiş havalarda “*demek ki oluyormuş*” diye yazan bir köşe yazarı, aslında güya mevcut tabloyu “olumlu” buluyor gözükürken, terör de-

magojisinin ve sola, 1 Mayıs'a saldırının sürdürüldüğünü bakın nasıl ele veriyor:

Diyor ki;

“Her yıl 1 Mayıs arifesinde bütün ülkenin gerilime girmesine alışmıştık. **Radikal gruplar olay çıkarmaya hazırlanırlar**, güvenlik güçleri çatışmaya hazırlanırlar, sert açıklamalarla herkes en “kötü”ye hazırlanırdı.”

Kimse kimsenin pankartına saldırmadı, kimse sağa sola taş atmadı, kimse polisle çatışma çıkarmak için kışkırtmaya girişmedi.

1 Mayıs 2005, Türkiye’de demokrasi geleneklerinin yerleşmeye başladığını, ucuz kışkırtmaların önlenebileceğini gösterdi.” (Okay Gönensin, Vatan, 2 Mayıs 2005)

Sözkonusu yazar, aynı satırları 2004’te, 2003’te, 2002’de, 2001’de ve başka 1 Mayıs sonralarında da yazabilirdi. Belki yazmıştır da.

Kurgu şudur;

“**Olay**” çıkmışsa, bunu 1 Mayıs mitingini yapanlar çıkarmıştır. “**Olay**” olmamışsa, polislin sağduyusu ve soğukkanlılığı sayesinde olmamıştır. Aynı zamanda “*demokrasinin yerleşmeye başladığı*” propagandası da yapılır tabii.

Devrimci örgütler, “olay çıkarmaya hazırlanan”, “sırf çatışma çıkartmak için kışkırtan”dırlar onlara göre. O sene 1 Mayıs nasıl olmuş olursa olsun, her yıl tekrarlarlar bunları.

Burjuvazinin övgüsü hayra alamet değildir!

Burjuva basının “bu kez kavga çıkmadı” türünden başlıklarının çarpıcı bir örneğini hatırlatalım:

2000 yılının 1 Mayıs’ında burjuva basın yine “**Kavgasız 1 Mayıs**” başlıklarını atmıştı, başlıkların birçoğu ise “**AB’ye uygun 1 Mayıs**” gibi vurgular taşıyordu. O yıl da “bir şey olmamış”tı ve burjuva medya, hemen bunu “AB sempatisine” dönüştürmek için sanki ilk kez olaysız olmuş gibi kaleme sarılmış ve bunu da “AB’nin sayesinde” diye sunmuştu. 1 Mayıs’ın bu şekilde kutlanmasının **AB etkisi sayesinde** olduğu yazıyordu.

Son olarak, üç yıl önceki Ekmek ve Adalet’ten bir aktarma yapalım: Burjuva basın yine

“bu kez olay çıkmadı” diye yazmış ve biz o zaman da şöyle demişiz: “1 Mayıs için ‘bu kez olay çıkmadı’ haberleri esasen ‘bu yıl polis provokasyon yapmadı, olay çıkmadı’ şeklinde olmalıdır.” (6 Mayıs 2002, sayı 7)

Açık ki, burjuva medyanın derdi, her durumda, devrimcileri karalamaktır. 1 Mayıs çatışmalı da olsa, çatışmasız da olsa, bu amaç değişmiyor. Atılan başlıklar ne olursa olsun, düzen, polis aklanıp, devrimciler mahkum ediliyor.

Oysa gerçek, Ekmek ve Adalet’in üç yıl önceki sayısında da belirttiğimiz gibi çok açıktır:

1 Mayıslar’da “olay”, her zaman iktidarın yasakları, polis saldırısı ve provokasyonları sonucunda çıkmıştır. **Bunun tersi tek bir örnek bile yoktur.** Gerçekte, yasaklar, provokasyonlar hala çeşitli biçimlerde sürüyor da. Taksim yasak hala! İstanbul’dan, Ankara’ya, Diyarbakır’dan Dersim’e kadar birçok şehirde, 1 Mayıs mitingleri, emekçilerin öncelikli olarak tercih etmeyeceği alanlara mahkum edilmeye çalışılmıştır. Emekçiler, elbette 1 Mayıslar’ı anlamına, işlevine uygun yerlerde kutlamak isteyecek, bunun mücadelesini verecektir. O durumda “kavga” çıktığında bunun sorumlusu kim olacak?

İşçileri Bakanı Abdülkadir Aksu, İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah, İstanbul’da 1 Mayıs’ta görev yapan polisleri, “göstermiş oldukları gayretli, soğukkanlı, duyarlı ve başarılı

çalışmalarından dolayı” kutlamışlar.

1996 1 Mayıs’ında yine Kadıköy alanında üç kişiyi tarayarak katledenler de aynı polis teşkilatıydı. Ve o teşkilat, üç kişiyi katlettiği gün de kutlanmıştı.

Burjuva medyanın, iktidarın “1 Mayıs’ın olaysız geçmesinden duyduğu memnuniyet” sahtedir; onlar için aslanan, 1 Mayıslar’ı zayıf düşürmek, 1 Mayıslar’daki devrimci damgayı etkisizleştirmektir. Onlar 1 Mayıs’a ilişkin tüm karar ve taktiklerini, saldırı ve provokasyon zamanlamalarını buna göre yaparlar.

İşte bu yüzden devrimciler, 1 Mayıslar’ı, burjuva medyanın hangi başlıklarla verdiğine bakarak değil, kendi bakış açılarından değerlendirirler. Burjuvazi “**karnaval gibi**” deyip alkışlıyorsa, orada devrim cephesi açısından aksayan bir yan var demektir. Devrimcilerin, emekçilerin “1 Mayıslar çatışmalı olmalıdır” diye bir anlayışı olmamıştır hiçbir zaman, tersine, 1 Mayıs’ın yassallaşması, tatil günü ilan edilmesi için mücadele verenler devrimcilerdir. Ama öte yandan devrimcilerin, emekçilerin yaptıkları 1 Mayıs eylemlerini “burjuvaziye beğendirmek” diye bir amacı da olmamıştır ve olmamalıdır. 1 Mayıslar’ı burjuvazinin “hoşuna gidecek” bir şekle sokup, iktidarın icazetinin sınırlarına hapsedmek, burjuvazinin **1 Mayıs’ın içini boşaltma** politikasına hizmet etmekten başka bir sonuç doğurmaz.

Öfkemizle, kinimizle hep orada olacağız!

Cumhuriyet yazarlarından Hikmet Çetinkaya’nın içinde, 2 Mayıs sabahında “*tuhaf bir coşku*” varmış... Coşkusunun ve o coşkıdaki “tuhaflığın” nedenini de şöyle açıklıyor:

“İnsanlar renk renk giysiler içindeydi... Çatışmasız 1 Mayıs için özen gösterilmişti...”

Peki.. kimi sol topluluklardaki derinlere kök salan öfke ve kin niyeydi? ... Her şeye karşın içimde bir tuhaf coşku var...

Toplunun belli kesimlerinde sol adına “**goşist**” dalgalanmalar öfkeyi, kini, nefreti, intikamı yaysa da ben Odiseus Elitis’in küçük yeşil denizinin kıyılarında sevginin örüldüğü kanısındayım...” (3 Mayıs 2005)

Çetinkaya, alanlarda devrimci-

leri görmekten mutsuz. Devrimciler alanlardan silindiğinde mutlu olacak. Peki o zaman 1 Mayıslar 1 Mayıs olacak mı? Emekçiler o alanlara sendika ağalarının, “sevgi”den sözeden DİSK’in sayesinde değil, devrimcilerin öncülüğünde çıkmadılar mı?

Bunları bilmezden geliyor Çetinkaya. Siz bedel ödeyin, alanları kazanın, ama ondan sonra YOKOLUN diyor.

Üzgünüz, hoşunuza gitmese de bizi alanlarda görmeye devam edeceksiniz. Şu “**goşist**” kelimesine kulağımız çok aşınadır bizim. TKP geleneğinin ağzıdır o.

“Goşist” deyip aklınızca baştan mahkum ettiğiniz devrimciler, sizin kulaklarınızı rahatsız etse de “rap rap” adımlarıyla, gözlerinizi rahatsız etse de kızıl bayraklarıyla yürü-

meye devam edecekler. Ve sizin beyniniz çok rahatsız olsa, almasa da, 1 Mayıs alanlarında o öfke ve kinin çok daha büyük ve keskinlerini göreceksiniz.

Çünkü bu halkın sömürü ve zulüm düzenine, emperyalistlere ve işbirlikçilerine öfke ve kin duymak için o kadar çok nedeni var ki!.. Eğer bu kin bugün henüz düzeni temellerinden sarsacak büyüklükte değilse, sadece o “nedenleri” yeterince göremedikleri, onların bilincine varamadıkları içindir.

Devrimi engellemeyi, en az bu zulüm düzeninin sahipleri kadar isteyenler, halkın o nedenleri görmemesi için faşizm gerçeğini, başka gerçekleri gizlemeye devam edebilirler... Ama bunun ilelebet olmayacağını her aydınının bilmesi lazım. Ve bırakın, o öfkeden emperyalistler, faşistler rahatsız olsun, solcu aydınlar değil...

direnşimizin
5.
yılındayız

HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!

kavganın ortasında çelikleşen bakışlarımızla alanlardaydık

1 Mayıs yaklaşırken, 118 yoldaşımızı 1 Mayıs alanlarına yolladığımızı söylemiştik.

Alanlardaydık. Büyük Direnişin ölümsüz kahramanları 118 şehidimizin resimleriyle temsil edildik. İstanbul Kadıköy'den Ankara'ya, Samsun'dan Trabzon'a, Adana'dan Mersin'e ülkenin meydanlarında, emeğin birlik, dayanışma ve mücadele gününde, kavganın en kızgın yerinde çelikleşen bakışlarımızla yerimizi aldık.

Bizi katledenler, tecrit edenler, sesimizin emekçi halkımıza ulaşmasını engellemeyi hedefliyorlardı. Başaramadılar, gecekondu, işçisi, memuru, işsizi, öğrencisi ile halkımızla birlikte, onlarla omuz omuza yürüdük devrim sloganlarını haykırarak. Emperyalizmden birlikte hesap sorduk, provokasyonları birlikte lanetledik.

Öfkeyle, inançla, umutla atılan her sloganda biz vardık. "Cansız" değildi ellerde taşınan resimlerimiz. Yine direniş, yine kavga, yine zafere sarsılmaz inanç diyordu gözlerimizdeki ışıltı. Bunu anladı gecekondu, gelenler. Bunu gördü fabrikaları, okulları boşaltıp meydanlara çıkarlar. Bunu gördü dalga dalga kızıl sancaklarımızla devrimimizin yürüyüşünü simgeleyenler. Ümidin sloganları yeri göğü inleterken, binlerce insan "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" diye en gür sesiyle haykırırken; biz gördük ve inandık bir kez daha: "Halktık biz, yeniden doğduk ölümlerde".

On yıllara dayanan bir direniş ve savaş geleneğinin yaratıcıları katliamlar, işkenceler, komplolar, provokasyonlara rağmen böyle görkemli akıyorsa meydanlara; bunda kuşkusuz bu tarihin en onurlu sayfasında haklı yerini alan Büyük Direnişimizin payı da vardır. Kızıldere'den 12 Temmuz'a, Çiftelavazlar'dan Bağcılar'a kesintisiz bir geleneğin son halkasıyız biz. Zafere, sosyalizme inançla yarattık geleneklerimizi, direniş destanlarımızı. Ve yazmaya devam ediyoruz tarihi. Ama son olmayacağımıza meydanlara bakıp bir kez daha tanık olduk, onurlandık, gururlandık.

Kararlılığı, zulme öfkesi, sömürüye sıkılı yumruğuyla Cephe kortejlerine koşan her devrimci, birer Fidan, İbili, Gültekin, Sergül adaydır...

Bir devrimci hareketin kök salmasında ideolojisi kadar, o ideolojiye kan can verenlerin, canlarını ortaya koyarak düşüncelerini savunmaların belirleyiciliği büyüktür. Bir düşünce, uğruna ölümü göze alanlar varsa "dava" haline gelir. 1 Mayıs kortejlerimizden yansıyan resimler, Cephe'nin neden ve nasıl kök saldıgını da dolaysız olarak anlatmaktadır. Devrim yürüyüşümüzü, direniş kararlılığımızı kahraman şehitlerimizle büyütüyoruz.

118 yoldaşımız
1 Mayıs
kortejlerindeydi

Başbakan Tayyip Erdoğan, beraberinde kalabalık bir heyetle 1-3

Amerika'ya yaranmaya endeksli İsrail gezisi

musunuz? Yaptığınız tank ihalesi anlaşmalarını iptal edebiliyor musunuz?

Mayıs tarihleri arasında İsrail'deydi. Başbakan sıfatıyla yapılan bu ilk resmi ziyaret; AKP iktidarının Amerikan emperyalizmine bağımlılığının boyutunu, ahlakını, dış politikalarındaki kabesini göstermekle kalmadı, aynı zamanda, İsrail üzerine, dolayısıyla Filistin konusunda söylenen sözlerin nasıl bir takiiye olduğunu da ortaya çıkardı.

Tayyip'e Tükürdüğünü Yalattılar

Geçen yılın mart ayında, Hamas Lideri Şeyh Ahmed Yasin, tekerlekli sandalyesinde İsrail füzeleleriyle katledildiğinde, Erdoğan İsrail'i terör uygulamakla itham etmişti. Doğruydum, İsrail sadece o saldırıda değil, tarihi boyunca terörist bir devlettir. Ama Erdoğan bunu söyleyecek en son kişiydi. Söylemişti, çünkü hiçbir "terörle mücadele" söylemiyle açıklanamayacak ölçüde ahlaksız bir saldırı vardı. Söylemek zorunda hissetmişti, çünkü Türkiye halkının büyük bir tepkisi söz konusuydu ve AKP iktidarı her konuda olduğu gibi, kendi gerçeğinin tersine söylemlerle sanki halkla aynı duyguları paylaşıyormuş havası vererek siyasi rant elde etmek istiyordu.

Peki şimdi İsrail konusunda değişen ne?

İsrail terör politikalarından vaz mı geçti? Şaron elindeki kanı yıkayıp dünya halklarına özeleştiri mi verdi? Filistin topraklarının işgali, utanç duvarı, katliamlar son mu buldu? Elbette hiçbir olmadı. Olan, Tayyip Erdoğan'a tükürdüğünün yalattımasıydı. Yalatan Amerikan emperyalizminden başkası değildi.

Tayyip, "İsrail terör icra ediyor" dediğinde 4 Nisan 2004 tarihli dergimizde şunları yazmıştık:

'Terör icra eden'lerle silah ticaretini kesebiliyor

sunuz? Filistin halkının tepesine roketler yağdıran, Şeyh Yasin'i vuran pilotlara Konya Ovası'nda eğitim alanı vermekten vazgeçebiliyor musunuz? Askeri, istihbari işbirliğine son verebiliyor musunuz? Daha fazla bombalar yağdırması, işgali sürdürmesi için ekonomilerine Manavgat suyu ile katkı sunma anlaşmasını iptal edebiliyor musunuz? ... AKP bunların hiçbirini yapamaz. **Amerikan işbirlikçisi olduğu için yapamaz...** (Ekmek ve Adalet, Sayı: 104)

İsrail gezisi, sözlerimizin bir kez daha doğrulanmasıdır.

Her Şey İktidar Koltuğu İçin: Bush'un Huzuruna Yüz Sürmenin Şartı

Herkesin üzerinde mütabık olduğu nokta, bu gezinin niteliğinin, ABD Başkanı Bush'dan randevu alabilmek için bir referans olduğudur. Öyle ki, Milliyet'in aktardığına göre; bir İsrailli yetkili, Türkiye gazetesine yaklaşıp, "Hadi yine iyisiniz, bu gezinin ardından ABD Başkanı Bush'tan bir randevu koparabilirsiniz artık" diye alay etmekte sakinca görmemişti.

ABD, İsrail ile ilişkilerini düzeltme şartını aylar öncesinden açıkça iletmişti AKP'ye. Keza, ABD, tabanın baskısıyla kendine zaman zaman sorun çıkaran AKP iktidarının burnunu sürterek, iradesini tümüyle teslim eden bir işbirlikçilik ilişkisinin dışında alternatifini olmadığını göstermek istiyordu. AKP ise, içerde sıkışıkça Amerikan emperyalizmine sırtını dayayarak güçlenme politikasına uygun olarak, ABD ile ilişkilerinin ne kadar iyi olduğunu göstermek istiyordu. Bunun yolu ise, ABD'nin isteklerini yerine getirmekten ve İsrail ile ilişkileri geliştirmekten geçtiği açıktı.

Önce, ABD'nin İncirlik Üssü konusundaki talebini kabul ettiler. Ardından İsrail gezisi geldi. Her şey ABD'ye yaranmak içindi, Bush'un huzuruna yüz sürmek o kadar kolay değildi.

Ne tesadüftür ki, Tayyip'in gezisi sırasında ABD'den senato heyeti de oradaydı. ABD Senatosu'nun çoğunluk lideri Bill Fritz ile de programda olmayan bir görüşme yaptı. Sadece bu da değildi; ABD'deki Yahudi Lobisi'nin üst düzey yetkilisi Dan Marichin ve yine Türkiye'nin ABD'deki lobisini yapan Consult Şirketi'nin yöneticisi Lenny Bendavid ile de gizli bir görüşmede bulundu Erdoğan. Lobiciler, İsrail'deki mesajların

Sayı 157

26

8 Mayıs
2005

Tayyip İsrail'deyken, İsrail katletmeye devam ediyordu.

2 Mayıs'ta Tulkarim yakınlarındaki Seideh Köyü'ne operasyon düzenleyen İsrail ordusu İslami Cihad Liderlerinden Şefik Abdül Reni'yi katletti.

ABD’de etkisi olacağını söylediler.

İsraili bir gazeteci, tükürdüğünü yalayan Tayyip’e “ülkemizde devlet terörü olduğunu ileri sürüyordunuz. Şimdi niye geldiniz” diye sorduğunda, sanki “terörist devlet” diyen o değilmiş gibi, “süreci iyi takip ederseniz, Türkiye ile İsrail arasındaki ilişkilerin boyutunu daha iyi anlarsınız” diye cevapladı. Bu boyutta ne olduğunu ise herkes biliyordu? ABD ile ilişkilere paralel gelişen askeri, siyasi, ekonomik ilişkiler vardı, ortak tatbikatlar, silah anlaşmaları, istihbarat anlaşmaları vardı. Erdoğan, ABD’ye yaranmak için İsrail’in isteklerini yerine getirmeye mecbur olduklarını anlatıyordu gerçekte.

Gezinin ABD’ye endeksli olduğunun yaygın şekilde tartışılmasından rahatsız olan Erdoğan, bunun “*tarihi, milli, insani, bölgesel mecburiyetlerle yapıldığını*” söyleyerek demagojiyle boğmaya çalışıyor, “İsrail-Filistin barışında arabuluculuk” gibi, aslı astarı olmayan bir maske ile sunmak istiyordu. İsrail Dışişleri Bakanı Silvan Şalom’un arabuluculuk maskesini yırtıp attığı konuşmasını bir yana bırakırsak, açık olan şuydu ki; AKP, ABD’nin vermediği hiçbir görevi yerine getiremezdi Ortadoğu’da.

‘Terörist Devlet’ İle Askeri, Ekonomik İşbirliği Zirvede

AKP iktidarının her konuda halkı nasıl aldatarak yönettiğinin bir resmiydi İsrail ile ilişkiler. Halka, duyurmak istediklerini söyleyip, öte yandan her alanda işbirliğini sürdürüyorlar.

İsrail gezisi öncesi Milliyet’e konuşan İsrail’in Ankara Büyükelçisi Pinhas Avivi, AKP iktidarının İsrail’i eleştirdiği günlerde dahi bu ilişkilerin geliştiğine dikkat çekiyordu. Avivi, Türk-İsrail ilişkileri açısından “en gergin yıl” olarak adlandırılan 2004 yılı içerisinde, aslında iki ülke arasındaki ticari ve ekonomik ilişkilerin **doruğa çıktığı** yıl olduğunu söylüyordu bu röportajda.

Sadece ekonomik ilişkiler değildi dorukta olan. “**İsraille Askeri işbirliği de zirvede**”ydi. (3 Mayıs, Milliyet) Gezi sırasında da yeni askeri anlaşmalar imzalandı. Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül, İsrail’den silah alımının bedelinin 880 milyon doları bulacağını açıkladı. Türkiye, bombalı insansız hava uçaklarını İsrail’den almaya karar verdi. Harpy-2 adlı sistemler ihale dahi açılmaksızın İsrail’den alınacak. 48 mini uçak için 80 milyon dolar ödenecek. Gezi öncesi netleşen tank modernizasyonunu, irili ufaklı diğer silah anlaşmalarını da eklediğinizde, İsrail’le 1 milyar dolarlık anlaşma yapılmıştı.

Erdoğan ayrıca, Türkiye-İsrail askeri anlaşmalarının devam ettiğini ve edeceğini söyledi. Şimdi sırada, ABD’nin koordinatörlüğünde doğalgaz ve su taşıması planlanan Ceyhan-Hayfa Projesi var.

Şeyh Yasin ve binlerce Filistinli’nin katiliyle el sıkışan Tayyip, siyonizmin suç ortağıdır. Terörist devletle askeri, siyasi, ekonomik ilişkiler geliştirenlerin Müslümanlık’la, Filistin halkıyla kardeşlikle hiçbir alakaları yoktur. Her şey koltuk için! İslamcılar; AKP’nin koltuk için satmayacağı hiçbir değerinin olmadığını görecek mi?

Sayı 157

27

8 Mayıs
2005

AKP İslamcılığı Şaron’un Hizmetinde

Ziyaretin İsrail açısından bir başka önemi de, “İslamcı” görüntülü bir hükümetle kuracağı can ciğer kuzu sarması ilişkinin vereceği imajdı. Şimon Peres’in, gezi için “Müslüman olup hem de İsrail’le iyi ilişkiler kurulabileceğinin göstergesi” nitelemesi, bunun sonucuydu. Şaron da “biz Türkiye ile ilişkilerimizi geliştirmek istiyoruz. Siz, İslam dünyasının merkezindeki bir ülke olarak büyük katkı yapabilirsiniz. Bölgedeki ılımlı grupların demokratikleşmesine öncülük edebilirsiniz!..” sözleriyle, ABD’nin AKP’ye yüklediği ılımlı İslam rolünün İsrail’in çıkarına olduğunu da teyid etmiş oluyordu.

AKP için iktidar koltuğunu pekiştirsin de, kimin İslamcılığını ne için kullandığının hiçbir önemi yoktur. “Realpolitik”in gereği, her şeyin pazara çıkarılması değil midir zaten?

Şaron da Artık Tayyip'in 'Dostu'

Emperyalist liderlerle "dost" olmayı, kendi koltuğunu sağlama almanın bir yolu olarak gören Tayyip, Berlusconi'nin ardından Şaron ile de dost oluyor anlaşılır. Yakışır!

Şaron, Tayyip'in her istediğini yerine getireceğini bildiği için, kapsamlı ekonomik projelerin dışında, direk telefon hattı kurulmasını da önerdi. Teklif kabul edildi ve ardından Erdoğan bu dostluğu pekiştirmek için katil Şaron'u Türkiye'ye davet etti. Şaron ile ABD Başkanı, Rusya Devlet Başkanı, İngiltere Başbakanı ve AB liderliği arasında varolan direk telefon hattı, şimdi bir de Şaron ile Tayyip arasında olacak.

Bu arada, telefon hattına ilişkin öneriyi dile getirirken, Şaron bir gerçeğin de altını çizmiş oldu. "Ülkeler arasında istihbarat ilişkileri ne kadar gelişmiş olsa da telefon hattı önemli" sözleriyle, MİT-Mossad arasındaki sıkı fıkı ilişkiye de atıfta bulundu.

Gezinin diplomatik, rutin bir gezi olmadığı açıktır. Hatta Amerikancılar bile, ilişkileri düzeltme adına "kantarın topuzunun fazla kaçırıldığı" söylemek zorunda kaldılar. Amerikancı Cengiz Çandar 3 Mayıs tarihli yazısında geziyi değerlendirdikten sonra, "hükümetin Ortadoğu politikasında, Erdoğan'a Beyaz Saray kapılarını açmaya yönelik bir "savrulma" gözüküyor" diyordu. İslamcı basının köşe yazarları da "İsrail'e nereye" sorusunu tartışarak, AKP'nin islamcılığını sorgulamak zorunda hissettiler kendilerini.

Aslında şaşılacak bir durum yoktu ortada.

Terör politikaları konusunda Tayyip ile Şaron arasında özde bir fark yoktur. 117 insanın katiline madalya takan Tayyip değil mi? Öte yandan varlığını emperyalizme dayanmakta bulan bir iktidarın, koltuk için her şeyi yapacağı açıktır.

Pazarlıklar İsrail'de, Göstermelik Ziyaret Filistin'de

Gezi süresince yapılan görüşmelerin tamamen İsrail'in inisiyatifinde geçtiği konusunda kuşku yoktu. Zaman zaman Tayyip'in azarlanmasına kadar varan görüşmelerde İsrail mutlu edildi. Peki Filistin halkı? Hani "arabuluculuk için yaratılmışız" diyordu ya Tayyip?

Filistin ziyaretini "geçerken uğradı" başlığıyla veren Hürriyet, durumu özetlemişti aslında. İsrail'e 1.5 gün ayıran Tayyip, Filistin'e sadece 3 saat ayırdı. Üstelik randevusuna saatlerce gecikti ve Filistin Başbakanı Ahmed Kurey randevuyu iptal etti. Haremü Şerif ziyaretleri, Filistinli çocuklara sevgi şarlatanlıkları gerçek yüzlerini giz-

lemeye çalışmaktır sadece.

Son olarak, 104. sayımızda yaptığımız ve bugün de geçerli olan şu tespiti hatırlatalım:

"İsrail'e tavır almak, AKP'nin iktidar koltuğunun ABD tarafından sallanması demektir, AKP'nin Ortadoğu'da kendine biçilen rolü kaybetmesi demektir. AKP'nin düşündüğü, bütün dış politikasının oturduğu zemin, İsrail-ABD şer ittifakının bölgeyi kan gölüne çevirmesinden kendine hangi siyasi, ekonomik çıkarların düşeceği, hangi menfaati sağlayacağıdır."

İncirlik ve 1 Mart'ın Özeleştirisi

Geçen hafta; İncirlik'in ABD'ye daha geniş amaçlı kullanılmasına ilişkin AKP iktidarının kararına yer vermiştik. Halktan gizlenen anlaşmaya ilişkin her geçen gün yeni bir gelişme ortaya çıkıyor. Anlaşma sadece İncirlik'in lojistik üs olarak "ucu açık" genişlikte kullanılmasını içermiyor. Aynı zamanda;

İncirlik işgalci askerlerin Afganistan ve Irak'tan rotasyonunda kullanılmasına, yani Irak'ta halkı katleden yankilerin kanlı çizmeleriyle topraklarımızdan geçirilmesine izin veriyor. Kararnamedeki bir başka nokta ise, Genelkurmay'ın belirleyeceği liman, üs ve havaalanlarının da ABD'nin hizmetine verilebileceği.

Kararnamenin bütününe bakıldığında, işgal öncesi 1 Mart'ta reddedilen tezkerede yeralan bütün noktaların yerine getirildiğini görüyorsunuz. AKP hükümeti-Genelkurmay ülke içinde birbiriyle iktidar savaşı verirken, işbirlikçilik konusunda uyum içinde çalışarak emperyalizme hizmetlerini büyütüyorlar.

İslamcı basına ABD uyarı

Yeni Şafak yazarı Hüsnü Mahalli'nin, ABD'nin "anti Amerikancılığı yokedin" talimatı çerçevesinde gazetede yazılarına son verildiği biliniyor. Evrensel, konuya ilişkin gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Selahattin Sadıkoğlu ile görüşüyor. Evrensel'i "gazetesinin iç işlerine karışmakla ve ideolojik davranmakla suçlayan" Sadıkoğlu, Mahalli'nin iç politika ile ilgili bir yazısını koymadığını söylüyor ve bunu da, "Bir Suriye vatandaşının, ülkenin iç işlerine karışmasına kimse izin vermez" diye savunuyor. Sadıkoğlu'nun kabul ettiği bir başka konu da, gazeteye ABD'li yetkililerin geldiği ve kendisinin onlarla görüştüğü.

Mahalli AKP'yi överken "ülkenin iç işlerine karışyorsun" demeyen Yeni Şafak, ABD operasyonu yaşadığı açık ki! ABD, islamcı basının anti-Amerikancılığına doğrudan müdahale ile ayar veriyor. Mahalli'nin ABD'ye, İsrail'e yönelik her eleştirisi, kaçınılmaz olarak AKP'yi de rahatsız ediyordu. Susturup, nasıl da demokrat olduklarını göstermiş oldular!!!

Provokatörlerin cezalandırılmaması, hem provokatörleri cüretlendiriyor, hem de linç girişiminde önemli

bir payı olduğu herkesçe malum olan yerel basının, asılsız kışkırtıcı haberler konusundaki pervasızlıklarını sürdürmelerine neden oluyor.

1 Mayıs'ın hemen öncesinde yaşanan iki örnek bu gerçeği bir kez daha gözler önüne serdi.

Faşist Provokatörler Böyle Çalışıyor

6 Nisan'daki linç girişiminde kışkırtıcı yalan yayın yapanlardan biri de yerel Zigana TV idi.

29 Nisan günü, Zigana TV'de program yapan Ahmet Külekçi'nin "konuşu", MHP İl Başkanı. Konu ise, MHP ile ilgisi ancak saldırı, provokasyon bağlamında kurulabilecek olan, 1 Mayıs.

MHP İl Başkanı konuştuğu, programın niye yapıldığı da anlaşılıyor. Gerçek yüzleri açığa çıkan faşistler, linç girişimini aklamak ve saldırılarını sürdürmek için TAYAD üzerinden terör demagojisi yapıyor. İl başkanı, Trabzon'daki TAYAD'lıları "DHKP-C'li" olarak gösterip, "DHKP-C'lilerin 1 Mayıs'a katılacakları bilinmektedir" diye devam ediyor. Ve bu provokasyon amaçlı konuşma, "bu sebeple şehir merkezindeki esnafları uyardık, 'olay çıkacak dükkanlarınızı açmayın' dedik" diye sürüyor.

İşte size bir provokatörün ve ona hizmet eden bir yayın organının nasıl çalıştığını gösteren örnek. Her demokratik kuruluş ve kişi gibi, TAYAD'lılar da elbette 1 Mayıs'a katılacaklardır. Katılmışlardır da. Bunu, "DHKP-C'li olmalarının" kanıtı diye sunan, kent merkezinde provokasyon havası yarattığını itiraf eden MHP İl Başkanı'na savcılar sormayacak mı;

6 Nisan'da da böyle mi yaptınız; gerçek olmayan bil-

Trabzon'da Provokatörler Faaliyetlerini Sürdürüyor

gileri yayarak linç güruhunu böyle mi yönlendirdiniz, diye sormayacaklar mı?

Sormadık-

ları sürece, provokatörler de faaliyetlerini sürdüreceklere demektir.

Yerel Medya 'Görevine' Devam Ediyor

İkinci örneğimiz ise, yine 1 Mayıs arifesine, 30 Nisan tarihli Günebakış Gazetesi'ne ait. Hemen hatırlatalım, Günebakış, provokasyona karşı duyarlı yayın yapan gazetelerden biri. Haber de yine aynı duyarlılık içinde yapıyor.

Günebakış, bir gün önce bir yerel TV kanalındaki haberi aktarıyor. TV kanalının, (şu her provokasyonda, yalan haberde karşımıza çıkan) "bir güvenlik kaynağından aldığı" haberin "kenti dalgalandırdığı"nı söylüyor.

Yerel TV'nin haberinde ise; "Trabzon'a İstan-

bul'dan ve Diyarbakır'dan yasadışı 30 civarında örgüt üyesinin girdiği, bunların çeşitli otellerde belirlendiği ve provokasyon endişesiyle Emniyet Teşkilatının bu isimleri izlediği" ifadeleri yer alıyor.

G ü n e b a k ı ş Gazetesi, konuyu Emniyet Müdürlüğü'ne sorduğunda ise, böyle bir durum olmadığını öğreniyor.

Yerel TV'nin haberi neden yaptığı çok açık. 6 Nisan'da da aynı dille "bayrak yakıldı" alt yazıları geçmişlerdi. Peki RTÜK ne yaptı, savcılar ne işlem yaptı onlar hakkında? Hiçbir şey!

Elbette yalana, provokasyon yaratma çabalarına devam ederler!

28 Nisan günü **Alibeyköy HÖC**, Saya Yokuşu'nda meşalelerle yürüdü. Yürüyüşte faşist saldırılar protesto edilirken 1 Mayıs'a çağrılar yapıldı. Eylemde, "Provokatörler Tutuklansın" pankartı taşındı, "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız, Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" sloganları atıldı. **1 Mayıs Mahallesi HÖC** Temsilciliği de aynı akşam; "Provokatörler Tutuklansın, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, AB'ye Avrupa'ya İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı 1 Mayıs'ta Birleşelim" yazılı dövizler taşıyarak meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi. Her iki eyleme de 50'şer kişi katıldı. 26 Nisan'da ise, **İkitelli**'de 100 kişilik HÖC grubu, İkitelli Postanesi'nden cemevine kadar meşalelerle yürüdü. 1 Mayıs'a çağrılar yapan HÖC'lülere halk alkışlarla destek veren, Trabzon'daki faşist saldırıyı gösteren resimler taşındı.

‘İzinli Provokasyon’ İle, ‘İzinsiz Provokasyon’ Farkı

TRABZON’DA HALA TEK BİR PROVOKATÖR TUTUKLANMADI

Balıkesir’in Gönen İlçe-si’nde, 17 Nisan akşamı, bir gece kulübünün önünde

yaşanan olaylara, 51 kişinin karıştığıının belirlendiği, 10’unun tutuklandığı, 40 kişi hakkında da yasal işlem yapıldığı Balıkesir Emniyet Müdürlüğü’nce duyuruldu. Olaylara karışanların, gece çekilen polis güvenlik kamerasından yapılan incelemelerle tespit edildiği de verilen bilgiler arasındaydı.

İzinli provokasyonla, izinsiz provokasyon arasındaki fark böylece ortaya çıkıyor. Anlaşılan o ki, Gönen’deki provokasyon “devletten izinsiz” yapılmış. Eğer devletten izinli olsaydı, Trabzon’daki, Sakarya’daki gibi hiçbir provokatör tutuklanmazdı.

Trabzon’daki linç girişiminin üzerinden bir ay geçti. Emniyet ve Valilik tarafından verilen bilgilerde, 2 bine yakın kişinin içinden sadece 15 kişinin tespit edildiği ve onların da ifadelerinin alınmasının ardından serbest bırakıldığı duyuruldu.

Buna karşılık, linç edilmek istenen TAYAD’lıların bir süre tutuklu kalması bir yana, TAYAD’lılara destek veren bir öğrenci ile, bir doktor hakkında da soruşturma açıldı.

Provokasyona karşı çıkmak yasak, provokatörlük serbest mi bu ülkenin hukukunda?

Faşistlere, muhalif düşünceli linç etme özgürlüğü tanıyan bir yasa mı yeralıyor?

AKP iktidarının “huzursuzluk yaratmak isteyenler var” diyerek yaptığı

bu bütün açıklamaların altının boş olduğu açıktır. Provokatörlerin AKP polisi tarafından korunduğu, tutuklanmadığı her geçen gün, sorumluluk iktidarın omuzlarında demektir. Ve tarihe de böyle kaydedilecektir Trabzon’daki linç girişimi.

İktidar, “milli duyarlılık” diyerek provokatörleri sahiplendiği açıklamasının arkasında duruyor demektir, gerisi laftır. Yok, sahiplenmiyorsa, neyi beklediğini açıklamalıdır AKP? Yine Avrupa Birliği’nin siyasi şantaj aracı olarak gündeme getirilmesini mi bekliyor? O zaman mı çıkıp insan haklarına ne kadar saygılı oldukları, düşünce özgürlüğünün ne yılmaz savunucusu oldukları nutuklarını atacaklar? Nitekim, AB’nin Mersin ve Trabzon’daki provokasyonları “takip” ettiğine ilişkin haberler yeralıyor basında.

Provokatörlerin kimliği gizli saklı değildir. Linç girişimi sonrası yapılan açıklamalar, yerel TV’lerden yapılan yayınlar, cep telefonlarından geçen mesajlar ve olay günü tüm basına yansıyan görüntüler MHP’li faşistleri gizlenemez şekilde ortaya çıkarmıştır. MHP ve Ülkü Ocakları aleni şekilde suç odağı durumundadırlar.

Zamana yayarak provokatörleri aklamaya, unutturmaya çalışanlar, yeni provokasyonların, linç girişimlerinin, faşist saldırıların da sorumluları olacaktır.

provokatörlerin tutuklanması talebi, 1 Mayıs alanında taşınan binlerce dövizle dile getirildi. Provokatörler ve koruyucuları bu sesi duymaya devam edecekler. Halen tek bir provokatör tutuklanmadı. Trabzon polisi, adlarını, adreslerini çok iyi bildiği provokatörleri, “araştırıyoruz” diye korumaya devam ediyor...

Yapı Yol-Sen Yöneticileri Serbest Bırakıldı

Maaşlarının yoksulluk sınırında olmasını protesto etmek amacıyla Bayındırlık ve İskân Bakanlığı bahçesinde açlık grevi yaparken gözaltına alınan 6 Yapı Yol-Sen yöneticisi 28 Nisan günü serbest bırakıldı.

Yapı Yol-Sen Genel Başkanı Bedri Tekin, gözaltına alınma gerekçelerinin 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasası'na muhalefet olduğunu belirtirken, emni-

yet ve savcılık ifadelerinde, ülkedeki insanca yaşam koşulları ile aldıkları ücretlerin karşılaştırılması talebinde bulunduklarını aktardı. Serbest bırakılmalarının ardından yeniden bakanlık önüne gelen sendikacılar kalabalık bir grup tarafından karşılandı.

Yapı Yol-Sen üyelerini ziyaret eden, KESK Genel Başkanı Sami Evren'in de yer aldığı memurlar, burada bir basın açıklaması yaptılar. Evren, yaşanan gözaltının bir demokrasi ayıbı olduğunu dile getirirken, "ne zaman emekçiler sesini çıkarsa, KESK itiraz etse baskı ve şiddetle karşılaşmakta" diye konuştu. Yapı Yol-Sen yöneticileri, daha önce açıkladıkları programa uygun olarak eylemlerine son verirken, mücadeleyi sürdüreceklerini duyurdular.

SES Üyelerine Saldırı Protesto Edildi

SES Aksaray Şubesi yöneticilerinden Fatma Akaltun Fırat, hastane içinde polis saldırısına uğradı.

Sendikanın Eyüp Devlet Hastanesi İşyeri Temsilcisi de olan Fırat'a yönelik polis saldırısı, 29 Nisan günü düzenlenen bir basın açıklaması ile protesto edildi.

Hastane önünde toplanan SES üyeleri, polis Remzi Murat'ın görevden alınmasını isterken, hastaneye polisi çağıran Başhekim Abdullah Yasin'in de istifasını istediler.

Eylemde konuşan Şube Başkanı Songül Beydilli, SSK Eyüp Hastanesi'nin devrinin ardından sendika üyeleri üzerindeki baskının yoğunlaştığına dikkat çekerek, hemşire Fatma Akaltun Fırat'ın 27 Nisan günü KESK'in ülke genelinde yapacağı işbirakma eyleminin bildirilerini dağıttığı sırada, başhekimin polisi çağırmasının ardından saldırıya uğradığını ifade etti. Fırat'ın yerlerde sürüklenerek darbedildiğini belirten Beydilli, işbirakma eylemi öncesinde de başhekimin sağlık emekçilerini eyleme katılmamaları konusunda tehdit ettiğini söyledi.

Nurtepe'de Baz İstasyonuna hayır

Mahallelerinde kurulan baz istasyonlarının halkın sağlığını etkilediği gerekçesiyle tepki gösteren Nurtepe halkı, imza kampanyası başlattı.

D a h a önce çeşitli eylemlerle taleplerini dile getiren mahalle halkı, mayıs ayı boyunca toplayacakları imzaları Ulaştırma Bakanlığı'na ve İstanbul Valiliği'ne teslim edecekler ve taleplerini tekrarlayacaklar.

TÜBİTAK tarafından yapılan araştırmalarda, baz istasyonlarının bulunduğu bölgelerdeki halkın kanser başta olmak üzere çeşitli hastalıklara yakalanma riski olduğu ortaya çıkmıştı. Nurtepe halkı da bu risklerin kaynağı olan baz istasyonlarını istemiyor. AKP hükümeti de bu zararları bilmesine karşın, sermayenin ek yatırım yapmasına neden olacak hiçbir tedbir almaya yanaşmıyor.

Eğitim-Sen Alanlarda

Sendikalarının kapatılmasına yönelik davayı Milli Eğitim Bakanlığı önünde protesto eden Eğitim-Sen üyeleri, 6-7 Mayıs günlerinde alanlarda olacağını açıkladı. Dergimiz yayına hazırlanırken, Eğitim-Sen eylemleri gerçekleşiyordu. Kapatılma davasının görüşüleceği gün ise, emekçiler iş bırakacaklar.

12 Eylül faşist cuntasının şefi Kenan Evren'den, Susurluk zirvesinin tepesindeki Demirel'e, Özal'dan Susurlukçu Açar'a; değişmeyen bir politikadır. Polis ne zaman işkencelerden, infazlardan, katliamlardan dolayı eleştirilse, hemen, değişik ifadelerle "polisimizin elini soğutmayalım" derler.

Sözün orijinali Demirel'e aittir. 1990'lı yıllarda, iktidarda DYP-SHP koalisyonu vardır. Zulüm iktidarı "sosyal demokrat" vitrinle süslenirken, kan oluk oluk akmakta, meydanlarda polis terörü, evlerde ve sokaklarda infazlar yaygın olarak sürmektedir.

Tayyip Erdoğan da, bu gelenekteki yerini daha açık bir biçimde, "polisin moralini bozmayalım" sözleriyle aldı.

'Demokratikleşme' Diye Pazarladılar, Şimdi Polisin İstedığı Rötuşları Yapıyorlar

'AB'ye uyum' oyunu çerçevesinde hazırlanan Türk Ceza Yasası (TCY) ile Ceza Muhakemesi Yasası (CMY) halka "demokratikleşme" diye pazarlanmış, burjuva basın da bunu kampanya halinde desteklemişti. TCY'de basına yönelik cezalandırma maddelerinin "farkedilmesiyle" gelişen tepkiler nedeniyle yasanın yürürlüğe giriş tarihi ertelenerek değişiklik yapılacağı açıklanmıştı.

Değişiklikler yapılıyor! Gazeteciler Cemiyeti'nin açıklamasının özünü ifade edersek, itiraz edilen onlarca maddeden sadece birkaçı üzerinde rötuşlar yapılmakta, birçok madde korunmaktadır. Asıl değişiklikler ise, itirazların tam tersine, polise daha fazla yetki tanıma doğrultusunda yapılmaktadır. Gözaltı sürelerinden, polis arama yetkisine kadar, çıkardıkları yasalarındaki düzenlemeler gerisin geriye götürülüyor.

28 Nisan günü Tayyip Erdoğan, Adalet Bakanı Cemil Çiçek, AKP yöneticileri ve TBMM Adalet Komisyonu'nun AKP'li üyelerinin katılımıyla yapılan toplantıda, jandarma ve polis daha fazla yetki isteyen talepleri ele alındı. Top-

Susurlukçu 'Atasözü' Tayyip'in dilinde: 'Polisimizin elini soğutmayalım'

lantı sonucunda "güvenlik görevlilerinin arama ve ele geçirilen belgelerde inceleme yetkisinin genişletilmesi benimsendi." (Basın, 29 Nisan)

Buna göre; polis ve jandarmanın isteğiyle, 24 saatlik gözaltı süresinin 30 saate kadar çıkarılması ve polise "ön arama izni" ile "belgeleri inceleme yetkisi" verilmesi kararlaştırıldı.

Türkiye'de "demokratikleşme" böyle yapılıyor! Biryandan yasalardaki hakların kullanılması fiili olarak engellenirken, öte yandan bir başka maddede ya da aynı maddenin bir başka yerinde hak geri alınıyor. Bu, oligarşinin demokratikleşme oyununun değişmeyen senaryosu gibidir. Çünkü, demokratikleşme diye pazarladıkları, faşizmin maskelenmesinden başka bir şey değildir. Nitekim, aynı toplantıda "demokratikleşme şampiyonu" Tayyip Erdoğan'ın bu düzenlemeleri desteklemek için sarfettiği sözler, egemen politikanın da bir itirafı niteliğindedir.

Tayyip Erdoğan: "Polisimizin Moralini Bozmayalım"

Polis ve jandarmanın isteklerinin yerine getirilmesini isteyen Erdoğan, bunun gerekçesini de şöyle özetledi:

"Türkiye hassas bir dönemden geçiyor. Böyle bir dönemde güvenlik görevlilerinin moralini bozacak düzenlemelerden kaçınılması gerekir."

Demokratik haklardaki her "gelişme", zaten polis moralini bozar bu ülkede. Tayyip'in sözlerinin anlamı budur. Ama bunun da ötesinde Susurluk politikalarının savunulmasıdır. Bu sözün özü itibarıyla Susurlukçular'ın atasözüdür. Değişik kelimelerle ifade edilmiş olsa da onyıllardır devletin işkencelere, infazlara, katliamlara sahip çıkma, bunları gerçekleştiren polisi, özel timcileri koruma mantığının sonucudur. Bırakın meydanlarda coplamaya devam etsinler, bırakın infazları sürdürsünler, bırakın işkencelerden ellerini çekmesinler... demektir. Bu mesaj işkencelere, infazcılara verilmektedir. Bu politika

sonucundadır ki, bu ülkede bunca işkence, infaz ve katliama rağmen, bu suçlardan dolayı kimse tutuklanmamakta, davalar hukukla alay edilircesine zamanaşımına götürölmektedir.

Susurluk avukatı Cemil Çiçek, hükümetin adalet anlayışını Aralık 2004 başında yine polis yetkilerine ilişkin komisyonda eleştiriler karşısında şu sözlerle özetliyordu: *"Suçlu ve terör örgütlerinin elini kolunu sallayarak suç işlemlerine zemin hazırlamayalım. Kolluğun elini zayıflatmayalım."*

Hak, hukuk, adalet denildiğinde, oligarşinin hükümetlerinin aklına "terör örgütlerine destek" geliyor, "kolluğun elinin zayıflatılmasından" şikayet ediyorlar. Bu mantık, tüm hükümetlerde aynı işliyor. Çünkü, faşist düzen kolluk güçlerine dayanmaktan başka hiçbir alternatif bulamıyor kendine.

Tayyip'in sözlerinde kendini ortaya koyan mantık, gerek 6 Mart'ta göstericilerin coplanması karşısında, gerek NATO karşıtı gösterilere vahşice saldırılması karşısında aldığı tavırla aynıdır. Orada da işkenceci polisleri aleni şekilde savunmuş, yoğun eleştiriler karşısında kıvrımayı tercih etmişti. Asıl kafa yapısı, iktidarın politikası bu sözlerde bir kez daha yerli yerine oturmaktadır.

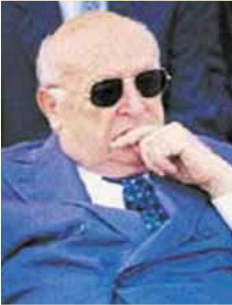
Hürriyet, 'Polisimizin Elini Soğutmayalım'cılarının Sözcüsü

Geçen haftaki Ekmek ve Adalet'te, Hürriyet Gazetesi'nin, Fransa'da liselilerin coplanmasını haftalar sonra gündeme getirerek 'Paris kriterle-

ri' manşetiyle, 6 Mart'taki vahşeti mazur göstermeye çalıştığını yazmıştık.

Bu manşetin sıradan olmadığı sonraki günlerde daha da alenileşti. Önce Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, AB'nin Türkiye raporuna ilişkin yaptığı değerlendirmede, Hürriyet manşetine atfı yaptı. Ardından Başbakan Tayyip Erdoğan, AK Parti Genel Merkezi'ndeki toplantı-

susurluk böyle savunuldu

"Polisimizin elini soğutmayalım"

Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'nu Gerçek Zannettiler!

Tarihi boyunca halka karşı suç işlemiş, emperyalizmle bağımlılık anlaşmalarını halktan gizlemiş bir devlet, "bilgi edindirme yasası"nı uygulayabilir mi? AB'ye uyum şartlanlığının bir vitrin süsü olmanın ötesine gitmeyeceği daha ilk günden belli oldu.

Özlük hakları ile ilgili olarak Emniyet Genel Müdürlüğü'ne 'Bilgi Edinme Hakkı Kanunu'na dayanarak başvuran 15 polis, bilgiyi edinemedikleri gibi, bir de haklarında soruşturma açıldı!

Anlaşılan polisler, oynanan tiyatroyu bir an gerçek zannetmişler. Polislere, "bilgi ve belgeler, bilgi edinme başvurularına konu olamaz" diye cevap veren Emniyet Genel Müdürü Gökhan Aydın, oligarşinin mantığını çok iyi yansıtıyor. **Ne bilgisi, ne belgesi ulan!**

da, "Avrupa kendi polislerine dönüp baksın" diyerek, polisin hukuksuzluğunu savundu.

Mantık aynı; siz de yapıyorsunuz, bizi niye eleştiriyorsunuz! Bu mantığın daha düz ifadesi ise şudur: Bırakın istediğimiz gibi zulüm uygulayalım, yoksa biz de sizinkileri gündeme getiririz.

Hürriyet'in İsviçre'de "Ermeni soykırımı yoktur" dediği için, o ülkenin kanunlarına göre hakkında dava açılan Türk Tarih Kurumu Başkanı'nı savunurken kullandığı "kaymakamın ne farkı var?" manşeti de yine aynı Susurlukçu bakışın ürünüdür. Böylece, Orhan Pamuk'un kitabının yakılmasını isteyen kaymakamın kafa yapısının ona ait olmadığı da görölmektedir. Yarı, bu manşet de iktidarın dilinde kitap yakma özgürlüğüne dönüştürülürse kimse şaşırmasın.

Susurluk'u "derin devlet gereklidir" diye savunan Hürriyet ile, demokratikleşme manevraları altında Susurluk'u sürdüren AKP hükümeti aynı zihniyete sahiptir, oligarşinin iktidarı ve medyasıdır.

susurluk böyle sürdürölüyor

"Polisimizin moralini bozmayalım"

Adı; faşist mafya Alaattin Çakıcı ile ilişkileri ve Çakıcı'yı kurtarmak için Yargıtay Başkanı ile görüşmesiyle gündeme gelen, MİT Dış Operasyonlar Dairesi Başkan Yardımcısı Kaşif Kozinoğlu'nun Taşkent Üniversitesi'nden aldığı diplomasının sahte olduğu resmen belgelendi.

Mecliste soru önergesinin ardından araştıran Dışişleri Bakanlığı; Özbekistan Dışişleri Bakanlığı'ndan aldığı bilgiye dayanarak; "Kozinoğlu'nun Taşkent Devlet Teknik Üniversitesi'nde öğrenim görmediği, adı geçen Yüksek Lisans Diploması verilmediği ve Kozinoğlu tarafından belirtildiği gibi D1 NO 000521 sayılı bir diplomanın üniversite kayıtlarında bulunmadığı belirtilmiştir" açıklamasında bulundu.

Hale bakın; "dış operasyon" diye kendine sahte diploma operasyonu yapıyormuş meğer! Sahtekarlık, alavere dalavere hayatlarının ayrılmaz parçası olmuş. Sadece muhaliflere, devrimcilere karşı sahte belgeler düzenleyip onlarca yıl cezalar verdirmiyorlar. Aynı zamanda kendi yaşamları da bu tür namussuzluklar üzerine inşaa ediliyor. Düşünün ki, bu adam; devletin bir numaralı "güvenlik" kuruluşunda daire başkan yardımcılığına kadar yükseliyor, karar-

Namuslu hangi işleri var ki? MİT'çi Kozinoğlu'nun diploması da sahte

siz vatan millet nutukları attıklarına, "devlet için her şeyi yaparız" demelerine. Devlete de "kazık" atarlar. İçinde yüzdükleri çıkar ilişkileri bunun sonucu değil midir? Faşist mafyayı sadece halka karşı tetikçi olarak kullanmıyorlar, aynı zamanda kendi kasalarını da dolduruyorlar.

Bu ülkenin sözde "en saygın" kurumu olması gereken yargının başındaki kişi, "Kozinoğlu devlet görevi yaptığı için" yasadışı isteklerini şikayet konusu yapmadığını söylüyordu.

Kayıtlara takılan telefon görüşmesinde Çakıcı'nın adamına ne diyordu Kozinoğlu hatırlayın: "Kardeşim biz devletiz, ne korkuyorsunuz".

Çok doğru, bunlar devlet! "Devlet" dedikleri mekanizma işte bunlar üzerinde işliyor. Faşisti, katili, sahtekarı, üç kağıtçısı, yalancısı, dolandırıcısı, soyguncusu, hortumcusu, Susurlukçusu, işkencecisi bir araya geliyor "devlet" diye çıkıyor karşımıza.

"İkinci Korkut Eken" dedikleri Kozinoğlu, zaten bulunduğu makama katlederek gelmiştir.

Bunun için diplomaya ne hacet!

lar alıyor, uyguluyor.

Ahlaksızlık, çalışma tarzları. Bakmayın

İnternet Hafiyesi Genelkurmay

Genelkurmay'ın dergimizin internet sitesini kapatmak için yaptığı girişimler hatırlanacaktır. Hiçbir alanda muhalif düşünceye, eleştiriye, kendisi hakkında gerçeklerin açıklanmasına tahammül edemeyen Genelkurmay, bu kez de "eksisozluk.com" sitesinin "Türkiye'nin bağımsız bütünlüğüne zarar verici yayın yaptığını" ileri sürerek, Türk Telekom'a gönderdiği "gizli" ibareli mektupla site sahipleri hakkında "istihbarat" istedi.

"Bölücülük ve irticai faaliyet" denildiğinde bütün hukuk kurallarının askıya alınacağını bilen Genelkurmay, yine bu demagojilere başvurarak kaleme aldığı, "Genelkurmay Başkanı emriyle Org. İlker Başbuğ" imzalı yazıda, sitenin sahiplerinin isim ve adresleri de istendi.

'Ne Barışı Ulan' Soruşturması

PKK'nin ilk silahlı eylemini yaptığı Eruh'a 27 Kasım 2004 günü giderek, "Barışa Çağrı Deklarasyonu" açıklayanlar hakkında soruşturmalar sürüyor. Daha önce Dersim, Kahramanmaraş, Van ve Elazığ'da bulunan platform üyelerine soruşturmalar açılmıştı. Şimdi de Diyarbakır ve Adıyaman Demokrasi Platformu üyeleri bunlara eklendi.

Böylece, deklarasyonu imzaladıkları için haklarında Eruh Cumhuriyet Başsavcılığı'nca soruşturma açılanların sayısı 587 oldu. Bir açıklamada bulunan, Diyarbakır Demokrasi Platformu Sözcüsü Ali Öncü, "amacımız çatışmaların başladığı yerde barış talebinde bulunarak, sağduyu çağrısı yapmaktı" dedi.

Oligarşi, "barıştan" ne anladığını oldukça özlü bir şekilde anlatıyor bu soruşturmalarla.

Oligarşinin savaş ahlakı yoktur

Katlettikleri gerillanın beynini çıkardılar

Gördüğü-
nüz resim,
23 Ekim
2004 tari-
hinde Ga-
bar'da çekildi. Or-
du güçleriyle
HPG gerillaları
arasında yaşı-
nan çatışmada
"Kendal" kod
adlı Siirt Perva-
ri doğumlu Ad-
nan Batur sağ di-
zinden yaralandı.
24 yaşındaki Batur'a
işkence yapıldı. Yaşamını
yitiren Batur'un beyni kasatu-
ra ile çıkarıldı ve yanına konuldu.

dir, cesede
işkence
yapmak,
hele beynini
çıkarmak,
kolunu bacağını
kırmak, kulağını
kesmek çok
ayrı bir şeydir.
Bu bir ahlak
sorunudur.
Ama sanmayın
ki, ahlaki düş-
künlük, birkaç
piskopatın yarattığı
görüntülerle açıklana-
bilecek bir durumdur. Ha-
yır, onlar böyle eğitiliyorlar.

Yine Gabar Dağları'nda 2 Mart'ta başlayan çatışmaların ikinci gününde, çemberi yaran HPG'li gruptan kopan "İrfan" kod adlı İran Kürdü Xebat Rençber adlı gerilla yaralı olarak yakalandı. 24 yaşındaki Rençber'e işkence yapıldı, kasatura ile her iki kulağı kesilerek götürüldü, kafası delinip beyni çıkarıldı, kolu ve bacakları kınıldı.

Hatırlanacağı gibi Tokat'ta katledilen DHKC gerillalarının da cesetlerine vahşice işkence yaptıkları resimlerle belgelenmişti. Oligarşinin savaş ahlakının zerresini taşımadığının onlarca örneği yaşanmıştır bu topraklarda.

Göğüslerine madalyalar takılan bu komandoların "insan" olduğunu kim söyleyebilir.

Bir savaşta düşmanını öldürmek farklı bir şey-

Faşizmin ahlakını temsil ediyorlar. Savaşçıların bu ruhla, bu bakış açısıyla eğitiliyorlar. Bu nedenle her türlü ahlaksızlık, bu gruh içinden çıkıyor. Gerillaların cesetlerini parçalayanların, aynı rahatlıkla uyuşturucu kaçakçılığı yapabilmelerinin sırrı da buradadır. Bakmayın siz, "düşmanımızın bayrağına bile saygı gösterdik" nutukları atmalarına. Kurtuluş Savaşı'nın hiçbir şeyine sadık olmadıkları gibi, savaşın ahlakını da çoktan bir kenara atmışlardır. Aynı günlerde gerilla beyinleri çıkıyorlar. Çünkü onlar, Amerikan emperyalizminden eğitim alıyorlar. Dönüp bakın Irak'a, sonra yeniden bakın Türkiye'ye; camii içinde yaralı Iraklı'yı kurşunlayan, Ebu Gureyb'de sapık işkenceler yapan Conilerle, kasatura ile cesetlerin beyinlerini deşenler arasında zerre kadar fark olabilir mi?

Sayı 157

35

8 Mayıs
2005

OHAL Uygulamaları

Şırnak'ın Uludere İlçesi'nin Uzungeçit Beldesi'nde 72 korucunun silah bırakmasının ardından, beldede OHAL uygulamaları devreye sokuldu.

Belediye Başkanı Cihangir Bayram tarafından da doğrulanan gece **sokağa çıkma yasağı**, Jandarma Karakol Komutanı'nın emriyle hoparlörlerden halka duyuruldu. Buna göre, akşam ezanından sabah ezanına kadar sokağa çıkmak yasak. (Ü. Özgür Gündem, 2 Mayıs) Tekrar silah almaları dayatılan korucuların kendi kardeşlerine karşı savaşmayı reddetmelerinin ardından gelişen baskı, bununla da bitmiyor. Beldede bulunan **askeri doktorlar, artık hastalara da bakmıyorlar** ve halk, hastalarını ilçe merkezine veya Şırnak'a götürmek zorunda kalıyor.

JİTEM muhbir ağı

JİTEM, Doğu'daki faaliyetlerini hızlandırdı. Kayıplar, faili meçhuller, kontra cinayetleri ile gündeme gelen JİTEM ve Jandarma İstihbarat Teşkilatı JİT'in, bölgede köylerde, mezarlarda muhbir ağı örgütlenme faaliyetleri yürüttüğü öğrenildi.

Gündem Gazetesi'nde muhbirleştirilenlere ilişkin bir belgenin de yer aldığı habere göre; korucular ve gönüllü muhbirlerin yanısıra, Yeşil Kart için başvuran yoksullar ya da herhangi bir sorun nedeniyle karakollara başvuranlara muhbirlik dayatılıyor. Bölgede bütün kaçakçılarından, PKK'ye kimlerin sempati duyduğuna, kimin hangi partiye oy verdiğine dair ihbarlar yapmaları isteniyor.

Muhbirlik köylülere "askerlik gibi, vergi vermek gibi bir vatan hizmeti" olarak sunulurken, ihbarlarda bulunmaları halinde her türlü işlerine yardımcı olunacağı vaadediliyor.

Hapishanelere yönelik 19 Aralık 2000'de düzenlenen katliam operasyonu kapsamında Ümraniye Hapishanesi'nde gerçekleşen operasyonun duruşmasına, 29 Nisan günü Üsküdar 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam edildi.

"Ölümlere ve yaralanmalara sebebiyet vermekle" yargılanan jandarmalar, mahkemenin kendilerini aklamak için düzenlenen bir mizansenden ibaret olduğunu bilmenin rahatlığı içindeydiler. Duruşmaya katılan Oktay Yıldız ve Tahsin Şahin isimli jandarmalar da, daha öncekiler gibi, operasyon sırasında "hapishane dışında görevli olduklarını" iddia ettiler.

Katliam operasyonunu yapanlardan Muhlis Güneş, Elmas Başarır, Songül Eroğlu ve Ayça Memur şikayetçi ola-

↑ Ümraniye katliam davası Yargılamamak için dava

rak duruşmaya katılarak yaşadıkları vahşeti anlattılar.

Operasyon güçlerinin tümünün kendilerini dışarıda gösteren ifadelerine itiraz eden avukatlar, hiçbirinin içerde olduğunu söylemediğini hatırlatarak, "ifadelerinde yönlendirildikleri açıktır. Yargılama havanda su dövmeye benzemiştir" itirazında bulundular.

Avukat Güçlü Sevimli ise, Savunma ve Havacılık Dergisi'nde yayımlanan bir tanıtım yazısında, Ulucanlar Hapishanesi katliamı dahil olmak üzere, tüm cezaevi operasyonlarına katılan birliğin **Ankara Jandarma Komando Özel Asayiş Bölüğü** adlı özel teçhizatlı bir birlik olduğunun, bölük komutanının ifadeleriyle sabit olduğunu söyledi. Sevimli, dergideki yazıyı mahkemeye delil olarak sunarken, sözkonusu bölüm tüzük ve genelgesinin istenmesine ilişkin talepleri ise

mahkemece reddedildi.

Duruşma boyunca müdahil avukatların söz isteme dahil, talepleri reddedilerek, yargılamanın bir oyun olduğu gösterilmiş oldu.

Operasyonu düzenleyenler, emir verenler, gizli saklı değildir. Üç beş jandarmayı yargılama senaryosu ile, Türkiye tarihinin en büyük hapishaneler katliamı aklanmak istenmektedir. Böyle bir katliam operasyonunu gerçekleştirilenlerin bırakın tutuklanmayı, görevlerini hâlâ sürdürdükleri bir ülkede, hukuktan, demokratikleşmeden söz edilebilir mi? Bunun anlamı, katliamın en üst düzeyde sahiplenilmesi, bir devlet politikası olarak her kademede savunulmasıdır. Yargı da bu kademelerden biridir.

Ertosunlar'a madalya takılan bir ülkede, yargı da aynı senaryoyu mahkemelerde sürdürmektedir.

Sayı 157

36

8 Mayıs
2005

↑ Ercan Kartal: "Vatan sevgisi, bağımsızlık için mücadele etmektir"

Kenan Evren'e yönelik eylem girişimi, Sabancı Center baskını ve birçok eylemin talimatını verdiği gerekçesiyle "yargılanan" Ercan Kartal, 29 Nisan günü İstanbul 14. ACM'de görülen duruşmada, emekçilerin 1 Mayıs'ını selamladı ve Trabzon'da yaşanan provokasyona ilişkin bir dilekçe okudu.

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi Davası tutsağı Ercan Kartal'ın duruşmasında, avukatları Taylan Tanay ve Naciye Demir hazır bulunurken, tahliye talepleri reddedildi. Duruşmada söz alan Ercan Kartal, yürürlüğe girecek yeni TCK ile birlikte basının duruşmaları izleyemeyeceğini hatırlatarak, salonda bulunan basın emekçilerine yönelik kısa bir konuşma yaptı ve sansüre, yalan haberlere değindi.

Kartal, daha sonra 26 sayfalık iki dilekçe okudu. Dilekçelerden biri Dünya Emekçilerinin Birlik ve Mücadele Günü 1 Mayıs'a ilişkindi. Kartal, devrimci tut-saklar adına emekçileri selamladı. İkinci dilekçede

ise, Trabzon'da TAYAD'lılara yönelik linç girişimini değerlendirdi.

Provokasyonun, devletin örgütlü bir faaliyeti olduğunun altını çizen Kartal, bayrak şovuna da değindi. "**Bayrak yakıldı savları ile halkımızı aldatanların vatan sevgisi ile alakaları yoktur**" diyen Ercan Kartal, "**vatan sevgisinin olabilmesi için bağımsızlıktan söz edip bu yolda mücadele edilmesi gereklidir**" diye konuştu.

Gerçek vatanseverlerin devrimciler olduğuna dikkat çeken Kartal'ın duruşması 14 Eylül'e ertelendi.

↑ Birtan Altunbaş davası İktidar katilleri koruyor

DEV-GENÇ'li Birtan Altunbaş'ın 16 Ocak 1991'de işkencece katledilmesinin üzerinden 14 yıl geçti. Bu dava, oligarşinin bu süre içinde gelip geçen tüm iktidarlarınca işkencecilerin korunmasının en açık kanıtı olmaya devam ediyor. Yargıtay'ın verdiği bozma kararının ardından, işkence davasına 29 Nisan günü devam edildi.

Zamanaşımı oyununa devam

Yargıtay'da bozulan ve üçüncü kez yargı yolu açılan dosyada "kasti aşan adam öldürmekten" yargılanan işkenceci polislerden İbrahim Dedeoğlu ve Hasan Cavit Orhan duruşmaya katılırlarken, hâlâ ifadeleri alınamayan Süleyman Sinkil ve Sadi Çaylı yine katılmadılar. Süleyman Sinkil'e tebligat dahi yapılmadığının açığa çıktığı duruşmada, zamanaşımı oyunu ile katillerin korunduğu bir kez daha deşifre oldu. Sadi Çaylı'ya ise tebligat yapıldığı halde, aynı oyunun parçası olarak mahkemeye getirilmesi için hiçbir girişimde bulunulmadı.

Duruşmaya Altunbaş'ın 11 avukatı katılırken, "talimatların faksla yanıtlanmalarının istenmesi" ve "yurtdışına çıkma yasağı konması" talebi mahkeme tarafından reddedildi. Bu da 14 yıldır değişmeyen bir manzaraydı: Birtan'ın avukatlarının hukuk adına dile getirdiği bütün talepler mutlaka reddedilmiştir. Amaç, işkencecileri

korumak olunca, delil toplama taleplerinin dahi reddedilmesinde bir sakınca görülmemiştir. Bu kez de aynı oyun, zamanaşımına götürenin bir yöntemi olarak sürdürülmektedir.

Hiçbir ilerleme kaydedilmeyen dava, 7 Haziran 2005 tarihine ertelendi.

HÖC: Katiller cezalandırılsın

Haklar ve Özgürlükler Cephesi Ankara Temsilciliği mahkeme çıkışında yaptığı basın açıklamasında, "Birtan Altunbaş'ın Katilleri Cezalandırılsın" pankartıyla bir kez daha adalet istedi. "Adalet İstiyoruz, Kahrolsun Faşizm Yaşasın Mücadelemiz, İktidar Katilleri Koruyor, Birtan Altunbaş Ölümsüzdür, Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganlarının atıldığı açıklamada, Birtan'ın fotoğrafları da taşındı. HÖC adına açıklamayı Nurcan Temel okudu.

Birtan'ın bir devrimci olduğu için katledildiğini hatırlatan Temel, her şeyin aleni olmasına karşın katillerin cezalandırılmadığını belirtti. Davanın, işkencecileri korumanın bir devlet politikası olduğunun açık bir örneği olduğuna dikkat çekilen açıklamada, "bu ülkede adalet yoktur! Birtan'ı katledenler ödüllendiriliyor. İşkence sistematik bir şekilde devam ediyor" denildi.

Sayı 157

37

8 Mayıs
2005

↑ Yargının Burdur vahşetini aklama gerekçesi: **Kolunun kopmasına kendisi sebep oldu!**

2000 yılında Burdur Hapishanesi'nde yaşanan vahşet, yargı tarafından amlandı. Hatırlanacağı gibi, Burdur Hapishanesi'ne düzenlenen operasyonda, Veli Saçılık isimli tutsağın kolu kepçeyle koparılmış ve kopan kol daha sonra Burdur sokaklarında köpeklerin ağzında bulunmuştu.

Burdur Başsavcılığı, işte bu vahşete ilişkin 415 jandarmayı akladı. 5 yıldır süren soruşturmada dava bile açılmadan takipsizlikle sonuçlandı.

30 Mart 2005 tarihli takipsizlik kararında; tutukluların "devlet otoritesini zaafa uğratmayacak şekilde" mahkemeye götürülmelerinin amaçlandığı, ancak tutukluların avukatlarıyla görüştürülmedikleri için gitmek istemedikleri belirtildi. Pasif direniş içindeki tutukluların, jandarma müdahalesi ile aktif direnişe geçtiği vurgulanan kararda, operasyonda cezaevi du-

varının tamamını yıkmak mümkünken delik açılmış olması; can kaybı olmaması amaçlı olarak değerlendirildi. Kol koparma vahşeti ise, Veli Saçılık'ın slogan atmak ve jandarmalara tuğla fırlatmak için kolunu çıkardığı sırada kendi saldırganlık eğilimi yüzünden koptuğu belirtildi. Bayan tutsakların işkence, taciz gibi ifadelerinin ise "soyut olduğu" kararına varıldı.

Türkiye'de yargının ne işe yaradığını gösteren son örneklerden biri oldu Burdur vahşeti. Demek ki, Veli Saçılık, aslında kendi kolunu, kendi saldırganlığı yüzünden kaybetmiş. Utanmasa, "güvenlik güçlerinin itibarını sarsmak için kolunu da köpeklerin önüne attı" diyecek başsavcı. Bu mantığın gideceği yer orasıdır. Açık bir vahşet operasyonu, tutsaklar suçlu çıkarılarak aklanmaktadır. Türkiye'de yargının misyonu da, bundan ibarettir: Susurluk devleti katledecek, işkence yapacak; Susurluk yargısı aklayacak!

Dünyada 1 Mayıs Kutlamaları

“Yaşasın Sosyalizm”

Emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadele gününü 1 Mayıs, tüm dünyada da gösterilerle kutlandı. En büyük katılım Küba’da düzenlenen törenlerde gerçekleşirken, başta Moskova olmak üzere Rusya’da ülke çapında düzenlenen gösterilerde yüzbinler orak çekiçli bayraklar dalgalandırdılar. Avrupa kentlerinde düzenlenen gösterilerde ise Türkiye’li devrimciler pankart ve bayraklarıyla yerlerini aldılar.

Avrupa’da Devrimcilerin Damgası

Almanya: Berlin’de 10 bin kişinin katıldığı gösteride, Türkiye’li devrimci örgütlerin yanısıra, Anadolu Federasyonu da yerini aldı. Şehitlerin resimlerinin taşındığı kortejde, Federasyonun sosyal hak kısıtlamalarına yönelik bildirimleri dağıtıldı. Alman Sendikalar Birliği’nin (DGB) düzenlediği yürüyüşte öne çıkan talep, Hartz IV ve Yabancılar Yasası’nın iptal edilmesi oldu. Federasyon üyeleri, yürüyüş boyunca coşkulu şekilde “Halkız Haklıyız Kazanacağız, Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz” sloganlarını atarak, 1 Mayıs marşını söylediler. **Hamburg’da** üç ayrı yerde kutlamalar yapıldı. Çoğunluğu yabancı ülkelerin devrimcilerinin oluşturduğu 5 binden fazla kişinin yürüdüğü merkezdeki kutlamaya katılan Anadolu Federasyonu, 100 kişilik coşkulu korteji, kızıl bayrakları, emperyalizmi, faşist saldırıları ve tecriti protesto eden dövizleri ve pankartları ile yerini aldı.

Köln’de de DGB önün-

de toplanan 5 bin kişi Ho-
imarkt Alanı’na yürüdü.

Sendikalar,

partiler ve devrimci yapıların katıldığı yürüyüşte Anadolu Federasyonu 70 kişilik kortejle katıldı. Kızıl bayraklar taşıyan federasyon üyeleri, direnişin sesini alana taşıırken, “Emperyalizme, İşbirlikçilerine ve Provokasyonlara Karşı Birleşelim, Mücadele Edelim, Türkiye’de iktidar Provokasyonlarla Yönetiyor, Türkiye’de AB Onayıyla Tecrite Karşı Mücadelede 118 İnsan Öldü, Emperyalizme Hayır. Çare Devrim ve Sosyalizm, Emeğimizle Varız Hakkımızı İstiyoruz” yazılı pankartlar açtılar.

Stuttgart şehrinde de Türkiye sol hareketlerin oluşturduğu platformun ortak pankartı altında bütün yapılar kendi pankart ve flamalarıyla yürüdüler. Anadolu Federasyonu 150 kişilik kortejiyle yürüyüşte yer aldı. “Türkiye’deki Ölüm Orucu Sürüyor”, “Sosyal Adalet ve Herkes İçin Eşit Haklar” ve üç dilde “Yaşasın 1 Mayıs” yazılı pankartlarla yürüyen federasyon üyeleri, kızıl sancaklar ve ölüm orucu şehitlerinin resimlerini taşıdılar ve “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Vatan Bizim Halk Bizim Kahrolsun Emperyalizm” sloganları attılar. 2000 kişinin katıldığı yürüyüşte Alman gruplar da yer aldılar.

Mitingin ardından, Anadolu Kültür ve Sanat Evi’nde de, 1 Mayıs programı düzenlendi. 1 Ma-

yıs şehitleri için saygı duruşuyla başlayan etkinlikte, Grup Berivan, Kültür Evi Halk Müziği Korusu ve Şelpe grubunun dinletileri yer aldı.

İlm’de 700 kişinin yer aldığı bir yürüyüşle 1 Mayıs kutlandı. devrimci gruplar, ortak pankartı

Hamburg

Berlin

Stuttgart

arkasında kendi pankartlarıyla yürüdüler. Anadolu Federasyonu'nun 70 kişiyle katıldığı kutlamaların dışında, 1 Mayıs'ı eğlenceye dönüştüren bir kutlama da DGB tarafından yapıldı.

F r a n k - f u r t'ta DGB tarafından or-

ganize edilen 1 Mayıs kutlamasına, Anadolu Federasyonu pankartları, dövizleri, kızıl bayrakları ile yaşlısından gencine 70 kişiyle katıldı. Alman sol, komünist parti ve gruplarla, Türkiyeli devrimcilerin yürüdüğü kutlamaya 4 bin kişi katıldı. Federasyon korteji önünde tek tip elbise giyen ve kızıl bayraklarla "Gelecek, Umut Biziz" yazılı pankartları taşıyan grup yeralırken, ardından TAYAD Komite üyeleri şehitlerin resimleri ile yer aldı. HÖC imzalı "Emperyalizme, İşbirlikçilerine, Provokasyonlarına Karşı Birleşelim", "Ölüm Orucu 5. Yılında Devam Ediyor", "Amerikan İşgaline Hayır", "Emperyalizm Değil Halklar Kazanacak" dövizleri taşınan yürüyüşte, onlarca Mahir ve Che resmi taşındı.

Duisburg'daki kutlamalarda da 1200 kişi yürüdü. Anadolu Federasyonu'na bağlı Duisburg Anadolu Eğitim Kültür Merkezi'nin emperyalizme, faşizme karşı sloganların yer aldığı pankartlar ve direniş destekleyen sloganlarla katıldığı yürüyüşte "Emperyalizme Hayır, Tek Yol Devrim ve Sosyalizm" şiarı haykırıldı.

Nürnberg'de iki ayrı yürüyüş gerçekleştirildi. HÖC'lüler, Otonomcular'ın düzenlediği Devrimci 1 Mayıs'a katıldılar. Aynı gün Naziler'in yürüyüşüne de izin verilmişti. Naziler'in güzergahını kesen devrimcilere polis saldırdı. Otonomcular ve HÖC'lülerin geri adım atmaması üzerine, polis Naziler'i başka bir yoldan geçirmek zorunda kaldı. Bu gösteriye 3000 kişi katılırken, DGB ile Türkiyeli grupların yer aldığı sendikalardan oluşan 1 Mayıs'a 1200 kişi katıldı. Sendikaların Naziler'e tavırsız kalması nedeniyle, bu kortejde yeralan bazı gruplar da ayrılarak Devrimci 1 Mayıs kortejine geldiler.

Dortmun'da düzenlenen yürüyüşe pankartları, bayrakları, davul zurnalarla katılan Anadolu Federasyonu, 120 kişilik kortej oluşturdu.

Ayrıca; **Augsburg, Freiburg** kentlerinde dü-

Paris

zenlenen 1 Mayıs kutlamalarında Anadolu Federasyonu da pankartları, dövizleri ve emperyalizme meydan okuyan sloganları ile yerlerini aldılar. Bielefeld, Krefeld, Bonn, Aachen, Düsseldorf, Essen, G u m m e r s - bach, Leverkus-

sen, Münih ve daha birçok kentte düzenlenen gösterilerde, SPD hükümetine yönelik sloganlar ön plana çıkarken, sosyal devletin tasfiyesine, işten atmalara karşı tepkiler dile getirildi.

Fransa: Fransa genelinde 150'ye yakın gösteride onbinlerce kişi kapitalizmin saldırılarını protesto etti. AB Anayasası'na Hayır sloganlarının ön planda olduğu gösterilerin en büyüğü Paris'te gerçekleşti.

Paris'teki 1 Mayıs gösterilerinde devrim ve sosyalizm sloganları Türkiyeli devrimcilerin kortejlerinden yükseldi. Cepheliler en önde DHKC pankartı ile yerlerini alırken, kızıl bayraklarla alanı kızılaştırdılar. Republic Meydanı'ndan başlayan yürüyüşte; "Türkiye'de Devlet Provokasyonlar ile Yönetiyor. AB Destekliyor", "Krizin ve İşsizliğin Sorumlusu AB'dir. Hak Kısıtlamalarına Karşı Birleşelim", "Irak ve Filistin'deki ABD ve İsrail Terörüne Son", "Faşist Saldırı ve Provokasyonlara Geçit Vermeyeceğiz" ve "Ölüm Orucunu 5. Yılında Direniş Sürüyor" sloganlarının yazılı olduğu pankartlar taşıyan 300 kişilik Cephe kortejinde devrimci marşlar çalındı. Göçmenler arasında en kitlesel korteji Cephe Güçleri oluştururken, tüm gruplarda kızıl bayraklar taşınması, 1 Mayıs'ın anlamına uygun bir görüntü ortaya çıkardı.

Mulhouse'de düzenlenen yürüyüşte, sendikaların yanısıra Türkiyeli devrimciler yerlerini alırken, HÖC'lüler "Haklıyız

İsveç

Kazanacağız" pankartı taşıyarak "Kurtuluş Kav-
gada Zafer Cephede" sloganları atıldılar.

Nancy şehrinde Fransız ve Türkiyeli devrim-
cilerin yeraldığı 1 Mayıs'a 150 kişilik kortejle
katılan Cephe Güçleri, ölüm orucu direnişine
ilişkin pankartlar ve kızıl bayraklar taşıdılar.

Ayrıca; Cephe Güçleri, Lyon'da, Marsilya'da
kendi kortejlerini oluştururken, Annecy, Toulouse
gibi kentlerde ortak pankart ile yürüdüler.

İsveç: Göteborg şehrinde gerçekleştirilen 1
Mayıs yürüyüşüne Cephe Güçleri de pankart ve
bayrakları ile katıldılar. İsveç Komünist Parti-
si'nin 'Kızıl Cephe' olarak düzenlediği gösteriye
katılan 2000 kişi, "Yaşasın Enternasyonal Da-
yanışma, ABD Irak'tan Defol" sloganları attı ve
İsveç'te son dönemlerde yapılan hak kısıtlama-
larını protesto etti.

Hollanda: Rotterdam Belediyesi önünde baş-
layan yürüyüşe, göçmen grupları damgasını vu-
rurken, Cephe Güçleri de bayrak ve pankartları
ile gösteriye katıldılar. "Amerikan İşgaline Hayır!
Emperyalizm Değil Halklar Kazanacak!" "Em-
peryalistlere, İşbirlikçilerine, Provokasyonlara
Karşı Birleşelim, Mücadeleyi Yükseltelim", "Tür-
kiye'de İktidarlar Provokasyonlarla Yönetiyor,
AB Destekliyor!", "Türkiye'de AB Onayıyla Tec-
rite Karşı Direnişte 118 İnsan Öldü, Tecrite Ha-
yır!" yazılı dövizler taşıyan Cephe Güçleri umu-
dun sloganlarını attılar. Yürüyüşün ardından şe-
hir merkezinde düzenlenen mitingte konuşmalar
yapıldı, halaylar çekildi.

İsviçre: Zurih'te 10 bin kişi, direnen halkları
selamlayan sloganların yanı sıra, hak kısıtlama-
larına karşı sloganlarla 1 Mayıs'ı kutladılar.

Cephe Güçleri 100 kişilik kortejle yürüyüşte
yerini alırken, en önde yeralan ses düzeninden
devrim marşları çalındı. "Mahir Hüseyin Ulaş
Kurtuluşa Kadar Savaş", "Kurtuluş Kavgada Za-
fer Cephede", "Umudun Adı DHKP-C" sloganla-
rının hiç susmadığı yürüyüşte, Trabzon'daki fa-
şist saldırı da protesto edildi. Büyük boy bir
Cephe bayrağının yanı sıra, "DHKC" yazılı bir
pankart ve Mahir, Hüseyin ve Ulaş'ın resimleri-
nin yeraldığı pankart yürüyüşteki yerini alırken,
ardından DHKP önderi, Che resimleri ve kızıl
bayrak taşıyan Cepheliler geliyordu. "Türkiye
Provokasyonlarla Yönetiyor, Avrupa Birliği Des-
tekliliyor" yazılı pankartın arkasındaki 118 şehi-

Sayı 157

40

8 Mayıs
2005

Asya'da Milyonların Yoksulluğa Öfkesi Meydanları Doldurdu

Çin'in başkenti Pekin'de binlerce kişi kızıl bayrak-
lar ve Mao'nun resimlerini taşıırken, diğer kentlerde
de onbinlerin katıldığı gösteriler gerçekleştirildi. **Ku-
zey Kore**'de hükümet tarafından resmi gösteriler
düzenlenirken, **Güney Kore**'de işçi sendikalarının
gösterisine 30 bin kişi katıldı. SK Corp Petrol Rafi-

nerisi'ni basan işçilerle polis arasında bir süre çatış-
ma yaşandı. **Nepal'de** Kral Gyandera'nın darbesinin
ardından düzenlenen gösterilerde, sendikalar ve mu-
halif partiler baskıya son verilmesini istediler. **Sri
Lanka**'nın başkenti Colombo'da düzenlenen büyük
gösteriye başbakan Mahinda Rajapakse de katıldı.
Filipinler'de ise sol grupların polisle çatıştığı göste-
ride 10 bin kişi yeraldı.

Pakistan'ın başkenti İslamabad'da sendikalar ta-
rafından düzenlenen ve binlerce kişinin katıldığı gös-
terilere muhalif lider Benazir Butto taraftarları da
destek verdi. **Bangladeş**'in başkenti Dakka'da bir
araya gelen 15 bin emekçi iş güvenliği, düşük maaş-
lar gibi uygulamaları protesto ettiler. **Endonezya**'da
bin işçinin katıldığı bir gösteri ile hükümetin emekçi-
lere yönelik politikaları protesto edildi. **Japonya**'da
onlarca kentte yüzlerce miting gerçekleştirilirken mil-
yondan fazla emekçi meydanları doldurdu. Tokyo'da
40 bin işçinin katıldığı kutlamalarda Japon Anayasa-
sı'nda yapılan değişikliklerle uluslararası çatışmalarda
yeralmanın önünün açılması protesto edildi. **Hindis-
tan**'da yüzbinlerin katıldığı gösterilerle kutlanan 1
Mayıs, **Tayland**'da ücret artışı taleple edildi.

dinin resimleri 1 Mayıs alanına kavganın sesini taşıırken, Türkiyeli diğer devrimci

gruplar alanda yerlerini aldılar.

Belçika: Komünist Partisi ve diğer ilerici örgütler ile sendikaların düzenlediği kutlama Liege şehrinde gerçekleştirildi. Cephe Güçleri'nin korteji görkemi ile dikkat çekerken, Parti, Cephe bayrakları, mücadeleye çağıran pankartlarıyla emperyalizme karşı halkların sesi 1 Mayıs alanına taşındı.

İngiltere: Onbinlerce işçi ve emekçiler Blair hükümetini protesto ettiler.

Londra'da düzenlenen gösteriye katılan 40 bin kişi, Irak'ta işgali lanetleyen, özelleştirmeleri protesto eden sloganlar atıldılar. HÖC, 150 kişilik kortej oluşturdu. "Türkiye'de İktidarlar Provakasyonlarla Yönetiyor AB Destekliyor", "Türkiye'de AB Onaylı, Tecrite Karşı Mücadelede 118 İnsan Öldü", "Emperyalizme Hayır, Emperyalizm Değil Halklar Kazanacak", "Emeğimizle Varız, Hakkımızı İstiyoruz" yazılı pankartlar taşıyan HÖC'lüler, umudun sloganlarını haykırdılar.

Avusturya: Viyana, Innsbruck, Graz, Linz ve Salzburg şehirlerinde yapılan yürüyüşlerde, Avusturya solu ve sendikaların yanısıra, Türkiyeli devrimciler de sloganlarıyla yerlerini aldılar. Viyana'da 200 kişiden oluşan kortejiyle Cephe Güçleri, Parti ve Cephe bayrakları taşındılar. Polisin, yürüyüş başlamadan önce DHKC pankartının kaldırılmasını istemesine prim verilmezken, Mehmet Akif Dalcı'nın resmi ile ölüm orucu şehitlerinin fotoğrafları da kortejdeki yerlerini aldılar. Cephe Güçleri kortejinde sık sık "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Cephe Güçleri, diğer kentlerdeki gösterilerde de 100'e yakın kişinin yer aldığı kortejler oluşturdular.

İtalya: İşçi sendikalarının Napoli'de düzenlediği gösteriye katılan onbinler, Berlusconi hükümetinin işgal ortaklığını ve işçi haklarına yönelik saldırıları protesto ettiler.

Avustralya'da Cephe Bayrakları

Başkent Sdney'de 1 Mayıs kutlamaları Hyde Park'ta yapıldı. 3000 kişinin katıldığı mitinge Cephe Güçleri de pankart ve bayrakları ile Türkiye devriminin sesini kıtalar ötesine taşıdılar. "Amerikan ve Avrupa Emperyalizminin Saldırılarına Karşı Halk Cephesinde

Rusya'dan Bulgaristan'a Kızıl bayraklar Meydanlarda

1 Mayıs'ın en görkemli kutlandığı yerlerden biri de Rusya oldu. Tüm ülke çapında 2 milyona yakın kişinin gösterilere katıldığı belirtilirken, bunda, sosyalizm döneminden kalma sosyal haklara yönelik saldırılara duyulan öfkenin etkisi olduğu vurgulandı.

Moskova'da Sendikalar Federasyonu tarafından düzenlenen mitinge katılan onbinlerce kişi Karl Marx anıtı çevresinde toplanarak Kızıl Meydan'ı kızıl bayraklarla onurlandırdılar. 60 bin kişinin katıldığı eylemde Lenin ve Stalin resimleri taşınırken, Putin'in halk düşmanı olduğunu haykıran sloganlar atıldı. Ülkenin kimi kentlerinde düzenlenen gösterilerdeki "Keşke Stalin Yol-daş Olsaydı" pankartları dikkat çekti.

Ukrayna'da Kiev Meydanı'na çıkan 3 bin komünist, emperyalizmin uşağı Yushchenko'yu protesto ederek kızıl bayraklar taşıdı. "Yushchenko! Ukrayna Amerika'nın bir eyaleti değildir" pankartı arkasında yürüyen kitleye seslenen komünist lider Symonenko, "devrimi yapabileceğimize inancım sonsuz" diye konuştu.

Polonya'da kızıl bayraklarıyla meydanlara çıkan sosyalistlerin gündeminde ise işsizlik vardı. Orak çekiçli bayraklar taşıyan kitlenin arasında gençlerin yoğunlukta olması dikkat çekti.

Bulgaristan'ın başkenti Sofya'da Sosyalist Partililer tarafından düzenlenen gösterilerde işsizlik protesto edildi.

Kıbrıs'ta "Ortak Vatan İçin Ortak Mücadele"

Kıbrıs'ta Bu Memleket Bizim Platformu tarafından "Ortak Vatan İçin Ortak Mücadele" sloganıyla düzenlenen mitinge en kitlesel katılımı gösteren Kıbrıs Sosyalist Partisi, orak-çekiçli bayraklar, Marks, Engels, Lenin, Stalin resimleri taşıdılar. 2000 kişinin katıldığı eylemde, KSP'liler "Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe" sloganını haykırdılar.

Birleşelim”, “Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan” yazılı pankart ve ölüm orucu şehitlerinin fotoğraflarının bulunduğu “Direniş Devam Ediyor 2000 Ölüm Orucu Şehitleri” panosu ve Cephe bayrakları taşıyan devrimciler, alanda yerlerini alırken, yapılan konuşmalarda enternasyonal dayanışmanın önemine vurgu yapıldı.

Korsika'da FLNC'ye Destek Filistin'de Siyonizme Protesto

Korsika'da Fransa'ya karşı bağımsızlık mücadelesi veren ulusal hareketlerin çağrısı ile yapılan gösteride Fransız emperyalizmin baskıları protesto edildi. Ajaccio kentinde düzenlenen gösteriye katılan 6 bin kişi Korsikalı siyasi tutsakların resimlerini taşıdı ve Korsika Ulusal Kurtuluş Cephesi (FLNC) savaşçılarına özgürlük istedi. Anti-Baskı Komitesi (CAR) ve Riccossa Paisana örgütü, Fransa'nın Korsikalı tutsakları ailelerinden 800 km uzaktaki hapishanelere koyduğunu belirterek, tüm tutsaklara özgürlük talebinde bulundular. Güney Korsika Valiliği önünde son bulan gösterinin ardından, maskeli FLNC milisleri Fransız polislerine taşlar ve şişelerle saldırarak çatıştı.

Filistin'de düzenlenen gösterilerde temel slogan ise işgalin sona erdirilmesiydi. Gazze'de düzenlenen gösteride siyonizm lanetlendi.

Latin Amerika Meydanlarında Milyonlar “Yaşasın Sosyalizm” Dedi

Her yıl olduğu gibi, bu yıl da Küba'da 1 Mayıs gösterileri, Küba halkının sosyalizme bağlılığını haykırdığı bir güne dönüştü. Başkent Havana'da toplanan yaklaşık 1.5 milyon Kübalı Fidel'i dinlerken ‘Yaşasın Sosyalizm’ sloganları atıldı. Fidel, yaptığı konuşmada, ABD emperyalizmine meydan okuyarak, “insanlık tarihinin en güçlü imparatorluğu önünde, bu görkemli meydana dimdik duruyoruz” dedi.

Kutlamaların görkemli bir şekilde gerçekleştiği yerlerden biri de Venezuela oldu. Karakas'da düzenlenen gösteride yüzbinler Chavez'e destek verdiler. Brezilya'daki gösterilerde de 1 milyona yakın kişi başkentte sokağa çıktı. Gösteriye damgasını vuran ise, halen toprak hakkı için uzun yürüyüşlerini sürdüren Topraksızlar Hareketi oldu. Onbinlerce Topraksız, Lula'nın sözlerini yerine getirmemesini protesto etti. Diğer Latin Amerika ülkelerinde de kitlesel gösteriler gerçekleştirildi.

Anayasayı Koruma Örgütü Raporuna Yönelik Açıklamalar Sürüyor

Almanya Anayasayı Koruma Örgütü'nün (AKÖ) 2004 yılına ilişkin Kuzey Ren Westfalya Eyalet Raporu'ndaki yalanlara tepkiler sürüyor. Raporda adı geçen ve “yasadışı örgütlerle ilişkili” gösterilen kurumlardan biri olan **Anadolu Federasyonu** 29 Nisan'da yaptığı açıklamada, AKÖ'nün hayali senaryolar çizdiğini, hiçbir hukuki dayanağa gerek görmeden federasyonu yasadışı ilan ettiğini belirtti.

“Kanıt” diye gösterilen gençlik kampına değinilen açıklamada, raporun her zamanki gibi kasıtlı olduğu, federasyonun faaliyetlerinin engellenmek istendiği vurgulandı. Bunun, Almanya'da yaşayan Türkiyeliler'in örgütlenmesini engellemek demek olduğunun altı çizilen açıklamada, “*çünkü Almanya, Türkiyeliler'in örgütlenmesini istemiyor, şimdiye kadar nasıl sessiz sedasız yasalarını geçirip sömürsünü arttırmışsa bundan sonra da böyle olmasını istiyor. Bunun önündeki engellere terör damgası vurarak bertaraf etmek istemektedir*” denildi. Federasyon, rapordan adının çıkarılmasını, üzerlerindeki baskıların, itham ve iftiraların son bulmasını istedi.

Bir başka açıklama ise, yine raporda “DHKP-C'nin yayın organı” olarak gösterilen **Kültür Adası** Dergisi'nden yapıldı. Dergi, bu iddiaların hiçbir somut olguya dayandırılmadığına dikkat çektiği açıklamada “*Dergimiz 4 yıldır Anadolu Halk Kültür Evi'ne bağlı olarak, Kültür Evi'nin yayını şeklinde çıkmaktadır*” dedi ve amacının gençliğin yozlaşmasına karşı, halk kültürünü yaymak olduğunun altını çizdi.

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi Avrupa Temsilciliği tarafından 30 Nisan tarihinde yapılan açıklamada da, raporda adı geçen yayınlardan sadece “*Devrimci Sol Dergisi örgütümüzün yayınıdır. Diğerleri örgütümüzün yayınları değildir*” ifadelerine yer verildi.

Anayasayı Koruma Örgütü'nün DHKP-C'ye sağına değinilen açıklamada, raporda dahi, örgütün Almanya'da “*şiddete başvurmadiğı*”, “*haraç topladıklarına dair bir bilgiye rastlanmadığı*”, “*örgüte yönelik herhangi bir şikayet olmadığı*” ifadelerine yer verilmesine karşın, yasağın halen neden sürdüğü sorgulandı. “*Almanya'nın Türkiye'deki ekonomik, siyasi, askeri çıkarları için sürdürülmektedir bu yasa*” diyen Cephe Avrupa Temsilciliği, hukuki olmayan bu yasağın bir an önce kaldırılmasını istedi.

Direnış 'Soluksuz' Vuruyor

İşgalciler, bir halkın direnişini adeta bir El Kaideciye, Zerkavi'ye malede-rek, sanki bütün eylemler, saldırılar, yüzlerce savaştının katıldığı baskınlar, pu-sular bu grup tarafından gerçekleştiriliyormuş gibi göstermeye çalışıyor. Bun-da amaç açık; "burada bir halk direniş i yok, terörizm var" demagojisini sür-dürmeye çalışıyorlar. Ama mızrak çuvala sığmıyor. Ulusalcısından islamcısı-na, Baasçılardan yurtsever komünistlere kadar bütün güçler, değişik eylem ve örgütlenme biçimleriyle işgalin sona ermesi ortak paydasında buluşuyorlar.

Göstermelik seçim sonrası kısa süre "durgunluk" süreci yaşayan direniş, yeniden güçlü ve yoğun saldırılara başladı. Hemen belirtelim ki, "durgunluk" dedikleri süreç de, her gün onlarca saldırının gerçekleştirildiği günlerdi.

Geçen hafta içinde saldırılar özellikle işgalci askerlerine yöneldi ve ülkenin değişik yerlerinde birçok ABD askeri öldürüldü. Son olarak ise Erbil'de, aynı zamanda kukla polis teşkilatına eleman almak için kullanılan KDP bürosuna gerçekleştirildi. Saldırıda çoğunluğu polis olmak için bekleyen ve KDP'li peş-mergelerden oluşan 65'ten fazla kişi öldü, onlarcası yaralandı.

Öte yandan, ABD ordusu, iki uçağının kaybolduğunu duyurdu. İki F-18 uçağının birinin enkazı ve pilotunun ölüsü bulunurken, diğerinden henüz ha-ber alınmadığı belirtildi. ABD, işgalin başından bu yana olduğu gibi, düşen uçak ve helikopterlerini direnişçilerin düşürdüğünü gizleyerek, direnişin bu denli güçlü olmasını gizleme politikasını bu kez de sürdürdü.

İşgalcilerin kayıplarını gizlemede kullandığı bir başka yol ise, ABD'ye dö-nen tabutlarda. Böylece aynı zamanda ABD kamuoyunun tepkileri de dizgin-leniyordu. Mahkeme, tabutların resimlerinin yayınlanmasını kararlaştırdı, Pentagon bunları yayınlamak zorunda kaldı. Yayınlamama gerekçesini "özel hayata saygı" diye, konuyla alakasız bir demagojiye dayandıran ABD Savun-ma Bakanlığı, resimlerde tabutları taşıyan askerlerin yüzlerini ise gizledi. ABD'nin kendi rakamlarına göre, işgalin başından bu yana 1580 ABD aske-ri öldü.

"ABD, Devlet terörünün babası"

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, Amerikan emperyalizminin "terör ra-poru"nda, Kuzey Kore'yi, "terörü destekleyen ülke-ler" arasında göstermesi-ne cevap verdi.

Kuzey Kore Dışişleri Bakanlığı sözcüsünce ya-pılan açıklamada, Ameri-kan emperyalizmi "devlet terörünün babası" olarak nitelendirildi. Emperyaliz-min tarihine, bugününe atf yapılan açıklamada, "oysa bizim terör geçmişi-miz yok" ifadelerine yer verildi. "Devlet terörizmi-nin babası George Bush'tan başkası değil" di-yen sözcü, bu suçlamanın, "ABD'nin Kore Demokra-tik Halk Cumhuriyeti'ni devirmek isterken ne den-li ümitsiz bir çaba içinde olduğunu gösterdiğini" di-le getirdi.

Sayı 157

43

8 Mayıs
2005

Alman emekçiler meydanlardan eksik olmuyor

Almanya'da gün geçmiyor ki, bir uyarı grevi, işçi ya da memur eylemi yaşanmasın.

KRW Eyaleti'nde öğrencilerin üniversi-telere harç konmasına karşı eylemleri sürer-ken, kamu emekçilerinin ardından metal iş-çileri de uyarı grevi gerçekleştirdiler.

2 Mayıs günü ise doktorlar grevdeydi. Üniversite Kliniği doktorları ücret düşüşü ve çalışma saatlerinin arttırılmasına karşı greve gitti. Genç Doktorlar Federasyonu'nun çağ-rısı üzerine yapılan greve 4 bin doktor katı-lırken, Almanya'nın değişik kentlerindeki klinikler de çeşitli etkinliklerle katıldı.

Genç Doktorlar Federasyonu, grevin bir uyarı niteliğinde olduğunu altını çizerek, çalışma koşullarının düzeltilmemesi duru-munda eylemlerin süreceğini belirtti.

Topraksızlar Yürüyor

Topraksız Köylü Hareke-ti'nin (MST) Brezilya hükümetin toprak reformu programını ge-ciktirmesini protesto etmek, toprak taleplerini dile getirmek için uzun yürüyüş başlattı. 200 kilometre yürüyecek olan MST üyeleri, Goiania'dan 1 Mayıs günü başkent Brasil'e harekete geçti. MST sözcüleri binlerce köylünün yoksulluk ve adalet-sizliğe dikkat çekmek için yolla-ra döküldüğünü belirtirken, Devlet Başkanı Luiz Inacio Lula da Silva'nın, "2006'ya kadar 400 bin aileye toprak" verilece-ğini belirterek başlattığı reformda ciddi bir ilerleme kaydedil-miş değil.

12 binden fazla köylünün katıldığı yürüyüşe, Latin Ame-rika'nın diğer ülkelerinden köylü sendikaları delegeleri de destek veriyorlar.

1 Mayıs çalışmalarından...

Baskılar Engelleyemedi

Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri, çeşitli kentlerde 1 Mayıs çalışmalarını son güne kadar sürdürdüler. Bu çalışmalar sırasında polislin engelleme çabaları ise sonuç vermedi.

Diyarbakır'da kararlılık örneği... Dicle Gençlik Derneği üyeleri, tüm engellemelere karşın 1 Mayıs günü kızıl bayraklarını Diyarbakır'da dalgalandırdılar. Diyarbakır polisi, 1 Mayıs sabahına kadar baskısını sürdürdü. Sabah saatlerinde, yürüyüşün başlayacağı Eski Hal'in karşısında bulunan Dicle Gençlik Derneği polis tarafından basıldı. Derneğin "DHKP-C'nin yasal alandaki uzantısı" olduğu gerekçe gösterilerek alınan "arama kararı" uyarınca, derneğe gelen polisler, öğrencileri tartakladılar, taciz ettiler. 3 saat boyunca derneği talan eden polis, bazı arşiv dergilerine el koyarken, öğle saatlerine kadar dernek etrafında ablukasını sürdürdü.

1 Mayıs'ın öncesinde de öğrenciler gözaltılara karşı kararlılık örneği sergilemişlerdi.

26 Nisan günü HÖC'ün 1 Mayıs afişlerini asan dernek üyesi 2 kişi gözaltına alındı. Ertesi gün, aynı afişleri yaptıkları gerekçesiyle yine dernek üyesi 5 kişi daha gözaltına alındı. 5 dernek üyesinin gözaltında tutulduğu saatlerde, 7 dernek üyesi, Sanat Sokağı ve Ofis Ekinciler Caddesi'nde yine HÖC bildirilerini dağıtırken gözaltına alındılar.

Afişten dolayı gözaltına alınanlar aynı gün serbest bırakılırken, bildirilerden dolayı alınan öğrenciler, "izinsiz bildiri dağıtmak, kamu malına zarar vermek ve görevli memura hakaret etmek" iddiasıyla 28 Nisan'da çıkarıldıkları savcılıktan

serbest bırakıldılar. Devrimci öğrenciler, bırakılır bırakılmaz, tekrar Ofis Ekinciler Caddesi'nde bildiri dağıtmaya devam ederek, yasadışı baskılara karşı demokratik hakların ancak kararlılıkla kullanılabileceğinin örneğini verdiler.

Derneklerinin basılmasıyla ilgili 3 Mayıs günü Diyarbakır İHD'de bir basın açıklaması düzenleyen Dicle Gençlik Derneği, aramanın tamamen hukuksuz bir şekilde yapıldığını belirtti. "Soruyoruz! Yasadışı pankart, afiş ve bildiri arayan biri bunu fotoğraf albümlerini kameraya çekerek "yasak" diyen öğrenciler, aradıkları sözde "yasak" yayınların dernekte bulunmadığını, arayanların da, böyle bir aramaya onay verenlerin çok iyi bildiğini dile getirdiler. Amacın, Dicle Gençlik Derneği nezdinde Gençlik Federasyonu olduğu vurgulanan açıklamada, "Gençlik Federasyonu sinmeyecek, gençliğin her alandaki hak talebinin, emperyalizme, yozlaşmaya karşı mücadelesinin hep en önünde olmaya devam edeceğiz" denildi.

1 Mayıs piknikleri... Dersim HÖC Temsilciliği'nin 30 Nisan günü düzenlediği piknikte, 1 Mayıs üzerine konuşmalar yapılarak halaylar çekildi. İzmir HÖC'ün düzenlediği Bahar Pikniği'nde de 120 kişi halaylar çekti. Buca Gökdere Köyü'nde gerçekleştirilen pikniğe Muğla ve Aydın HÖC de katıldı ve 1 Mayıs'a çağrı yapıldı.

Afyon ve Amasya'da gözaltılar... Amasya Gençlik Derneği üyesi Serpil Aslan ve Muhammed Avacı 28 Nisan günü sabaha karşı saat 02.30'da gözaltına alındılar. Neden gözaltına alındıklarını, ancak savcılığa çıkartıldıklarında öğrenen öğrenciler, amacın 1 Mayıs'a katılımı engellemek olduğunu gördüler. HÖC'ün yasal afişlerini asmak, polislin talimatıyla hareket eden hakim ve savcı tarafından da "yasadışı örgüt afişi" olarak nitelendirildi. Öğrenciler daha sonra serbest bırakıldılar.

Afyon Gençlik Dernekli 2 öğrenci de 30 Nisan

Protesto Edildi

1 Mayıs mitingi sonrası alandan ayrılan HÖC üyelerinin, MHP il Başkanlığı'nın tam önünde polislin saldırısına uğrayarak beşinin gözaltına alınması, 2 Mayıs günü Kışla Han Meydanı'nda protesto edildi. 'Haklıyız Kazanacağız' pankartı açan HÖC'lüler; saldırıda Mustafa Abacı, İsmail Kurudere, Ertuğrul Sağlam, Müslüm Dulkadir ile Ramazan adlı HÖC üyelerinin yaralandığını belirterek, "tedavi edilmesi, hastaneye götürülmesi gerekirken karakola götürülerek saldırı sürdürülmüştür" dediler. HÖC'lüler, saldırıya ilişkin suç duyurusu yaptıklarını da sözlerine eklediler.

Bu arada gözaltına alınan 5 HÖC üyesi ertesi günü çıkarıldıkları mahkemece serbest bırakıldılar.

günü, 1 Mayıs afişlerini asarken gözaltına alındılar. Afişlerin yasal olduğuna dair belge göstermelerine karşın yaşanan gözaltında, tehdit ve baskılara maruz kaldılar, hukuki, yasal hiçbir hakları kullandırılmadı. Öğrenciler ertesi günü çıkarıldıkları savcılıktan serbest bırakılırken, 1 Mayıs çalışmasını engellemeye çalışan polis, afişlerine el koydu.

Elazığ'da halkın sahiplenmesi... 27 Nisan'da HÖC'ün 1 Mayıs afişlerini Yıldız Bağları Mahallesi'nde asan Mehmet Dolas ve İmam Balo gözaltına alınmak istendiler. Siyasi şube polisler, keyfi olarak "izin almadınız" gerekçesiyle gözaltına almaya çalışırken, halkın tepkisiyle karşılaşarak gözaltına almaktan vazgeçtiler.

HÖC'lüler savcılıktan da izin alarak afişlemelere devam ederken, bir süre sonra polis yeniden sahneye çıktı. Amacın 1 Mayıs çalışmasını engel-

lemek olduğu açıktı. "Siz bu afişleri illegal yolla, izinsiz olarak yapıyorsunuz" diyerek afişlemeye ikinci kez engel olmak istediler. Mahalle halkı ve HÖC'lüler bu teröre engel olmakta kararlıydılar. Bir anda toplanan 200 kişi, afişleme yapan 2 HÖC'lünün etrafından toplanarak çember içinde korumaya aldı.

Halkın bu sahiplenmesi karşısında polisin yapacak bir şeyi kalmamıştı ve "tamam yapabilirsiniz ama kamuya ait binalara yapmayın" diyerek çekip gitmek zorunda kaldı. Aynı gün mahallede 1 Mayıs çalışması yapan EMEP'lilerin de katılmasıyla sloganlar ve duvullar zurnalar eşliğinde haleyler çekilip sloganlar atıldı.

HÖC'lüler 30 Nisan günü de Yıldız Bağları Mahallesi'nde meşaleli bir yürüyüş düzenleyerek 1 Mayıs'a çağrı yaptılar. Sloganlarla sokaklarda yürüyen HÖC'lülere mahalle halkı da destek verdi.

Marmara'da Faşist Saldırı

29 Nisan günü Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'nde düzenlenen Bahar Şenlikleri'nin ardından faşistler öğrencilere saldırdı.

Şenliğin bitimesinden sonra okul çıkışında, faşistler, şenliğe katılan öğrencilere satırlarla saldırdı. Tekbir getirerek öğrencilere saldıran faşistler bir öğrenciyi yaraladı. Arkadaşları tarafından Haydarpaşa Numune Hastanesi'ne kaldırılan öğrencinin kafasına 3 dikiş atıldı. Saldırı esnasında ortada olmayan polis, faşistlere müdahale etmedi. Elllerinde satırlarla okul içine giren faşistler, aynı rahatlıkta

okulu terkettiler.

İstisnasız bütün faşist saldırılarda yaşanan bir görüntünün tekrarıdır Marmara Üniversitesi'nde yaşananlar. En demokratik taleplerini bile dile getiren devrimci, demokrat öğrenciler her türlü saldırıya, soruşturmayla maruz kalırken; faşistler polis desteğiyle okullarda terör estirmektedirler. Öğrencilerin kimlik kontrolleriyle, üzerleri aranarak girdikleri okullara öğrenci dahi olmayan faşist gruplar, satırlarla, silahlarla girebilmektedir. Bu durumun tek açıklaması; polis-sivil faşist işbirliğidir.

Gençlik faşist saldırılar karşısında yılmayacak. Devrimci gençliğin öncülüğünde, dün olduğu gibi bugün de direnecek, faşist saldırıları püskürtecektir.

Taksim'de 1 Mayıs gözaltıları protesto edildi

1 Mayıs günü Taksim Meydanı'nda basın açıklaması yapmak isterken gözaltına alınan Mücadele Birliği Platformu üyeleri, 3 Mayıs günü İHD şubesinde basın açıklaması yaparak, gözaltına alınmalarını ve polisin gözaltındaki tutumunu protesto ettiler.

Mücadele Birliği Platformu üyeleri, gözaltında tutuldukları 24 saat boyunca İETT otobüsünde bekletilerek hiçbir ihtiyaçlarının karşılanmasına izin verilmediğini söylediler.

Taksim'de eylem yapmak isteyen 3 ayrı gruptaki 56 kişi gözaltına alınmıştı. Grup adına konuşan Dilek Gül, ağır hakaretlere ve baskıya maruz kaldıklarını belirterek, polisin saldırısından dolayı birçok kişide belirgin yaralar olmasına rağmen Bakırköy ve Bayrampaşa Devlet Hastaneleri'nin kendilerine rapor vermediğini dile getirdi. Gül, "Bu uygulama araçta da devam etti. Burada polisin fiziki saldırılarının yanı sıra biber gazları sıkıldı" dedi.

Üniversitelerde her yıl sonu bahar şenlikleri düzenlenir. Şenliklerin bir yanı bütün bir yılın yorgunluğunu atmak olurken, bir yanı da öğrenci gençliğin kendi sorunlarını, ülkesinin sorunlarını tartışıp çözümler aradığı tartışma ortamlarını oluşturur. Ki bu yanıyla şenlikler, düzenin yoz, bireyci kültürüne, YÖK'ün tek tip öğrenci yetiştirme çabalarına karşı, gençliğin dayanışmacı ve paylaşımcı ruhunun öne çıktığı demokratik mevdilerdir. Kolektivizmin en yalın haliyle yaşadığı etkinliklerdir. Bu şenliklerden bir tanesi de geleneksel İTÜ Şenlikleri'dir.

İTÜ'nün şenliğini diğer bahar şenliklerinden ayıran yanları, gelenekselleşmiş olmasının yanında, yapıldığı her döneme ait politik izler taşımasıdır. Örneğin 1995 yılında yaşanan Gazi Katliamı, şenliğin sloganlarında yankısını bulur. Veya daha yakın bir örnek verirse, 19-22 Aralık 2000 hapishaneler katliamı, geçen yıl yapılan NATO Zirvesi ve daha nice olaylar bu şenlikte bir şekliyle ifadesini bulur. İTÜ Şenliği'nin bu kadar uzun zamandır birçok zorluğa rağmen yapılıyor olması, öğrenci gençliğin bu şenlikleri sahiplenmesinde pekiştirici rol oynamıştır.

İTÜ Şenlikleri geleneğinde, bilimsel, demokratik üniversite mücadelesi yolunda hayatını kaybedenlerin de özel bir yeri vardır. Bunlardan biri 1978'de faşistler tarafından kürsüsüne bom-

ba konularak katledilen Rektör Bedri KARAFAKİOĞLU'dur. 1995'ten bu yana, şenliklerde 'Bedri Karafakioğlu Gençlik Kampı' kurulur.

Geleneksel İTÜ öğrenci şenliğinin DEV-GENÇ'liler tarafından ilk organizasyonunun yapılmasından bu yana tam 19 yıl geçti. Son birkaç yıldır artan yozlaştırma saldırılarıyla birlikte İTÜ'de ve genelde tüm üniversitelerde bir apolitikleşme, duyarsızlık başladığı bir gerçek. İşte bundan dolayı bu yıl düzenlenecek şenlikler öğrenci gençlik için daha bir anlam ifade ediyor. Başta da belirttiğimiz gibi düzenin yoz, bireyci kültürüne karşı öğrenci gençliğin alternatif bir kültürü yaşatmaya çalıştığı bir mevdidir şenlik. Her sene olduğu gibi bu sene de türkülerimizle halay çekecek, üretecek ve paylaşacağız. Kendi sorunlarımıza, ülkemizin sorunlarına çözüm bulmak için tartışacağız. Tüm apolitikleştirme, bireycileştirme saldırılarına karşın politikadan, halkın sorunlarından, ülke ve dünya gerçeklerinden uzak kalmadığımızı gösterecek, kuracağımız çadırlarda kolektivizmi yaşatacak, alternatif bir yaşamın ve düşüncenin mümkün olduğunu göstereceğiz. 4-10 Mayıs'ta bütün öğrenci gençliği seslerimizi, umut ve özlemlerimizi birleştirmek için 19. Geleneksel İTÜ Şenliği'ne bekliyoruz.

Gençlik Federasyonu

Sayı 157

46

8 Mayıs
2005

İTÜ ŞENLİKLERİ PROGRAMI

4 Mayıs'ta Grup Yorum, Mazlum Çimen gibi sanatçıların içinde olduğu açılış konseriyle başlayan, 5-6-7 Mayıs'ta çeşitli panel, söyleşi ve film gösterimiyle devam eden İTÜ Şenlikleri'nin 8 Mayıs'tan itibaren programı şöyledir:

8 Mayıs: Uçurtma Şenliği Spor Etkinlikleri
Saat: 20.00 - **Film** (Ölümçül Oyunlar)

9 Mayıs: Saat: 15.00 **Panel**

Konu: Yükseköğretimde neo-liberal eğitim politikaları (Katılımcılar: Prof. Dr. İzzettin Önder)

Saat: 17.00 **Panel** / Konu: Tecrit Devam Ediyor / Katılımcılar: TAYAD (Belgesel Film sunumu yapılacak.)

Saat: 20.00 - **Film** gösterimi (Carandiru)

10 Mayıs: Kapanış **Konserleri**

Katılacak sanatçılar: Adile Yadırgı, Grup Yankı, Lorina Jindar, Grup Vardiya, Ebruli, Koma Çiyo, Kardeş Türküler

Kenan Mak Anıldı

3 Mayıs 1998'de faşistlerce Bolu Ülkü Ocakları önünde katledilen Kenan Mak ölümünün 7. yıldönümünde anıldı. İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Kantini'nde toplanan 100 öğrenci, "Kenanlar yaşayacak... Hepimiz birer Kenan'ız' demek için bugün buradayız" dedi. Mak'ı katleden faşist katillerin okul idaresi tarafından korunup okuldan mezun edilmeleri kınandı. Faşistler anma törenine de saldırı girişiminde bulundular.

Soruşturmalar, Keyfilikler Sürüyor

Balıkesir Gençlik Derneği üyesi Özhan Kaptan, mart ayında faşist saldırıyı protesto ettikleri sırada ÖGB'lerle yaşanan tartışma nedeniyle 1 hafta okuldan uzaklaştırıldı. Ayrıca okulda, polis-idare-sivil faşist işbirliğiyle 1 Mayıs öncesi, devrimci öğrencilere karşı provokasyonlar ve tehditler gerçekleştirildi.

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi öğrencisi ve Gençlik Derneği Bşk. Yrd. Ufuk Sayın, okul çıkışında Karacasu Karakolu polislerince, 1 Mayıs bildirileri dağıttığı gerekçesiyle gözaltına alındı. Akşama kadar karakolda tutulan Sayın savcılığa çıkarılmadan serbest bırakıldı. Ufuk Sayın kendisini gözaltına alan polisler ve gözaltından sonra muayene etmeyen Karacasu Sağlık Ocağı'ndaki doktor hakkında suç duyurusunda bulundu.

İnkâr ve asimilasyona devam!

... çünkü hala korkuyorlar Aleviliğin isyan geleneğinden

“Cemevi cümbüş evi” diyen, Aleviliği “sapkınlık” olarak nitelendiren, örümcekli kafalarıyla hala “mum söndü” demagojisi yapan bir kafanın iktidar olduğu ülkede, oligarşinin onyıllardır sürdürdüğü inkâr ve asimilasyon politikasına son verileceğini düşünmek bile abes.

AKP iktidarı, Aleviler’e karşı inkarcı ve asimilasyoncu politikayı, pervasızca ve yoğunlaştırarak sürdürüyor. Cemevleri nezdinde Alevi inancına saldırılıyor.

CHP Milletvekili İsmail Değerli, TBMM’de Tayyip Erdoğan’a verdiği soru önergesinde Diyanet İşleri Başkanlığı’nın cemevi açılmasıyla ilgili verdiği “cemevinin ibadet yeri olarak kabulü mümkün değildir” fetvasının doğru olup olmadığını sordu.

Soru önergesine Başbakan Tayyip adına Devlet Bakanı Mehmet Aydın cevap verdi. Verilen cevap Aleviler’i İNKAR’ın belgesi olarak meclis kayıtlarına geçti.

Devlet Bakanı Aydın, yasal dayanak olarak “Tekke ve Zaviye Kanunu ve Bazı Kisvelerin Gilyilmesini Yasaklayan Nizanname”yi gösterdiği cevabında Diyanet’in fetvasını tekrarlayıp “bu kanun çerçevesinde ‘cami ve mescit’ haricindeki mekanların ‘ibadet yeri’ olarak kabulünün mümkün olmadığını” söylüyor. Devlet Bakanı, Diyanet İşleri Başkanlığı’nın cemevlerini ibadet yeri olarak kabul etmeyen açıklamasının da “fetva” değil, “bilgi verme” olduğunu söylüyor.

Cemevinin ibadet yeri olup olmadığını Aleviler bilmiyor, ama Sunni AKP’nin bakanları, bürokratları biliyor.

Öyle ya; onlar iktidar, onlar egemen sınıflar; neye inanılıp neye inanılmayacağını, nasıl ibadet edilip edilmeyeceğini onlar belirler. Tayyip Erdoğan’ın “şunun islamda yeri var, şunun yok” diyen açıklamalarını da unutmadık. Mübarek, başbakan değil, Şeyhülislam!

O uğraşmaya tenezzül etmediğinde, Şeyhülislamlığı onun yerine bakanları, bürokratları devralıyor.

Ama bunların her şeyi olduğu gibi, Şeyhülislamlığı da riyakarca. İşlerine gelince Kuran’ı kaynak gösteriyorlar, işlerine gelince de “laik düzen”in yasalarını. AKP, yasakları, inkâr ve asimilasyonu sürdürmek için “laiklik yasalarına” sarılıyor. Bu kafa Amerikancı da olur, Avru-

pacı da, şeriatçı da olur, “laik” de. Çünkü bu kafa için iktidar koltuğu esastır ve iktidarda egemen sınıfların politikaları sürdürülür.

Cemevleri, Alevilik inanç ve kültürünün bir parçasıdır!

Evet, mesele, tek başına AKP meselesi de değildir. Bu inkâr ve asimilasyon politikası, kısa bir dönem hariç, cumhuriyetin kuruluşundan bu yana 80 yıldır sürdürülüyor. Önceki yüzyıllarda da Alevi inancı çok yasaklandı, baskı altında tutuldu. Çünkü tüm sömürücü egemen sınıflar, Aleviler’i ve Alevilik inancını kendi iktidarı için “tehlikeli” saydılar.

Şimdi cahiller kalkıp “eskiden cemevleri mi vardı?” diyorlar. Vardı elbette. Yüzyıllardır var.

İlk cemin, İmam Cafer’ül Sadık zamanında yapıldığı söylenir. Cem törenlerine, değişik zamanlarda, “ain-i cem, cem ayini, ayin-i cem, ayn’ül cem” gibi adlar verilmiştir. Alevilik’te ilk cemin Kırklar Meclisi olduğu kabul edilir. Cem kelimesinin aslı da “cemm”dir. Bu kelime, kalabalık, büyük insan topluluğu anlamına gelir. (Özkaynaklarına göre Alevilik, s. 186)

Kısacası, cem toplantıları ve cemevleri yüzyıllardır vardır, ancak baskı ve yasaklardan dolayı, cami gibi, açık işaretleri, simgeleri olan yapılar olamadı bunlar. Cem nerede toplanıyorsa, orası cemeviydi. Özellikle köylerde cemevi olarak düzenlenmiş evler vardı, ama bunlar da dıştan diğer evlerden ayırdedilemeyecek evlerdi. Alevilik, inancını ve ibadetini illegal koşullarda sürdürüyordu. Cem törenlerinde, pek çok görevlinin yanında bir de “nöbetçi”ler vardır. İşte bu “nöbetçi”ler, Aleviler’in yüzyıllardır yaşadıkları baskı ve yasakların sonucunda oluşmuş bir gelenektir ve günümüzde de “nöbet” tutmaya gerek olmayan durumlarda da hala cem törenlerinde sürdürülen bir gelenektir.

Egemen sınıflar Alevi inancını, haksızlığa, eşitsizliğe, zulme rıza göstermeyen bir inanç olduğu için, Alevi kültürü isyan geleneğini taşıdığı için, tehlikeli buldular. Günümüzde hala Aleviliği yoksaymaları, cemevlerini ibadet yeri olarak kabul etmeyip, Alevi köylerine cami yaptırıp imam atayarak asimilasyona devam etmeleri, bu korkunun devam etmesi nedeniyledir.

Eğer Alevilik inanç ve kültürünün içini tümüyle boşaltabilir, onu zulme başkaldıran özün-

den soyutlayabilirlerse, hiç kimsenin kuşkusu olmasın, camiler gibi, her yeri cemevleriyle de doldurabilirler.

Düşünün mesela; tüm Aleviler Fermani Altun gibi sömürü düzenine, faşizme, Sunniliğe tam boyun eğmiş olsa, bu düzen cemevlerini esirger mi onlardan? yüzlerce Cemevi açacağı gibi, cemevlerini halkın uyuşturulduğu, apolitikleştirdiği, ülkesine yabancılaştırıldığı yerler yapmak için akla gelmeyecek yöntemler de geliştirir.

İnkâr ve asimilasyon, egemenlerle uzlaşarak değil, mücadele ederek aşılr!

Alevi halkımız, inanç özgürlüğü için mücadele edecek elbette. Ama cemevlerini ne için istediği konusunda yanlış yönlendirmelere karşı da uyanık olmalıdır. O cemevleri Aleviliğin gerçek özünü yoketmek için kullanılırsa, inanç özgürlüğü kazanılmış, baskıya, asimilasyona direnilmiş olmayacaktır. Alevi geleneğinden gelen devrimcilerin cenazelerinin cemevlerinden kaldırılmasına karşı çıkan bir kafa yapısı, bin cemevi açsa ne olur? Yanıbaşında süren zulme kafasını çevirip bakmayan her gün cem toplasa ne olur?

Bu nedenle, inanç ve ibadet özgürlüğünün bir

parçası olarak cemevleri için mücadele etmek kadar önemli bir diğer nokta da cemevlerinin Alevi kültürünü, geleneğini yaşatacak biçimde kullanılmasıdır. Musahipliğiyle, yol eğiticiğiyle, kardeşliği, dayanışması, haksızlığa ve kötülüğe tavır alışıyla yaşamalı cem törenleri. Alevi inancının ibadeti bunları da kapsamıştır tarih boyunca. Alevi halkı, Tayyip Erdoğan ve aynı kafadaki inkarcılara, cemevlerinin sıradan, basit bir "sosyal tesis", "kültür merkezi" olmadığını ancak böyle gösterebilir.

Alevi inancına, kültürüne böyle sahip çıkıldığında, egemenler baskıyı, yasağı çeşitli biçimlerde devam ettirmek isteyeceklerdir. Aleviler'in hakları, özgürlükleri, hiçbir zaman lütfedilmeyecektir. O hakları, söke söke almaktan başka bir yol geçmişte yoktu, bugün de yok.

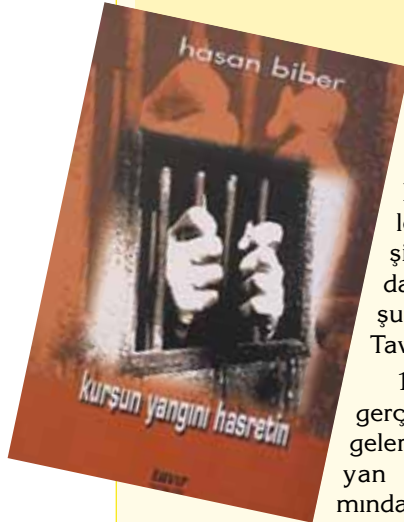
AB'ye uyumla, inkarın ve asimilasyonun biteceği beklentisiyle, Alevi halk AB'ci politikalara yedeklendi; "aman şeriatçılar gelir" diye korkutulup, "laiklik" kılıfıyla katliamcı CHP gibi partilerin "kitle desteği" haline getirildi. Alevi halk bu oyunu bozmalı, inançlarının, inanç özgürlüğünün hiçbir sömürücü zalim tarafından istismar edilmesine izin vermemelidir. İnanç özgürlüğü için zalimlere bel bağlanırsa, o zalimler, her türlü istismara, aldatmacaya başvuracaklardır. İş, onlara bu zemini vermemektir.

Sayı 157

48

8 Mayıs
2005

Şiir, kavga alanlarından çıkmıştır, asidir teslim olmaz

Hasan Biber'in daha önce yayınlanan; 'Umut Kavgada Büyür', 'Sürgün', 'Düşleri de Yakarlar' isimli şiir kitaplarının ardından 4. şiir kitabı, "Kurşun Yangını Hasretin", Tavir Yayınları'ndan çıktı.

1 Nisan 2004 tarihinde gerçekleşen ve sahte belgelerle kamuoyuna yansıyan operasyonlar kapsamında, Samsun'da gözaltına alınarak tutuklanan Biber, dört ay tutuklu kaldığı Sincan F Tipi Hapishanesi'nde yazdığı 39 şiiri toplamış kitabında.

Hasan Biber kitabında, Sincan F Tipi Hapishanesi'nde bedenini tutuşturarak ölümsüzleşen, ölüm orucu direnişçisi Hüseyin Çukurluöz

ve beraber mücadele yürüttüğü arkadaşlarının anısına yazdığı şiirlere de yer veriyor.

Şiirin dizelerin alt alta yazılmasından oluşan bir sanat olmadığını söyleyen Hasan Biber, "şiir, özgürlük türküsüdür. Şiir varlığını özgürlüklerden alır. Asidir, teslim olmaz. İktidarlar şiirin içini boşaltmak için melankolik düzeye çeker. Amaç özgürlük bilincinden çıkarmaktır. Tarihler boyunca kavga alanında çıkmıştır şiirler. Her şiir mücadele eden insan potansiyeline coşkulu ve güç sunar" diyor.

Hasan Biber

1958 yılında Mersin'in Kazanlı İlçesi'nde dünyaya gelen Biber, 1986'da Mersin Liman-İş Sendikası Şube Başkanlığı yaptıktan sonra 1992'de sendikanın genel başkanlığını yaptı. Biber halen, liman işçisi olarak çalışıyor.

Vietnam'ın Kanıtladığı: Zafer direnen ve savaşan halklarıdır

Saraylar saltanatlar çöker

Kan susar bir gün / Zulüm biter...

30 Nisan işte o gündü Vietnam'da.

Vietnam halkının Amerikan emperyalizminin işgaline karşı milyonlarca şehit pahasına sürdürdüğü savaşın sonunda, o gün, 30 Nisan 1975'te kurtuluş güçleri Amerika'nın kukla hükümetinin yerleştiği Saygon'daki hükümet sarayını yerle bir ettiler. Ve adı zulümle, işbirlikçilikle birlikte anılan Saygon Şehri'nin adı, o günden sonra Ho Şi Min oldu.

Vietnamlılar, geçen hafta yaptıkları törenlerle, zaferin 30. yıldönümünü kutladılar. Amerikancıların sarayını yerle bir eden kurtuluş ordusunun tanklarının geçtiği caddede yapıldı tören. O zaferi kazanan kurtuluş ordusundan gaziler, gerilla ordusunun komutanı Vo Nguyen Giap da orada, yüzbinlerce gencin huzurundaydılar. Törenlerin şeref konuğu ise Küba Savunma Bakanı Raul Castro'ydu.

Törende, üç milyon Vietnamlı'nın kanının dökülmesinden sorumlu olan ABD'nin büyükelçisi de vardı. Vietnam bugün kuşatılmış sosyalist ülkelerden biri. Sosyalist sistemin yıkılışıyla uluslararası destekten önemli ölçüde yoksun kaldı. Bu koşullar altında zaman zaman emperyalizme, kapitalizme kimi tavizler verildiği yansıyor basına, uluslararası planda sosyalist bir ülkenin üstlenmesi gereken misyonun uzağında kalıyor; ama hala sosyalizmi

savunmakta kararlı Vietnam halkı. Zaferlerinin 30. yıl kutlamalarında Raul Castro'yu şeref konuğu yapmaları bile, emperyalizme karşı halkların cephesi açısından anlamlıdır. 1975'te yıkılan o saraylar, bir daha kurulmamalı Ho Şi Min kentinde, o topraklara bir daha emperyalizmin kanlı postalları ve kapitalizmin kirli elleri değmemeli. Ardarda İngiliz, Japon, Fransız ve Amerikan emperyalizmlerine karşı savaşan, zaferi kanıyla kazanan Vietnam halkı, sosyalizmi de kanı pahasına koruyacaktır.

Çünkü çok büyük bedeller ödenerek kazanılmış bir zaferdir bu. Tam 45 yıl boyunca Fransız, Japon ve ABD emperyalistlerinin işgaline karşı savaşıldı. 3 milyona yakın şehit verildi. Dünya halklarının onuru, gururu ve umudu oldu bu büyük savaş. Dünyanın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşçıları hala "İki üç daha fazla Vietnam" şiarıyla savaşmaya devam ediyor. Çünkü yıkılacak daha çok saraylar var.

Sayı 157

49

8 Mayıs
2005

Tehditçi Albayın Yeni Marifetleri

Dersim'de 1 Mayıs'ta Munzur suyuna uçan aracın içerisinde boğularak yaşamını yitiren Adile Pınar ve Hıdır Çınar'ın cenazelerine tahammülsüzlük, çelenge saldırıyla gösterildi.

Hıdır Çınar, Partizan okuruydu. Hıdır Çınar anısına cemevine getirilen "Partizan Şehit ve Tut-sak Aileleri" imzalı çelenk, son süreçte muhtarlara, Av. Hüseyin Aygün'e yaptığı tehditlerle ve işkencelerle gündeme gelen Albay Namık Dursun tarafından parçalanmak istendi. Halk üzerinde yarattığı olumsuz etkiyi kırmak için kendini şirin göstermeye çalışan Albay, çelenge saldırıyla kalmayıp, Geyik Suyu Şakak Köyü'ne götürülen Hıdır Çınar'ın cenaze konvoyunu, 1 saate yakın durdurarak gerçek yüzünü bir kez daha gösterdi.

Gazi'de Bahar Şenliği

75. Yıl Mahallesi Muhtarı Sedat Çetintaş'ın organizasyonu ile "Ormanına Sahip çık, Çevreni Temiz Tut Bahar Şenliği" adıyla bir şenlik düzenlendi. Gazi Barajı'nda düzenlenen 4 okulun öğrencilerinin katıldığı ücretsiz ve tüm Gazi halkına açık olan etkinlikte yapılan konuşmalarda Gazi'nin sorunlarına değinildi. Çetintaş konuşmasında "barajımızın kimsenin rant kapısı olmasına izin vermeyeceğiz. Yozluğa, çirkefliliğe dur demek için mahallemizin her köşesine sahip çıkmalıyız" dedi. Şenlik sanatçıların konserleriyle devam etti.

kahramanlar Ölmez

7 Mayıs - 13 Mayıs Şehitlerimiz

Hasan OKUT
Renan ERİŞ
Müjdat ÇELİKİYAY
9 Mayıs 1978

Yıldız Üniversitesi'nde gece bölümünde birlikte okuldan çıkarken, faşistlerin kurduğu pusuyla katledildiler. 21 yaşındaki Müjdat, 22 yaşındaki Hasan ve 25 yaşındaki Renan, saflarını devrimden yana belirlemiş üç DEV-GENÇ'liyidiler.

İrfan AĞDAŞ
13 Mayıs 1996

Liseli bir devrimciydi. 17 yaşındaydı. İstanbul Alibeyköy Savaş Yokuşu'nda Kurtuluş Gazetesi dağıtımını yaptığı sırada, polis tarafından herkesin gözü önünde sırtından kurşunlandı. Yaralı olarak polis otosuna alındı ve orada işkenceye devam edilerek katledildi.

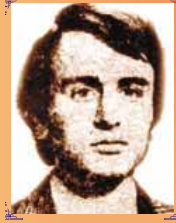
Ali Haydar ŞAHİN
12 Mayıs 1987

Uzun yıllar mücadelede yer aldı. Rahatsızlığı sonucu aramızdan ayrıldı.

Hüseyin SOYUUGÜR
11 Mayıs 1987

Yeni Çözüm Dergisi okuru olan Hüseyin, OD-TÜ yurdunda geçirdiği rahatsızlık sonucu yaşamını yitirdi.

Murat ÇUHACI
13 Mayıs 1995

İstanbul Okmeydanı'nda sivil faşistlerin bıçaklı saldırısı sonucu aramızdan ayrıldı.

Cephe taraftarıydı. Gazi ayaklanmasında Okmeydanı'ndan Gazi'ye akan emekçilerin en önünde, Gazi barikatlarının savaşçılarındandı.

Sizin için çocuklar...

Sizin için bu kavga!

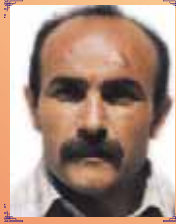

Bundan tam bir yıl önce, 1 Mayıs 2004'te Gebze Hapishanesi'nde feda eylemi yaparak şehit düşen ölüm orucu direnişçisi Selma Kubat, şehitliğinin birinci yıldönümünde anıldı.

Ama her zamankilerden farklı bir anmaydı bu. Onun anmasında çoğunluk çocuklardaydı. Selma, vasiyetinde şehit düştüğünde Okmeydanı Cemevi'nde 1 gece kalıp, aynı gün çocuklara yağlı ekmek (katmer) dağıtılmasını istemişti. Ailesi cenazeyi kaçırdığından vasiyeti yerine getirememişti. Ama TAYAD'lılar bu vasiyeti unutmadılar. Selma'nın birinci yıldönümünde Armutlu'da cemevi bahçesinde onun anısına çocuklara yağlı ekmek (katmer) dağıtıldı. Şehit düştüğü saat olan 17.25'te verilen yemeğin ardından Selma Kubat'ın içinde yer aldığı ölüm orucu direnişi, Selma'nın feda eyleminin anlamı anlatıldı.

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Hüseyin KAYACI
7 Mayıs 2001

Kayacı, 1969, Çorum Osmaniye ilçesi Mehmet Dede Obluk Köyü doğumludur. Aliğa Tersaneleri'nde Limter-İş Sendikası üyesi olarak sendikal faaliyet yürütürken, 1998'de İzmir'de gözaltına alınarak işkencelerden geçirildi, MLKP üyesi olduğu gerekçesiyle tutuklandı. Bergama ve Buca Hapishaneleri'nde kaldı. 10 Aralık 2000'de başladığı süresiz açlık grevini 3 Ocak'ta ölüm orucuna dönüştürdü. İzmir Yeşilyurt Devlet Hastanesi'nde zorla tıbbi müdahale işkencesi altında şehit düştü.

C. Tayyar BEKTAŞ
7 Mayıs 2001

Büyük direnişin 53. şehidi olarak ölümsüzleşti. Bektaş, 15 Şubat 1976'da Dersim'in Pülümür İlçesi'nde doğdu. Genç yaşta mücadele içinde yer aldı. 1997'de TKP(ML) davasından tutuklandı ve Ulucanlar Hapishanesi'ne konuldu. Ulucanlar katliamında kurşunla yaralandı. F tipleri saldırısına karşı direnişte 1. Ölüm Orucu Ekibi'nde yer aldı. Ankara Numune Hastanesi'nde, direnişin 200'üncü gününde şehit düştü.